

សំណុរ និង ចម្លើយលើលាកប្បត្តិ

៥ តទ្ធរៀនេះ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់មានសំណុរដែលពួកគេចង់ស្វា ហេតុអី សូម
គ្រាន់តែបញ្ចូនពួកគេភ្លាមៗ មកឱ្យក្រុងរយកមក បុរីយ៉ាងម៉ែចក់បាន។ បុ
រីហេល ប្រសិនបើយើងផ្លូវការតែ...ខ្ញុំ—ខ្ញុំទូលាតានប្រហេលប្រាំមួយនៅទីនេះ៖
តុងទៅទៅ ហើយនោះឯើងទូលាតានពីទៅទៅនៅទៅ

២ តទ្ធរៀនេះយើង...យើងចង់ស្វែងរកយល់។ ហេតុជូលដែលយើងធ្វើនេះគឺដើម្បីរក
ឱ្យយើងពីអីដែលនៅក្នុងបិត្តរបស់មនុស្ស អីដែលពួកគេកំណុងពេតិតា។ យើង
ទេ? ហើយនោះហើយជាអីដែលធ្វើឱ្យក្រុមជំនុំបានលូ និងវិស័យម៉ា។ អ្នកត្រូវពី
មាន—ពេលណា ដូចជាអ្នកត្រូវបានសិកសាត់ត្រកន្លាតបេញ អ្នកដឹងទេ និង
អ្នកចំបែង មានអីទាំងអស់—អីដែលជាប្រាស់ស្នាត ដើម្បីឱ្យអ្នករាជចាំបែករាជ
ពីនេះឡើងជាលំដាប់។ ដូច្នេះហើយកម្ពុជានេះ៖ នោះហើយជាលេតុជូលដែលយើង
មានសំណុរពាល់យប់មួងឡើត គឺដើម្បីស្រួលយល់។

៣ តទ្ធរៀនេះប្រសិនបើមានសំណុររណាម្នាយ...តទ្ធរៀនេះ ពេលនេះខ្ញុំបើកវា យ៉ាង
ទូលិទ្ធណាយ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា...តទ្ធរៀនេះ ខ្ញុំធ្លាប់និយាយថា “តទ្ធរៀនេះ៖
ប្រសិនបើនរណាម្នាក់...អីកំដោយដែលទាក់ទងនឹង—បទគម្ពី សំបែម្លើយ។ សូម
ស្វាត់។” (អគគុណបងប្រុស។) ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អីទាំងអស់ដែលទាក់ទង
នឹងបទគម្ពី នឹងផ្លើយ។” យើងទេ ហើយយើងនឹងផ្លើយ។ បុន្ឌុយប៉ែនេះខ្ញុំ
និយាយ...

៤ អ្នកដឹងទេ បន្ទាប់មកពួកគេមកដីវិញ ពួកគេនិយាយថា “បងប្រុសបីល” ខ្ញុំ
សំស្តូរសំណុរម្នាយ “តើអ្នកគិតថាប្រសិនបើ—បើ—បីម្នាក់នេះនឹងម្នាក់នេះ បានធ្វើ
ធន្តូរក្រោះនិងអរក្រោះម្នាយ តើនោះជាក្រើសត្បានទេ?”

៥ មែនហើយ នោះជាប្រាកេទនៃការអញ្ចប់នរណាម្នាក់។ បុន្ឌុយខ្ញុំបាននិយាយ
ថា “អនុញ្ញាតឱ្យក្រុងគេស្វាត់នៅយប់នេះ។” យើងទេ នោះគឺមិនអីទេ។ ដូច្នេះយើង
រាជដឹងថាគើតមានការអញ្ចប់នរណាម្នាយដែលកំពុងត្រូវបានធ្វើ។

៦ អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំពិតជាមានអាម្នល់ណាលូនៅយប់នេះ។ កាត់ស្មោះពេញម្នាយ
រស្ស់ល ដូច្នេះខ្ញុំពិតជាមានអាម្នល់ណាលូ នៅខាងក្រោព្រះអាគិត្យដែរ។

៧ យើងទទួលបានមួយ—ដុំបត្រាងប៉ែនេះ៖ កំពុងណាយ ថ្វីទីឡូបីខែសីហា នៅកីឡាជានក្បាច់ទីក្រោងយើកបោញ្ញរក្សាតែលវិនិយោគ សូមអង់ចាំពេលដែល ជីអស្សារម្មយនៃក្បាច់ប្រាហ័ណ្ឌសំនួរនៅក្នុងនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់នៅទីនោះ។ ហើយវាក្រុរបានគេធ្លួចជ្វាយគ្រប់ ទីកន្លែងតុល្យនេះ៖ ហើយការសែតធ្លួចនៅក្នុងនៅក្នុងប្រកាសវា ហើយយើង រើឱការីនឹងមានពេលដែលជីអស្សារម្ម

៨ តុល្យនេះ ខ្ញុំទទួលបានមួយ ពី បី បុន ប្រាំ ប្រាំមួយ ខ្ញុំគិតថានៅលើក្រោាស មួយនៅទីនេះ។ ហើយវាក្រុប់ប្រភេទទាក់ទងនឹងរឿងដូចត្រូវ ត្រឡប់មេកវិញ —នៅក្បាច់សៀវភៅលាកបុរាណ។

៩ តុល្យនេះដឹបុងគឺលាកបុរាណ ១:២៦ បុ ១:២៦ ដល់២៤ គិតការកំនើងដែល —មានសុវត្ថិភាពមាន...ពួកគេបានស្អាតាកៅវីនិយោគជាផាយៗណាយ ពី—ពីសំណុះ នេះជាអី...ខ្ញុំចង់និយាយថា ស្អាត់សំណុះ អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ។ ហើយយើងចង់អាន វាបាយមុនសិន។ ហើយកំឡុងនេះ៖ ពួកគេបានសរសេរវានៅទីនេះ។ បើអ្នកចង់ មែនតាមរាជក្រឹមបែកបាយវិញ មិនអីទេ។ បាននិយាយថា “ព្រះបានបង្កើតមនុស្ស ប្រសិស្សី ទ្រង់បានបង្កើតពួកគោយ” យើងពី? ហើយនៅពេលបន្ទាប់ ទ្រង់មាន លាកបុរាណ បុមុយទ្រង់មានលាកបុរាណ ២:៧ “ទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សបេញពី ផ្លូវឯធម៌” នោះជាកំឡុងមួយឡើក។ ខ្ញុំនឹងអានវាចាំងអស់ត្រា ដូច្បែះយើងអាចយក វាមកជុំត្រានៅទីនេះ៖ ដូច្បែះអ្នករាជមេនិយោគ។ តុល្យនេះ៖ ទីមួយ ដំណាក់កាល ទី១ នៃការនេះគឺតុល្យនេះបាននិយាយថា៖

1. “ព្រះបានបង្កើតមនុស្ស ជាប្រុសនិងស្រី។ បានបង្កើតមនុស្ស ជាប្រុសជាស្រី។”
តុល្យនេះ៖ ខ្ញុំគិតថា ចំណុចទីមួយ។ តុល្យនេះ៖ នៅក្បាច់លាកបុរាណតិ៍៣ វារំចែងថា “ទ្រង់បានបង្កើតយើង” (គូសបញ្ជាក់) “បើនៅដឹបុង ទ្រង់បានបង្កើត។”
ទ្រង់នៅពេលនោះ៖ ទ្រង់បានគូសបញ្ជាក់នោះ។ “ហើយទ្រង់បានបង្កើត” (គូសបញ្ជាក់) “បុសម្នាក់បេញពីឲ្យឱ្យឱៗ ហើយផ្តល់ដឹបុងបញ្ចប់របស់គាត់” ជាដើម។ តុល្យនេះ៖ ពីមានភាពខុសត្រាយៗណាយ បុរាណករភ្លាប់ នៅក្រោងណាក្បាច់បទគីរាងហើយ?

១០ តុល្យនេះ៖ នេះគឺ...តុល្យនេះ៖ ប្រសិនបើអ្នកបានសរសេរឬបុ លាកបុរាណ ១:២៦ ដល់ ២៤និងលាកបុរាណតិ៍៣។ តុល្យនេះ៖ វាបាយឱ្យគ្រួចស្រាក់ស្រីរណាស់ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រហែលជាមិនមែន...ខ្ញុំគ្រាន់ពេមានគិតដ្ឋាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំអីវា

ដូច្នេះខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវឯធិដែលខ្ញុំមានអាមេណ៍ថាការជាតិ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកយល់ខ្លួន នៅ៖ មិនអីទេ។

11 ខ្ញុំចង់សរសើរបងប្រុស នៅឯណ៌ ចំពោះចម្លើយដ៏ល្អដែលគាត់បានផ្តល់ដែលសំណួរទាំងនោះនៅទីនោះទៅទីនោះ។ តម្លៃវិនេះ ពួកវាមិនអីទេ។

12 តម្លៃវិនេះ នៅក្នុងនេះ លោកបុរី ១:២៦ ព្រះបានបង្កើតមនុស្សតាមរូបអង្គទ្រង់។ ហើយប្រសិនបើអ្នកកត់សម្ងាត់ យើងនឹងចូលក្នុងវាដូច្នេះអ្នករាជអាណាពាន និង ២៦... ប្រសិនបើអ្នកចង់អាងជាមួយយើង យើងនឹងរីករាយសម្រាប់អ្នក—សម្រាប់អ្នកដើម្បីធ្វើវា សូមពិនិត្យមើលជាមួយខ្ញុំ។

ទ្រង់កំមានព្រះបន្ទូលថា ចូរយើងធ្វើមិនអនុស្សត្រូវដាក់រូបយើង ទូរានភាគដូច្នេះយើង: ហើយទូរានអំណោចហើយតីសម្រាប់... សត្វហើរលើអាកាស... និងសត្វធៀងៗ... ដែលនោះហើយដែនដីទាំងមូល ព្រមទាំងសត្វលូនវារដែលវារកនារៈយើងដែនដីធៀងៗ។

ទ្រង់កំបង្កើតមនុស្សត្រូវដូច្នេះទ្រង់ គឺបានបង្កើតគោលទ្រូវប័ំនិងរូបអង្គទ្រង់នោះជាង កំបង្កើតគោលទ្រូវប័ំជាប្រសជាតិ។

13 តម្លៃវិនេះ នោះហើយជាតិខាងក្រោមបន្ទាន់បានពិភាក្សាដារីនិង ហើយជីឡូដែនដី ការពិភាក្សាកៅតែទ្រូវប័ំសំរួលនៅពីរនោះ។ តម្លៃវិនេះ នៅក្នុងលោកបុរី ២:៧ សូមមើលវីរូដែលទ្រង់បានធ្វើនៅទីនោះទៅនេះ។ មិនអីទេ វានៅទីនោះ៖០៖

ព្រះយេហ៊ុក... ដើម្បីព្រះទ្រង់យកដូរីដីមិនកសុនធ្វើជាមនុស្ស ទ្រង់ដូរីខ្សោះដីជីតិបញ្ញាលទៅក្នុងនន្តប្រមុះ នោះកំត្រឡប់ជាមានព្រាយិងរស់រួមឱ្យឱ្យ។

14 តម្លៃវិនេះ តើនេះជាប្រភេទនៃការបង្កើត...? នេះ—អ្នកស្ថិតិថាគោះ:

តើលោកបុរី ១:២៦ មានទំនាក់ទំនងដីជាមួយលោកបុរីតិចំណែះៗ? ព្រះបានបង្កើតមនុស្សពីនោះកំណើន ហើយមួយឈាមជាបុរី និងមួយឈាមជាបុរី... តើវាមានទំនាក់ទំនងអ្នក? អ្នក...? តើវាទាក់ទំនងដូចមួយដូចមួយបច្ចុបទអ្នកទៀត?

15 តម្លៃវិនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងកត់សម្ងាត់តម្លៃវិនេះ នៅក្នុងលោកបុរី ១:២៦ សូមចូលទៅធ្វើកម្រិះមួយជាមួនសិន។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរយើង។” តម្លៃវិនេះ “ចូរយើង” យើងគឺជាតិ ...“ចូរយើងបង្កើតមនុស្សតាមរូបភាពរបស់យើងដូចប៉ា។”

យើងពិតណាស់ យើងដឹងថា ត្រង់កំពុងនិយាយទៅកាន់នរណាម្ភាក់ ត្រង់កំពុងនិយាយទៅកាន់អង្គធ្លោដៃ។ “ចូរយើងហើយតម្លៃស្ថាមរូបរបស់យើងតាមរូបរបស់យើង ហើយសូមធ្វើគោមានអំណោចលើហ្មាងសត្វកុងរាល់”

¹⁶ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្ងាត់ នៅក្នុងគារបង្កើត ដំបូងដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងជាការពិតណាស់ តីជាពន្លឹះ។ អ្នកចុះមកតាមរយៈការបង្កើត តើអ្នកចុងក្រាយត្រូវបានបង្កើតឡើងតើជាដី? ឬសម្ងាត់? ឬឯែសម្ងាត់? ហើយសូមបញ្ជាប់ពីឯែស។ មិនអីទេ ទីមួយ..អ្នកដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងចុងក្រាយបង្គាស់ តីមនុស្សជាតិ។

¹⁷ ប៉ុន្មោះនៅលើពេលព្រះជាមាសបានបង្កើតឯុសដំបូងសប្ត់ត្រង់ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្ងាត់ ត្រង់បានបង្កើតគាត់ទោមានលក្ខណៈដូចត្រង់ជ្រាល់ តើត្រង់ធ្វើតាមរូបទេ។ ហើយតីព្រះជាតិ? ឥឡូវនេះ៖ ប្រសិនបើយើងអាចរករើយឱ្យពុច្ញាប្រះជាតិនោះយើងអាចរករើយឱ្យពុច្ញាប្រះត្រង់បានបង្កើតមនុស្សប្រពេទណាម។

¹⁸ ឥឡូវនេះនៅក្នុងលោករួមឱ្យបាន ជីពុកទី៤ ហើយខ្ញុំនឹង...អ្នកអាន ព្រះយេស៊ីវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ស្ថិដែលនៅឯើំនោះ៖ ប្រសិនបើអ្នកចង់នាកទៅក្រោមទី៤ ខ្ញុំ...អាត់មានពេលព្រឹនទេ ខ្ញុំត្រាន់តែមិនបានសរស់រាជ្យមានទេ ត្រាន់តែយកវាទៅចងចាំទុក។ ហើយអ្នករាក់ឱ្យលើក្រុកគេត្រូវនេះ៖ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរកវាបានភាមទេ ឥឡូវនេះ ចូរបាប់ដើម្បីហេលជីពុកទី៤ និងខទី១៨៖

តើអ្នកណារាជធម៌កីឡូកទីកខ្ញុំទូទៅ នោះនឹងមិនស្រកទៀតឡើយ
ទីកដែលខ្ញុំទូទៅ នឹងត្រូវបែងជានៅក្នុងអ្នកនោះ ដែលជូសឡើង
ដល់នៅបានជីកអស់កល្បាចានិច្ច។

ស្ថិនោះក៉ែតុលត្រង់ថា លោកម្មាស់អើយ សូមធ្វើទីកនោះមកខ្ញុំដឹង
ដើម្បីកី...ទូទៅស្រក បុមកដឹងនៅឯើំនេះទៀត។

ព្រះយេស៊ីធមានព្រះបន្ទូលថា...ចូរទៅ ហៅស្ថិនាងមកជុំណែក៖...

ស្ថិនោះទូលាអីយថា...

¹⁹ ខ្ញុំធ្វើថាយើងត្រូវតែខិតលើបន្ទូលទីកម្បែនេះដើម្បីស្វែងរក ស្ថិនរកអីដែល—នីមួយៗដែលខ្ញុំចងចិត្តឱ្យអ្នករើយឱ្យនៅឯើំនេះ។ ប្រហែលជាមិនមែន ប្រហែលជាតុំអាចរកវា

យើងនៅទីនេះ ហើយអើដែលខ្ញុំចង់យើង។ អើដែលនិយាយ? ខទី ២៣ និងទី ២៤។ ត្រឹមត្រូវ។

អូករាល់ត្រា... (បីនឹងហើយ) ...អូករាល់ត្រាមិនដឹងជាទុនថ្នាយបង្កែងទេ: ឯធមីងវិញ យើងស្ថាល់ព្រះដែលយើងថ្នាយបង្កែង ដូរធនសេចក្តីសក្តាប់: កើតមកពីសាសន៍យុជា។ (ត្រូវហើយ យើងឡើទេ)

តើនឹងមានពេលវេលាយករាយក... តើនឹងមានពេលវេលាយករាយក កំនែតិច្ឆ្រៃនេះ: ហើយ នោះពួកអូកដែលថ្នាយបង្កែងជាយិតិត្រង់ (សាសន៍យុជា បុសាសន៍ជំទេ) តើនឹងថ្នាយបង្កែងព្រះវិបីតាមេយិញ្ញាណា និងសេចក្តីពិតេ: ពីព្រះព្រះវិបីតា ទ្រង់រកញូកអូកយើងនោះ ទ្វាត់ថ្នាយបង្កែងទេ។

20 ឥឡូវនេះ: ខបន្ទាប់គឺជាកំន្លែងដែលខ្ញុំចង់បាន:

ឯធមីងទ្រង់ជារឿញ្ញាណា: ហើយអូកណាបែលថ្នាយបង្កែងទ្រង់ នោះត្រូវតិច្ឆ្រៃយបង្កែង ជាយិញ្ញាណា និងសេចក្តីពិតិដ្ឋរ។

21 ឥឡូវនេះ: ប្រសិនបើព្រះបានបង្កើតមនុស្សគម្ពុជាមួយបង្ហាញទេ និងដូចទេដែលធ្លាក់ តើទ្រង់បង្កើតមនុស្សបែបណា? បុសិនិញ្ញាណាត់ ឥឡូវនេះ: ប្រសិនបើអូក នឹងកត់សម្ងាត់ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានបង្កើតការបង្កើតទាំងអស់ ហើយបានបង្កើត មនុស្សិញ្ញាណមាយក សូមអាចជាយកចិត្តទុកដាក់ឥឡូវនេះ: (ចំពោះអូកដែលសូរសំណុរាល) នឹងរកយើងឡើរ ព្រះជាម្នាស់ប្រទានអំណាច់បីរួមសត្វ ត្រីនិងអើង ទាំងអស់ដល់មនុស្ស។ បីនេះ ដាយការបង្កើតរបស់ទ្រង់នោះទីនេះ: ទ្រង់បានបង្កើត មនុស្សគម្ពុជាមួយបង្ហាញទេដើម្បីជិកនាំបង្ហាញសត្វ ដីកនាំសត្វបាន៖ ដូចព្រះវិញ្ញាណា បិសុទ្ធឌីកនាំអូកជើសត្វថ្ងៃនេះ។ យើងឡើទេ?

22 ម្មោះឡើត តាក់តីជាអំបាម ជាបុរសទីមួយក្នុងការបង្កើតនៅព្រោមរបស់ព្រះ។ ការបង្កើតដីបុងគីព្រះជាម្នាស់ធ្លាក់។ បន្ទាប់មក ទួល្យហ្មាល់ ដែលជាប្រោះជិបុគ្គារ របស់ព្រះជាម្នាស់ បន្ទាប់ការចេញពីទួល្យហ្មាល់ ដែលជាប្រោះបន្ទូល (កាលដើមបុងមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគីនជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូល នោះជាប្រោះ។ ហើយព្រះបន្ទូលបានត្រឡប់ជាសាក់លាយ ហើយព្រះបន្ទូលបានចេញមក—ជាបុរស។

23 អូ! ខ្ញុំបានរួបភាពដ៏ស្រស់ស្អាតទៅក្នុងគំនិតបាបស់ខ្ញុំទៀតទៀវនេះ: ប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើដំណើរដាមួយខ្ញុំបន្ថីចា ខ្ញុំធ្វើថាខ្ញុំបាននិយាយវាតីមុនមក ប៉ុន្តែធ្វើមីនីវាតីទេ ដោយលេកវ៉ាន់អីដែលអ្នកនឹងយើញឡាបងស់។ ឥឡូវនេះសូមធ្វើដំណើរបន្ទិច ហើយត្រឡប់ទៅវិញ្ញុបន្ទិច។ ពេលនេះ កំគិតឱ្យដាកាសាធាតក្រោម ចូរយកគំនិតគិតិធម្មុស៊ស់ អំពីអ្នកដែលយើងនឹងនិយាយ ហើយគិតគិតទៀតទៀវនេះ។

24 ចូរយើងត្រឡប់ទៅមួយយរលានឆ្លាំមុនដែលមានជាយ ព្រះច័ន្ទ បុរីវេនោះលើដែនដី។ ឥឡូវនេះ មាននៅលើមួយដែលមិនមានរឿទាឪចាប់អស់នៅទីនេះ វាគ្រាន់តែជាការអស់កល្ប៉ដានិច្ច និងអស់កល្ប៉ដានិច្ច។ ហើយអស់កល្ប៉ដានិច្ច និងអស់កល្ប៉ដានិច្ច ទ្រង់គង់នៅទីនោះតាមរឿទាឪដីដែលដឹងដំបូង។

25 ឥឡូវនេះ: ចូរយើងចេញពីមាត់ច្រោះនៃបន្ទាយនេះហើយត្រឡប់មិនទៅយើងទីនោះទៀតទៀឡើង។

26 ឥឡូវនេះ: “ត្រាននរណាម្នាក់បានយើងព្រះបិតាក្នុងពេលដែលដោលរាយ ឡើយ។” ត្រានមនុស្សណាអាចយើងព្រះក្នុងរូបកាយទេដែឡើយ ព្រះព្រះមិនមានរូបកាយទេ ព្រះជាកិច្ចណាតា យើងព្រះ? ត្រីមត្រី។ “ត្រានអ្នកណាបានយើងព្រះវាបិតាទេ គឺមានពេត្រះបិតាខែម្មយត្តដែលបានប្រកាសថា” ទី១...យុធបានយើងព្រះទេ។

27 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែសូមកត់សម្ងាត់ឥឡូវនេះ: ត្រានអី មានពេតកវ៉ែនុងទរទប៉ុណ្ណោះ។ ត្រានពីឱ្យ ត្រាននឹងដឹក ត្រានរឿសោះ វាបាក់ដូចជាត្រានរឿសោះ។ ប៉ុន្តែក្នុងនោះ មានភាពដីអស្សុរ្យ គឺព្រះយេហ្ឌវាតំដែលគ្រប់គ្រប់ទៅក្នុងទរទប៉ែនុងពេលដែលរាយ ទ្រង់បានគង់នៅអស់កល្ប៉ដានិច្ច ពីអស់កល្ប៉ដានិច្ច ទ្រង់គឺជាការបាប់ផ្ទើមនៃការបង្កើត។ នោះជាប្រះ។ មិនអាចយើលយើងពីទីនោះទៀដែលអស់ មិនអាចស្មាប់អ្នកទាំងអស់ មិនមានជាបេលនាន់អាតុមនៅលើអាកាស ត្រានអីសោះ ត្រានខ្សោះ ត្រានរឿសោះ ប៉ុន្តែជាម្នាស់គង់នៅទីនោះ។ នោះគឺជាប្រះ។ (ឥឡូវនេះសូមមិនបានយកពីក្រោះទេ) ត្រាននរណាម្នាក់បានយើងព្រះ ឥឡូវនេះ នោះគឺជាប្រះវាបិតាទេ នោះគឺជាប្រះជាប្រះវាបិតាទេ។

28 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្ងាត់។ បន្ទាប់មក ពេលដែលខ្ញុំបាប់ផ្ទើមយើងពីទីនោះ ដែលមិនបានយើងពីទីនោះទៀតទៀឡើង ដូចជាថីព្រះនៃពីរ បុរីមួយ អ្នកអាចមើលយើងដោយខ្សោកខាងវិញ្ញុណាប៉ុណ្ណោះ។

២៩ ប៉ុន្តែ សូមក្រឡេកមីលតទ្ធភនេះ ខណៈពេលដែលយើងកំពុងករមីលក្រមជាំងមុលតទ្ធភនេះ។ យើងកំពុងឈរលើវានំងដំមួយ ដោយមីលអីដែលប្រាកំពុងធ្វើ។ ហើយយើងនឹងចុះទៅត្រង់សំណុរាលិនេះ ហើយអូកនឹងយើង ពីរបៀបដែលទ្រង់យកវាមក។

៣០ តទ្ធភនេះគ្មាននរណាម្នាក់បានយើងប្រពេទេ។ ហើយតទ្ធភនេះ ឪដឹងបន្ទាប់ដែលយើងចាប់ផ្តើមយើង ដោយការមីលយើងជាអ្នកដៃអស្សាយ យើងយើងទីនេះ ពណ៌សកូចមួយដែលបង្កើតឡើងនៅទីនោះ។ តើនោះជាស្តី? វាគ្រោបានហៅដោយអ្នកអាណត្រេះគីឡូរថា “ទ្វូប្រាស” ឬ “អ្នកចាក់ប្រុងតាំង” ឬ “ការចាក់ប្រុងតាំង” ឬ... ដូចដែលខ្ញុំនឹងឈាយ-ដូកនៃព្រេះបាប់ផ្តើមអភិវឌ្ឍន៍ជាថ្មីមួយ ដូច្នេះមនុស្សរារមានតាំងនីឡូខ្លះបានជាប្រពេទេធ្វើ។ គូចបន្ទិច ទាប... ពន្លឹកធម្មតាបន្ទិច ជាស់ទី។ ទ្រង់... នោះគឺជាព្រេះបន្ទិចបស់ព្រេះ។

៣១ តទ្ធភនេះ ព្រេះទ្រង់បានប្រសុទ្រព្រេះបុគ្គានេះ ដែលកាលពីមិនទាន់មានសូម្បីពេកអាតុមមួយនៅក្នុង...បុខ្សោរដើម្បីបង្កើតរាតុម។ នោះគឺ...យើងទេព្រេះយកស្តីមានបន្ទិចបន្ទិច សូមបៀកកមីយើងទូលបង់ ឱ្យព្រេះវិបីតា ដោយសិរីណុ ដែលយើងមានមុនកំណើតដែនដី។ យើងទេ ត្រឡប់ក្រាយវិញ។

៣២ តុទ្ធភនេះ នៅក្នុងសាករយុំបានទី តាក់បាននិយាយថា “នៅដើមដំបូងមានព្រេះបន្ទិចបន្ទិច” និងទីមួយ...“ហើយព្រេះបន្ទិចគឺជាព្រេះ។ ហើយព្រេះបន្ទិចបានត្រឡប់ជាសាថ្មាយ ហើយត្រង់នៅក្នុងចំណោមពុកយើង។” ព្រេះលាតត្រដាងអង្គទ្រង់ចុះដល់មនុស្ស។ តទ្ធភនេះមិនបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើ។

៣៣ តុទ្ធភនេះ ត្រលប់មកទីនោះវិញ នៅពេលដែលពន្លឹកធម្មតាបន្ទិចនេះមកដល់។ តុទ្ធភនេះ យើងមិនទាន់យើងអីនៅឡើយទេ ប៉ុន្តែគ្រាល់តែមីលដោយអ្នកនៃជំសើំអស្សាយ យើងយើងទីនេះព្រេះតាំងនៅទីនោះ។ តុទ្ធភនេះ នោះហើយជាព្រេះរាជបញ្ហានេះ ទ្វូប្រាស។ តុទ្ធភនេះ ខ្ញុំភាពមិលយើងទ្រង់លេងនៅជីវិញដូចចារីដោនីក្នុងគ្រប់ពេះមុខទ្ទាប្រពេះវិបីតា ដោយការអស់កល្ប៉ូជានិច្ច។ យើងទេ? ហើយតុទ្ធភនេះ នៅក្នុងការកូប់តែងស្រាវជ្រាវដែលស្រែស្រែត្រង់ ត្រង់បាប់ផ្តើមគិតកំពីអីដែលនឹងទៅជាយោងណា ហើយខ្ញុំភាពមិលយើងទ្រង់មានបន្ទិចបន្ទិច ចូលឱ្យមានពន្លឹក។

៣៤ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានមានបន្ទិច នោះវាកាតុមមួយបានធ្វើឡើង ហើយព្រេះវាទិញបានកំពុងកំពុង នាងបុច្ចាប់រយណាលានធ្លា បង្កើតជាសំណាល់ចុះ

ពីផ្លូវដឹងបញ្ជីកដុំបុរីទៀត្យ និងបង្កើតដុំសរុបថ្វីនេះ នៅពេលនេះ នៅតែប៉ែបករាងគុម្ភ។ ប្រសិនបើគោរពបាយណានីងធ្វើឡើង ខ្សោយសង្ឃាក់អាមុទិកនីងយក... ដែនដី នេះនឹងធ្វើចាបាប្រាជោអាទិត្យ នៅត្រង់នេះ គ្រាន់តែធ្វើនិងបក់ជាតាំងទៅ។ ប្រសិនបើអ្នកអាចចូលរោនទៅលើទីបុម្គាយធ្វើដោរកហើយមិនមែនឡើងទេវារឿង វាអើយឱ្យបាននិងចាប់ផ្តើមវិល វិលដូចនោះ។ របៀបណាននិងរបៀបណានម៉ាយបានទៅជាអណ្តាគតឡើងដំឡើងនេះរបៀបពាន់ណានបញ្ញីនេះ នេះ—នេះ—នេះកំដៅដែលបេញពីប្រាជិត្យនោះ។

³⁵ ឥឡូវនេះ មើលវាតិច្បាប់នេះ។ ប្រសិនស្មាត! ឥឡូវនេះ ប្រជែងបានបង្កើតប្រាជិត្យ។ ហើយបន្ទាប់មករួចដំបូងដែលអ្នកដឹង សំណាល់ចូលពីផ្លូវដំមួយបានឆ្លាក់ចុះពីវា មានទម្ងន់ប្រែកល់...គ្រាន់តែធ្វើចាប់ដែនដីនេះ “ស្តីវិ!” បន្ទាប់មកទូរបារិយាណនេះនៅទីនេះ ព្រះរាជបុត្រានព្រះ កំពុងមើលវា ប្រជែងទុកឡាតាំងអស់មួយរយបានឆ្លាំ ហើយទ្រួចដំបញ្ចប់វា។ បន្ទាប់មកមួយឡើតកហាប់ចេញ ហើយប្រជែងអនឡាតម្មទៅវា (ឆ្លាក់ចុះ) អស់របៀបានឆ្លាំ វួចរួចដំបញ្ចប់វា។ ឥឡូវនេះ យើងកំពុងរយមើល ចាប់កើតឡើងហើយ។

³⁶ ឥឡូវនេះ ប្រជែងមានអូមួយនៅក្នុងចិត្ត តើប្រជែងកំពុងដើរីភី? ប្រជែងកំពុងសរស់រាជៈគម្ពិរដំបូងបស់ប្រជែង។ ព្រះគម្ពិរដំបូងដែលមនុស្សឆ្លាប់មើលគឺជាតាយនិមិត្តសញ្ញា។ ហើយវាលូតតែខ្លះៗ...គ្រាន់តែ...រាជាណាព្យៃបំបាត់បានមីតិចាមួយនីងព្រះគម្ពិរនៅទីនេះ។ រាជាប់ដើមចេញ ដំបូងនៃនិមិត្តសញ្ញាតីព្រហ្មចារី។ តើវាប្រើទេ? តើនិមិត្តសញ្ញាចុងក្រាយជាជីវិ៖ ឡើងអូ ជាសញ្ញាផារ។ នោះគឺជាការយោងមកជាលើកដំបូងបស់ព្រះយេស៊ូ។ ប្រជែងបានយោងមកតាមរយៈព្រហ្មចារី ទីតី ប្រជែងយោងមកដុំចាបាសញ្ញាបាននៅក្នុងសម្បែនូយុជាតាំ យើងចុះ? គូវាគំងអស់អាយកបាយហាតីក និងភីូវគ្រប់យ៉ាងឆ្លាក់ចុះ។ ឥឡូវនេះ ប្រជែងបានជាក់ភីូវទាំងអស់នៅលើមួយ ហើយជាក់រាជបេញ។ អាចម៉ាត្រាយ បំណោកនៃដែនដី បុព្រះប្រាជិត្យ ពួរនៅទីនេះ។

³⁷ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលវិទ្យាសាស្ត្រទៅស្ថាប័នកម្មីសុំលិដែលឆ្លាក់នោះ ដែលមិនបង្ហូប្រពេះ នោះគ្រាន់តែបានកំណើលបំផុំខ្លួនខ្លួន យើងចុះ វារាជាន់តែដើរីឱ្យរាជាន់តែពិត្រាកដ។ ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្ងាត់ កំព្រោចទាំងអស់នេះ ស្តីតនៅឆ្លាយពី

ព្រះអាគិត្យដ៏ភ្លាមគ្រាន់ ហើយចេញទៅតាមអាកាស ពិតិលាស់ ពួកគេបានប្រមូល។ ហើយធ្វើដំបូងដែលអូកដឹង វាបានចាប់ផ្តើមគ្រាន់តែជាថ្មីដើម្បីកកកបីណ្ឌាប់។

³⁸ ឥឡូវនេះ នោះហើយជាដែនដីនេះ បានកើតមក គ្រាន់តែជាប់ណុកចាស់ដ៏ដឹងបានហេក់ចេញពីខ្លួន។ នៅក្បាលមកវត្ថុឱ្យនេះត្រូវអូកក្រាតិករវបស្សាយ ពីក្នុងក្នុងដែលកំពុងដោះទាំងស្រួល ការធ្វើកំពុងគ្រប់ទីកន្លែង ក្នុងក្នុង។ ហើយវិវាទស្រុកអេរ៉ូឡូដូ៖—បាតិកតលោកនេះ មានសំបកនៅលើវា កន្លែងដែលយើងរស់នៅ គឺជូចជាការបកកំពើថាម។ និងទាំងអស់...ឥឡូវនេះ មានពីរមីនប្រាំពាន់ម៉ាយ ក្រោមក្រោមប្រាំបីពាន់ម៉ាយ (ដែលក្រោមក្រោមបីពាន់ម៉ាយ) ក្រាស់។ ហើយគ្រាន់តែគិតមើល នៅទីនោះ វាតីជាក្នុងក្នុងដែលកំពុងដោះ។

³⁹ ហើយពីរភាគបីនេះដែលដីតិចូលជាងពីរភាគបីនេះវា នៅក្នុងទីក ហើយមួយភាគបី នៃវាក្នុងនៅក្នុងដី ប្រែកលម្អិយភាគបី។ ហើយរបស់គូចមួយនេះ សំបកនេះដែលយើងកំពុងរស់នៅ វាពារពេញដោយសារធាតុដូចៗគ្រោះថ្នាក់ ខស្សែន ប្រុងសំងប្រុង អូត្រប់យ៉ាង។ តើវាក្បែរទេ? ហើយពីរភាគបីនេះ ប្រសើរជាង ជាទិកពីភាគបី។ តើបូមន្ទីទីកជាអី? ពីរដូចកន្លែងអីដូចសែន និងមួយដែលកន្លែងអូកសុំសែនសារធាតុ៖។

⁴⁰ មានអគ្គិសនិគ្រប់គ្រាន់នៅគ្រប់បន្ទប់ដើម្បីព្រោកកំដៈចេញពីគ្រាក់ ហើយកនឹងដិវិកអគ្គិសនិគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបំផុះបន្ទប់មួយ។ អូកអាបជាក់រកឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងបាលបាយកុនហ្មូលដើម្បីបំផុះទីកន្លែងប្រុយកចេញពីក្នុងដី។ ហើយបន្ទាប់មក ឬសម្ងាត់អង្គូយលើដើងនរក វាយឆ្លនតាត់នៅនោះដើម្បីង ហើយប្រជាកំនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រោះ ហើយនិយាយថា “មិនមានកន្លែងអូកហៅថាបាននរកទេ។” (ខ្ញុំទូលានវានៅទីនេះនេះបន្ទិច ហើយយើងនឹងទៅដឹលទីនោះយើងទេ។) អូកកំពុងអង្គូយលើក្នុងដែលការពីរដូចកន្លែង។ ហើយខណៈពេលដែលអូកនៅទីនេះ អូកកំពុងអង្គូយនៅលើវា ហើយបាននរកពីនោះតើក្បាលមួក។

⁴¹ ហើយទីឡូវនេះ សូមកត់សម្ងាត់ បុំនែនទីឡូវនេះនៅពេលដែលវាគ្រោះបានរកយើងចាប់ហើយ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ...ឥឡូវមើលបន្ទិចនៅខាងមុខ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំអាចយើងទៅកិលចេញមកដឹងដីនេះ ហើយទីនេះពីលើវា ហើយចាប់ផ្តើមផ្តាស់ទីវាមកទីនេះដឹងពីកកកដឹងមួយ។

ហើយនៅពេលដែលវាតាប់ដើមរហាយ នោះធ្វើឡើងទីកកកជំងារប៉ាង្ហីមភាពតំបាម តំបន់ភាពខាងដើមហើយចុះមក។ ហើយនៅពេលដែលវាកែវិតទ្រឹះដី វាតានភាពតំបន់ពី ការសាសនិង ពិចសាស និងកំន្លែងទាំងអស់នៅទីនោះ ហើយបន្ថុលទៅក្នុងឈុងសម្រេចិកសុក។ ហើយធ្វើដំបូងដែលអ្នកដើរ បស់ទាំងមូលគ្រួងបានគ្របដណ្តាប់ដោយទីក។

⁴² បន្ទាប់មក តម្លៃរុនេះ យើងបានចូលទៅក្នុងលោកបុរីតី១ យើងទៅដីលំព្រះគម្ពីរតម្លៃរុនេះ ហើយចេញពីរុបភាពបេស់យើងនៅព្រះគម្ពីរ។ លោកបុរី ១ ពីកិច្ចលោកតីត្វានុទម្យដី និងត្វានុទម្យនៃយើងចុះមកបើទីដី។ តើវា ត្រូវទេ? “ហើយព្រះវិញ្ញាណានៃព្រះបានយាងចុះមកបើទីក។” តម្លៃរុនេះ ត្រូវបានបំបែកទីក នៅក្នុងដីជាដីដើម សម្រួលតានបាន។ ហើយនឹងអ្នកទាំងអស់ ត្រូវបានបង្កើតវា ហើយត្រូវបានបង្កើតព្រះចំនួន។ ហើយកំណត់ព្រំប្រែលបែងដែលសម្រួលដូចជាភាមិនអាចឆ្លងការតំបានឡើយ។

⁴³ ត្រូវមានបស់ទាំងអស់នោះរួមទាំង បង្កើត...? ធ្វើអ្នកទាំងអស់ ដីកសិរី ទាំងអស់ សត្វស្អាប យុំ ស្អាប ហើយអ្នកដោយដែលវាមាន ចូរដាក់វាទាំងអស់ នៅលើដែនដី។ ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានស្អាតំណុយនេះតម្លៃរុនេះ។ “ចូរយើង” (នរណា? ព្រះបិតានិងព្រះបុគ្គារ) “ធ្វើឱ្យមានបុរសនៅក្នុងរុបភាពបេស់យើងជាត់។”

⁴⁴ តម្លៃរុនេះ ប្រសិនបើមនុស្សត្រូវបានបង្កើតជាអីមួយដូចជាពន្លឺដីសិរីក្នុង នោះ បុរីមួយដូចនោះ វាមិនអាចមិលយើញ (ដែលជាពិញ្ញាណ)។ ត្រូវបានសម្រួល បុណ្យត្រួតពានអង្គទ្រដៃបន្ទិចចៀត្រ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីតុលាកនៃអង្គទ្រដៃ ដោយព្រះវិបិតា ព្រះរាជបុគ្គារ និងព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។ ហើយនេះគឺជាប្រះ ដែលលាក្រដាមអង្គទ្រដៃតម្លៃរុនេះចុះទៅក្នុង “ចូរយើងបង្កើតបុរស” ដែលជាក្រុនប្រុស បស់ទេដៃ ពួរពួរទេដៃ “បុរសនៅក្នុងរុបភាពបេស់យើង” តាក់គឺជាមនុស្សអស្សារូ។ “ហើយសូមទ្វាកាត់មានអំណាចលើបុរីអស្សារូនេះ ជាដើម។”

⁴⁵ តម្លៃរុនេះ បុរសនោះបានដឹកនាំបុរស...បានដឹកនាំ—គោរបី និងអ្នកទ្រប់យ៉ាង ដូចជាប្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ដឹកនាំអ្នកដើរពីត្របាកដ នៅថ្ងៃនេះ។ សំឡែងរបស់ព្រះនោះនោះ...សំឡែងរបស់មនុស្សអាចនិយាយ និង ចាតាន...

ហេរិគោតាមពេលនេះ ហេរិថ្មីមេកលើវាលស្វ័យប័ណ្ណនេះ ហេរិត្រីមកទឹកនេះ។ យើងទេ តាត់បានគ្រប់គ្រង អូគ្រប់យ៉ាងបានស្ថាប់បង្ហាប់តាត់។

៤៦ ឥឡូវនេះ បុំន្តែលពេលនោះ ត្រានអូកណាក្នុងដើម លោកប្រធិតិទី ២ ត្រានអូកក្នុងដើម។ “ហើយបន្ទាប់មកព្រះបានបង្កើតមនុស្ស” (លោកប្រធិតិ២:៧) “ចេញពីផ្លូវដី” ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានធ្វើ... ទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សចេញពីផ្លូវដី ហើយជាក់ព្រះវិញ្ញាណាដីអស្សាប្រនេះ...

៤៧ ឥឡូវនេះ តាត់បានដោកនៅទីនោះ។ ខ្ញុំអាចមានរូបភាពជាប្រើននៃវា។ ខ្ញុំអាចយើងទេជាមួយ... ផ្តើធ្វើពេលនេះ មើលតាត់ឈរដូចដើមឈឺ។ ព្រះបានបង្កើតតាត់។ តាត់បានស្ថាប់ជំលោកតាត់អាចធ្វើបាន ម្យាមឈឺងរបស់តាត់ជំឡើងជាប្រុសជាប់នីងដី។ ហើយព្រះជាមាសសំទ្រង់មានបន្ទូលថា “សុមិចុមាន” បូខលែងដីដីតិចូលទៅក្នុងតាត់ ហើយតាត់បានលោកតមក ដីងខ្លួនតាត់។ តាត់គិមាន... ដកដងដីមិតិចូលទៅក្នុងតាត់ តាត់បានភាយជាប្រាលីងស់។ ឥឡូវនេះ ហើយតាត់ចាប់ផ្តើមដីតិចូលទៅក្នុងតាត់ តាត់បានភាយជាប្រាលីងស់។ ឥឡូវនេះ ហើយតាត់ចាប់ផ្តើមដីតិចូលទៅមុខ បន្ទាន់ទៅមុខទៀត។

៤៨ វិច្ឆ័យកដ្ឋីដំនីមួយមកពីចំហេងតាត់ ហើយបង្កើតជាស្វ័យ។ ឥឡូវនេះ តើទ្រង់បានទទួលិញ្ញាណានៅឯណា ពីស្វ័យ? យើងទេ? នៅពេលដែលទ្រង់... លោកប្រធិតិ១:២៦ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរយើងបង្កើតមនុស្សតាមរូបភាពរបស់យើង តាមរូបអង្គយើងធ្លាក់—ភាពជូចគ្នារបស់ទ្រង់បានបង្កើតរួចគេ ជាបុស) បុសនិងស្វ័យ។” ទ្រង់បានបង្កើតិញ្ញាណដីខ្លាំងភ្លាសម្រាប់បុស។ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យមានចិត្តទន្ល់ក្នុង ក្នុង ស្រែទន្ល់ និងសុភាពសម្រាប់ស្វ័យ។

៤៩ ហើយនៅពេលដែលអូកយើងទេស្វ័យបាក់ធ្វើជូចជាបុស នាងបានចេញពីកំន្លែងរបស់នាង អូកយើងទេ នៅដីមជំបុង។ យើងទេ? ក្រើមត្រូវ។ នាងសន្តាត់ថា... ខ្ញុំគិតថាការជាបីឲ្យគូរការម៉ាស់ដែលមនុស្សស្រើបាក់បង់កំន្លែងដីស្រប់ស្មាតរបស់ខ្លួន។ វាគាត់ការអាកម៉ាសមួយ។ ខ្ញុំបារ៉ាប់អូកថាកីម៉ែន។ វាគាត់... អូកដីនៅខ្លួននឹងនិយាយឲ្យនេះ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិននិយាយអំពីអូកជាស្វ័យនៅទីនោះទេ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំសុំសូមអូកឲ្យមួយ។ ឆ្លាប់ចាមនុស្សស្រើជាមនុស្សស្រើនៅក្នុងខ្លាំងណាស់ ហូគាតល់ទៅបុសចូលទៅនិយាយជាមួយគេហើយលង់ស្ម័គ្រ។ ហើយ! អូកជាការលែងស្ម័គ្រជាយ៉ាងណាក់ដោយ? មិនបានយើងរាយឱ្យមកហើយ ខ្ញុំកំពុងដីងចាក់ជាបីឲ្យដោយ

បើមនុស្សស្រីខេះមខកហម។ ពួកគេលែងមានសេចក្តីផ្លូវនោះទៀតហើយ តីសុខទៅតែមានស្ថាតីសុភាពនៅទី។ ពួកគេគ្រាន់តែ...ពួកគេអារ៉ា...ពួកគេនឹងស្រួកសម្បៀកបំពាក់ដូចបុរស កាត់សក់ដូចបុរស ដកដូចបុរស ដីកដូចបុរស ដីស្រួកដូចបុរស បានធ្វាតដូចបុរស ធ្វើការដូចបុរស ដូចខេះ ត្រាយជាមនុស្សនឹង ខ្សោះ។ អូខ្សោះយើ! វាបង្ហាញពីកំន្លែងដែលអ្នកត្រូវទៅ។ នោះពិតជាអរ៉ីង។

⁵⁰ នាម្ញាក់នោះរាង-ដូច អ្នកមិនយើព្យូទ័រប្រើនទេ នាងជាមនុស្សពិបាករកណាស់។ ត្រឹមត្រូវបុទេ? បាន នោះជាការពិត។ ដូចខេះ មនុស្សស្រីមិនត្រូវព្រាកណយ ធ្វើខ្លួនដូចមនុស្សបុរសឡើយ រាល់ និងដីស្រួក ព្រាកណជូបហើយស្ថាត។ ព្រះបានបង្កើតនាងតាមរយៈបន្ទីរប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់បានតាមរយៈបន្ទីរប៉ុណ្ណោះ។ បាន មែនហើយ។

⁵¹ បើកំន្លែងជាការពិតណាស់ យើដឹងកសំណុះនេះបេញ បើកំន្លែងខ្លួនចង់ដឹងកសំណុះនេះប្រើនពេកទេ។ បើកំន្លែងសុមម៉ឺល មានកំន្លែងដែលទ្រង់បានបង្កើតបុរសដំបូង សំបូង ក៏នៅក្នុងរូបការពាល់ប៉ែងជ្លាប់។

⁵² ហើយបន្ទាប់មក ព្រះ មុនពេលមានជាយម្មាយ បានដឹងថាពិភពលោកនេះនឹងមាន។ ហើយទ្រង់បានដឹងថា ខ្ញុំនឹងត្រូវជាតាក វិលីម ប្រាកាប់ ជាយដំណើងល្អពីដឹកនាំ ហើយអ្នកនឹងត្រាយជាបន ជាតិ អង្គយស្តាប់រា មុនពេលដែលពិភពលោកចាប់ផ្តើម។ ហាលេលូយ៉ា!

⁵³ ឥឡូវនេះ នោះហើយជាកំន្លែងដែលមនុស្សពេលខេះ នៅក្នុង—អ្នកចង្បាំប់ និងពួកគាលីនី បានលាយឡែក។ យើព្យូទេ? ពួកគេនឹងយាយថា “ហាតុអ្នកបានជាអ្នកខេះត្រូវបានគេតែងកំងងឱ្យនិនាស?” ព្រះមិនសញ្ញព្រះទេយូរអ្នកណាម្នាក់ត្រូវនិនាសឡើយ។ ទ្រង់មិនចង់ទ្រូវអ្នកណាម្នាក់ត្រូវនិនាសឡើយ បើកំន្លែងព្រះ ទ្រង់ត្រូវបានជាមានមនុស្សខេះដែលមិនទទួលយក។ យើព្យូទេ? សុមម៉ឺល ទ្រង់មាន...ទ្រង់ត្រូវនឹងពីទីបញ្ចប់កំងពីដើមដំបូង ដីម្នាក់ត្រាយជាព្រះ។ មែនទេ?

⁵⁴ ដូចខេះ ទ្រង់បានដឹងថា ទ្រង់នឹងមានត្រីមយប់នៃន ដូចខេះទ្រង់គ្រាន់តែបង្កើតវិញ្ញាបាយសំពួកគោនទីនោះ។ ព្រះគីមីបាននិយាយថា ទ្រង់បានធ្វើនៅក្នុងទេរាកបុរិតិ ១៩៦១ “ទ្រង់បានបង្កើតគាត់ គាត់ជាមនុស្ស” នៅក្នុងបញ្ជបទ “បុរស

និងស្តីជាប្រព័ន្ធមួយ ត្រូវបានបង្កើតស្តីជាប្រព័ន្ធនឹងបុរស មុនពេលដែលពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើងពីរូបីជី។

⁵⁵ ហើយបន្ទាប់មក ព្រះបានបង្កើតមនុស្ស មិនមែនតាមរូបអង្គទេទៅ រូបកាយនេះមិនមែនជាប្រព័ន្ធរបស់ព្រះទេ រូបកាយនេះនៅក្នុងរូបសត្រា

⁵⁶ តើខ្ញុំអាចដោះអារ៉ាបស់ខ្ញុំបានទេ? វាក្នុងទេដីនេះទេ ខ្ញុំបានពាក់អារ៉ា រហូត បីនៃអ្នកមិនបានកត់សម្ងាត់នោះទេ ប្រពន្ធប្រាប់ខ្ញុំថា ដែសី មិនមកបាកអីទេ ដូច្នេះ... បីនៃ មិល យើងកំពុងស្ថិតិលើប្រជានបទមួយនេះទេ ដែលមាននីយប្រើនជាងអារ៉ាហាកន់ក្នុងដីការ។ មែនអត់? វាមាននីយចាត់ដីភាព អស់កណ្តារ។

⁵⁷ ឥឡូវនេះសូមកត់សម្ងាត់បុរស។ ព្រះទ្រង់ជ្រាបតាំងពីដើមដំបូងថា ទ្រង់នឹងមានបុរសនិងស្តី ហើយទ្រង់បានដើមចាបព្រះអង្គសញ្ញាតែនឹងគង់នៅទីនេះ ហើយទ្រង់ត្រូវនាំព្រះយេស៊ូ ហើយទ្រង់នឹងត្រូវត្រូវដោយស្តី ព្រះយេស៊ូនានា ព្រះបន្ទូលប្រាប់ពួកសិស្ស ពេលព្រះអង្គគង់នៅលើដែនដី ដែលទ្រង់ “ស្ថាល់ពួកគេតាំងពីមុនកំណើតដែនដីមក។” មុនពេលដែនដីកើតឡើង។

⁵⁸ ហើយព្រះកំមានបន្ទូលដោយ បុប្ផែលនិយាយ ជាកាសាការឡាតិ៍ បាននិយាយថា “ទ្រង់បានកំងតាំងយើង ហើយហោយើងនៅក្នុងទ្រង់ មុនពេលដែនដីត្រូវបានបង្កើតឡើង។” គិតទេមិល! ព្រះ...អ្នកណាបង់ពុបទគម្ពីរដែងអំពីពីរឿងនោះ សូមលើកដោឡើង។ វាទៅត្រីមត្រូវជាមួយយើងសំណួរ។ ទៅជាមួយខ្ញុំនៅការឡាតិ៍ ដំពូកទី១។ រកមិលនោះទីនេះទេ ខ្ញុំមិនមាននីយចាត់នៅក្នុងការឡាតិ៍ទេ ខ្ញុំមាននីយចាត់អេកសូ។ សូមត្រូវបំពួនឱ្យនឹងដែលព្រះមានបន្ទូល អេកសូ។

សំបុត្របុលឌី ជាសាក់ករបស់ជែងព្រះយេស៊ូក្រីស្តី ដោយនូវរំណាយព្រះបរិប្បទ័យព្រះ ត្រីមកពួកហិកុម្ភ ដែលនៅក្នុងអេកសូ ជាពួកអ្នកសេខាងក្រោមក្នុងព្រះគ្រីស្តី សំបុត្របុលឌី។

សូមទ្វាម្យករបស់ត្រូវបានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាប្រះរបិកាន់យើង ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូក្រីស្តី។

សូមសរសើរដល់ព្រះដ៏ជាប្រះរបិកាន់ព្រះយេស៊ូក្រីស្តី ជាប្រះអម្ចាស់នៃយើងរបស់ត្រូវ ដែលទ្រង់បានប្រជានពម្យកយើង

តួអង្គរោះគ្រីស្ស ដោយគ្រប់ទាំងព្រះពារខាងក្រោមនៃវិញ្ញាបណ្ឌ នៅស្ថានដី
ខ្ពស់:

៥៩ តួឡូវុរៈនេះ ទីនេះ គឺជាការកត់សម្ងាត់៖

តាមដំឡើងដានដីសិរីយើងការប់ត្វាក្នុងព្រះគ្រីស្ស កាំងពីមនកាំណើក
លោកកីយ៉មក... (ផ្លូវ!)

៦០ នោះណូណាស់។ មែនទេ? មិនសូវណូឡើ ពិភាក្សាលូ! មុនពេលមានមូលដ្ឋាន
គ្រឹះនេះដែនដី នោះព្រះបានស្ថាត់អវេះន នៅឯណ៍ ហើយបានដឹងថាគាត់នឹង
ជួយដំណើងលូ។ អស្សារមែនអត់? “បានធ្វើសិសិស...” ហេតុឃី គាត់ជាស
មាជិកនៃក្រុមដំនុំ ហើយព្រះបានដឹងថាគាត់នឹងមានក្រុមដំនុំនោះ។ លោក
មានប្រសាសន៍ថា បុលកំពុងនិយាយទៅកាន់ក្រុមដំនុំក្រោងអេកសូ ថា “ទេដែន
បានធ្វើសិសិសយើនៅត្វុងទ្រេះ។” តួឡូវុរៈ យើងទាំងអស់ត្វាកីជាសមាជិកនៃ
ក្រុមយុវជនសំព្រះគ្រីស្ស។ តើត្រូវទេ? ហើយព្រះជាមាស់ មុនពេលដែលពិភាក្សាលោក
ត្រូវបានបង្កើតឡើង ទេដែនបានធ្វើសិសិសអ្នក ហើយខ្ញុំនៅត្វុងទ្រេះ មុនពេលដែល
ពិភាក្សាលោកត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ផ្លូវ! ខ្ញុំអើយ! អស្សារមែនអត់?

៦១ តួឡូវុរៈ បុរសទីមួយ តួឡូវុរៈ ទេដែនបង្កើតបុលទីមួយ តាមរបៀបបាល់
ទ្រេះ ហើយយើងកំពុងគ្រប់ទៅរូបភាពនោះវិញ នោះជាការគ្រឹះមក្ខែវ ទៅកាន់
រូបភាពដែលបានបង្កើតដំបូងរបស់យើង។

៦២ នោះពេលដែលព្រះជាមាស់បានបង្កើតខ្ញុំ លោក វីណូម ប្រាកាបំ ខ្ញុំនោះមុន
កាំណើកពិភាក្សាលោក ទេដែនបង្កើតខ្ញុំ ជួនិញ្ញាបណ្ឌរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនបានដឹងអ្នី
ទាំងអស់ដូចដែលខ្ញុំតួឡូវុរៈដឹងនោះទេ បីនែន..ខ្ញុំបាននៅទីនោះ។ អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិន
ធ្វើថាអ្នកកំពុងយល់វាទេ។ បីនែនតួឡូវុរៈ បន្ទិចចៀត ព្រះយេស៊ូរោនបន្ទូល
ប្រាប់ពួកសិស្សថា ទេដែនបានធ្វើសិសិសយើនៅត្វុងទ្រេះ មុនពេលដែនដី
ចាប់ធ្វើម៉ា។ តួឡូវុរៈ មានផ្ទុកខ្លះនៃខ្ញុំ អវេះន នៅឯណ៍ និងអ្នកទាំងអស់ត្វានៅ
ទីនោះ។ នោះគឺនៅត្វុងព្រះគ្រីស្សយេស៊ូ មុនពេលដែនដីបានចាប់ធ្វើម៉ាម៉ា។ ហើយ
នេះគឺជាការវិភាគរបស់ខ្ញុំអំពីវា។ ខ្ញុំគិតថា មនុស្សស្សព្វថ្ងៃនេះដែលមានព្រះវិញ្ញាបណ្ឌ
នេះ បុរិញ្ញាបណ្ឌដែលជាបង្កកនៃទេរតាចំងនេះ វិញ្ញាបណ្ឌដែលបង្កើលចេញពីព្រះ

ដែលមិនដែលឆ្លាក់នៅដើមដំបូង ហើយទៅទល់នឹងការគុហករបស់អារក្សនៅស្ថានសុគ្រែក។

៦៣ ហើយពីភាគចីនដែលដីនៅក្នុងអំពើបាប ហើយក្រើនជាងនេះទៅទៀត ដែលពីភាគចីនធ្វើឡើងបណ្តុះបណ្តាលបណ្តុះបណ្តាល ហើយវិញ្ញាណការណ៍ចាប់ទាំងនៅបុណ្យមកក្នុងខ្លួនមនុស្ស ហើយសែននៅក្នុងខ្លួន។ យើងអើនដែលខ្ចោះមាននៃយោទេ? ពួកគេគឺជាអារក្ស...ពួកគេធ្លាប់ពីមុនមក ហើយពួកគេចូលមកក្នុងមនុស្ស ហើយផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវជម្លាក់គឺ។ ព្រះយេស៊ូបានបណ្តុះបណ្តាលអ្នកចាំងប្រាំពីនោកចំពោះ នាងម៉ោវិជ្ជាមុកស្រាវជ្រាវ មានអំនួក អូត (មនុស្សវិកជំ អ្នកយើងទេ) ស្រាវជ្រាវ កខ្ចោះក្នុងបន្ទំ ឈ្មោះប្រកេក្តារ។ ឪដឹងទាំងអស់នេះយើងទេ។

៦៤ ពួកគេគឺជារិញ្ញាណដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅទីនោះ នៅពេលដែលព្រះបានចាប់ផ្តើមបង្កើតមនុស្សបេញពីទីនោះតាមរូបអង្គត្រែង។ បានបង្កើតនូវពួកវិជ្ជេស្សទាំងនោះ វិញ្ញាណទាំងនោះ។

៦៥ ហើយបន្ទាប់មកទ្រោះបានជាក់មនុស្សនៅក្នុងផ្ទូលបីដីដែលជាបុរីសទីម្មោយ គី អំដាម។ ហើយមនុស្សនោះត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូបភាពទ្រោះ មនុស្សនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូបសត្វ។ រូបភាយមនុស្សទាំងនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងរូបភាពសត្វ។

៦៦ យើងមានដែងចែស្សា ហើយ—ហើយមានដែងចែច្បាប់យ៉ា។ យកក្នុងខ្លាយ៉ែ តូចម្បែយ ពន្លាក់វាគ្នៅ៖ ទាញសំរួលបេញពីវា ហើយជាក់ផ្ទូកក្នុងស្រីតូចម្បែក់ ហើយមើលពីភាពខសត្វ។ ហើយ បងប្រុស អ្នកប្រាកដជាត្រូវកែវិលីជីតិ។ ឯក្រាមទាំងមូល គិនភាគមុខ គីស្រីវែងច្បាប់ត្រូវបានបង្កើតឡើង និងទម្រង់បស់វា និងអ្នកប៉ែយ៉ាងពិតព្រាកដ។ វាស្ថិតនៅក្នុងរូបភាពនៃជីតសត្វ ដោយសារៗគាត់ត្រូវបានបង្កើតអ្នកមួយតាមលំដាប់នៃសត្វ ព្រះនោះជាកាត់ត្រូវកិច្ចរបស់គាត់ក្នុងការដើរកនាំសត្វ។

៦៧ ហើយអ្នកយកព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធបេញពីមនុស្ស គាត់ទាបជាងសត្វ គាត់ការក្រក់ដាច់សត្វទៅទៀត។ នោះជាបីដឹងពីបាកនិយាយ។ បីនេនអ្នកយកបុរីសដែលមិនបានកែតាមប្រើប្រាស់គាត់ ដោយគ្មានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដើម្បីដឹងកនាំ គិនភាគរបស់គាត់ ហើយ—ហើយបីដឹងបែនេះ គាត់នឹងបានក្នុងដែកបេញពីដែម្បាយ ហើយបង្គំនាងដោយសារៗគណ្តុករបស់សត្វ។ នោះពិតជាអ្នកបីដឹង។

៦៨ ហើយមនុស្សសីមិនលូ អ្នកយកមេដ្ឋីកចាស់ បុង្វុចាស់ យើងជាក់លោះ វាគ្រប់ប្រភេទ... បុន្តែសីលជម់របស់នាងគ្រាន់តែដូចជាក្នុងផ្លូវបស់នាងបីណាង៖ ហើយជាប្រុកសម្រាប់ក្នុងដ្ឋីករបស់នាង បុន្តែស្រីគណនីមិនលូម្នាក់កំដូចត្រាំដែរ... គ្រាន់តែក្នុងគ្រប់ប្រភេទនៅ។ ត្រូវហើយ។ ដូច្នេះចូចចាត់ អ្នកគឺជាមីត្តាន ព្រះគ្រឹស្សទេ សីលជម់របស់អ្នកគឺ... អាចចម្លាក់ចុះព្រាយមសត្វផ្លូវ។ ត្រូវហើយ។

៦៩ ផ្លូមិនត្រូវស្រែកសម្បៀកបំពាក់ដើមីត្រូវបន្ទាន់ទេ ហើយកីមិនមានសត្វណា ធ្វើដៃស្អែកដែរ។ វាកីជាមនុស្សដែលដូលចុះ មិនមែនជាបីពីតិសត្វទេ។ បុន្តែជីតិ សត្វដែលស្ថិតនៅព្រាយមនុស្ស (ជីតិមនុស្ស) វាគាតកម្មវិគ្មោះមនុស្សជាអ្នកនាំ ដូចបស់គាត់និងជាអ្នកដីកនាំកំពូលរបស់គាត់។ ហើយសត្វបាយនេះគ្រប់យ៉ាងកំ ខ្មែចមនុស្សដែរ។

៧០ មាននរណាម្នាក់ស្អាតំ ពេលខ្លះអំពីការបរាជ្ញ ពីអ្នកខ្សាច់វាទេ?“ ហេតុអ្នីបានជាសត្វគ្រប់រូបត្រូវបានបង្កើតឡើងឱ្យខ្សាចមនុស្ស ព្រោះវាត្រូវមាន តាំងពីដើមការ យើងព្រេច? ប្រាកដណាស់ អ្នករៀនហើយគាត់និងរៀនគាត់តាមអ្នក នៅ៖ ជាការក្តីមក្តុវ បុន្តែផ្លូវបុរីកំដោយដែលអ្នកចង់ហេរ។ ត្រូវហើយ។

៧១ បុន្តែតុទ្ទូវនេះ ចូរកត់សម្រាប់បុរសនោះពេលគាត់ចុះមកទីនេះ... តុទ្ទូវនេះ មែននៅទីនេះ... អ្នកនិយាយថា ចុះពេលនេះ បង្របស ប្រាកដហាំ?”

៧២ តុទ្ទូវនេះ នៅទីនេះអ្នកមានព្រោះយ៉ាងពិតប្រាកដ ហើយវារាង វ៉ានណោស និង ខាងព្រះពិភាក្សា អ្នកនឹងទទួលបានសាច់រឿងភ្លាមខាងនៅពេលនេះ។ តុទ្ទូវ មែន! នៅពេលដែលព្រោះបានទម្រាក់ចុះ លាកព្រោជាងអង្គទ្រង់ លាកអង្គទ្រង់ចុះ រហូតដល់ទ្រង់យាងចុះមករកបុរសនេះ។ តុទ្ទូវនេះ មនុស្សបានធ្វើបាបមិនមែន នៅក្នុងវិញ្ញាបណ្ឌបស់គាត់ទេ បុន្តែនៅក្នុងខ្លួនបស់គាត់ តណ្ឌា ការចែងបាន។ ពេលគាត់ធ្វើបាប គាត់បានពេញខ្លួនគាត់ចែងពីអ្នកបង្កើតបស់គាត់។ ហើយ បន្ទាប់មកព្រោះជាម្នាស់ ឡូរបាត់ ដែលជាអ្នកបង្កើតទ្រង់បានយាងចុះមក ហើយ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងរូបការបេស់មនុស្ស។ មនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុង រូបបេស់ព្រោះ ហើយបន្ទាប់មកគោលបង្កើតជាបុរសត្វ ហើយកំណត់ចុះ។ ហើយ ព្រោះជាម្នាស់បានយាងចុះមកក្នុងរូបការបេស់មនុស្ស ក្នុងព្រះគ្រឹស្សយស្សី ដើម្បី នៅការឈើចាប់។ ព្រះមិនអាចរួមការឈើចាប់ក្នុងព្រោះវិញ្ញាបណ្ឌបានទេ។ តើទ្រង់អាច នៅការឈើចាប់ខាងក្រោមការឈើចាប់យ៉ាងរូបការដោយឡើងប៉ែបណា? ត្រូវដឹងអាចធ្វើ

បានទេ។ ដូច្នេះ ព្រះបង្កើតបានលាកក្រជាងអង្គម្រោះ ហើយត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងរូបមនុស្ស ដើម្បីនៅអ្នកដែលបានបាត់បង់។ យើងទេ?

⁷³ ហើយបន្ទាប់មកព្រះជាម្នាស់បានដេឡូកនៅក្នុងសាច់លាយ។ ធីមួយចិំ១ ពាហី១៦ “សេចក្តីអាម៉ែកំបាំង” ការដែកនាំ៖ “គឺជាអាម៉ែកំបាំងនៃការគារព្រះ។ ជីវិតព្រះបានសំខ្លួននៅក្នុងសាច់លាយ យើងពេញឈរពុកទេវា បានអធិប្បាយដល់សាសន់ដែល... ហើយបានដើរ ហើយបានទទួលដល់ដែស្តាំបស់ព្រះវិបីតាតា” តើវាត្រូវទេ? ព្រះអង្គម្រោះបានយាងចុះមកតង់នៅក្នុងរូបកាយមនុស្ស ហើយបានដេការល្អដឹង។ ព្រះតង់នៅក្នុងព្រះគ្រឿស្ស ដោយជួរជាកិយជាមួយ អង្គម្រោះ។ ចាំម៉ឺនចាប់សេចក្តីស្រីច្បាប់ជាតី? សេចក្តីស្រីច្បាប់បស់ព្រះ!

⁷⁴ ឥឡូវនេះ៖ ឥឡូវនេះ៖ ខ្ញុំគិតថា វានឹងអាមេរិកទទួលយកបាន ទាំងបុស និងស្រី។ ឥឡូវនេះ៖ ស្រីម្នាក់គឺ... អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចូលទៅក្នុងវាយ៉ាងណូតឥឡូវនេះ៖ ដូច្នេះអ្នកអាមេរិកបើយើងយើង យើងទេ។ ស្រីត្រូវចុះចូលចំពោះបី។ ហើយព្រះគម្ពីជានិយាយថា “បុសក្នុំគោរពគ្រប់គ្រងបើប្រពន្ធបស់គោរព។” បុន្ថែតើគោរពន្លាស់ស្តីយ៉ាងណា។ ស្រីគ្រប់គ្រងបើបុស “ឥឡូវនេះ៖ អ្នកនៅផ្ទះចនេះ! អ្នកមិនភាពទេទេ!” ហើយនោះគឺចុះប៉ាបាន អូនសម្ងាត់។ យើងទេ?

⁷⁵ បុន្ថែមឱ្យខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកនូវឱ្យមួយ លោកម្នាស់។ អ្នកនឹងត្រូវស្រីយដីនូសប្រពន្ធ របស់អ្នក បុន្ថែមឱ្យប្រពន្ធបស់អ្នកមិនដែលនឹងត្រូវស្រីយដីនូសអ្នកទេ។ អ្នកជាមេនីស្រី ហើយព្រះជាក្តាល់នៃបុស។ ដូច្នេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរទូរស័ព្ទ៖ កាត់សក់ដោយសារព្រះគ្រឿស្ស។” ហើយត្រូវឲ្យស្រីនោះមានសក់ដីចុះ ជីវិតបើនាន់កាត់សក់ នោះនាន់ដើរឲ្យដីនៅថាការទាប។ យើងទេ? តើអ្នកយើងទេពីអ្នកដែលខ្ចោះមាននីយដោយអ្នកដែលបទគម្ពីរប៉ែងទេ?

⁷⁶ ខ្ញុំមានដើរឲ្យក្រុមឃើមយនេវដោយនោះ៖ នោះ ត្រូវដើរ គេនិយាយអំពីមនុស្សស្រី ហើយស្រីគ្នាអ្នកសក់ដីង។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ស្រីម្នាក់ដែលកាត់សក់ ឬនីរបស់នាងមានសិទ្ធិនិងសិទ្ធិក្នុងគម្ពីរដើម្បីបែងបែនបង់នៅង។” ត្រូវហើយ។ នោះជាផ្នែកដែលគម្ពីរប៉ែង។ នោះពិតជាក្រើមគ្រុណាស់។ អី ខ្ញុំដើរឲ្យ! ស្រីនេះព្រះវិញ្ញាបណ្ឌ ហិសុទ្ធដែលអង្គូយនោះទៀតៗ គឺជាប៉ែបដែលពួកគោរពត្រូវបានបង្កែវ ហើយហើយ។ យើងទេ? គ្រាន់តែ រំលងវាគោល។

⁷⁷ គាត់បាននិយាយថា “តុល្យវីរីគេកាត់រាល់ នឹមានអើខសគោត្រវិតកាត់សក់” បាននិយាយថា “ឱ្យនានរយកទ្វាមកការរាល់បាន” ហើយធ្វើឡើសក់នានរណាន ហ្មតុដល់វាយើញសាប់ពីភ្នាល់។ ត្រូវវីរីយា នៅវិយជាអើដែលបទគម្ពីបាន និយាយ។ វានិយាយថា “បើនានរកាត់សក់ នានធ្វើឡើងនានខ្ពចលេញៗ។” ហើយ ស្ថិដែលមិនធ្វើឡើងមានសិទ្ធិស្របញ្ញាបក្នុងការកាត់បាន និងលែងលប់ៗ។ ប៉ុន្តែ តុល្យវីនេះ គាត់មិនអាចរៀបការឡើងឡើតបានទេ។ ប៉ុន្តែគាត់—ប៉ុន្តែគាត់អាចរៀ នានលែងលប់ត្រាបាន។ ត្រូវវីរីយា នៅវិយជាបទគម្ពី។ អូ បងប្រុស វីដែលយើង ត្រូវការគិយប់សំណួនខ្លះ! ត្រូវវីរីយា នៅវិយជាក្នុងចូលទី១ ដំណូកទី១៥ ប្រសិនបី អ្នកចង់រានវា ត្រីមត្រូវ។ តុល្យវីនេះ—នៅវិគី... តុល្យវីនេះ—ស្ថិនេះ...

⁷⁸ ព្រះ—ព្រះបានបងើតមនុស្សប្រុសនិងស្រី។ តើអ្នកយើញអើដែលប្រចង់បាន ធ្វើទេ? ទ្រង់បានបងើតបុរស។ ទ្រង់បានធ្វើ... តុល្យវីនេះ នៅវិយជាសំណួនទីមួយ សូមមើល “ទ្រង់បានបងើតពួកគេ” ជាដីម លោកបុរី ៩:២៦។ លោកបុរី ២:៧ “ទ្រង់បានបងើតវាបច្ចុប្បន្នពីផ្ទូលឯង ហើយដូចខ្លះបងើតមួយចូលតាមនន្លាប្រមុំបស់ គាត់។”

ពើអើជាការទុសត្រា បុ—ប្រពើទំនាក់ទំនងនេះនៅឯណានៅតុល្យបទគម្ពី
ខាងលើ? ពើបុសទីមួយមានទំនាក់ទំនងអើជាមួយបុសទីពីរ?

⁷⁹ បុសទី១ ជាបុសទី២ ហើយដោយញ្ហាណាទាំង៥។ យើញទេ? តុល្យវីនេះ អ្នកមិនអាច—អ្នកមិនអាចប៉ះព្រះជាយដែលសំអ្នកដូចនោះទេ អ្នកមិនអាច មើលយើញព្រះជាយដែលសំអ្នកបស់អ្នកទេ។ ទ្រង់មិនបានធ្វើអ្នកធ្វើផ្ទៃខ្លះ។ អ្នក គឺជាម៉ា...

⁸⁰ តើអ្នកឆ្លាប់ពួកបិសុទ្ធបាស់ស្ថាប់ទេ ពេលគឺនិយាយថា “មានម្នាយ ខ្លួនបានយើញគាត់រួចឱ្យនាំហើយ”? តើអ្នកឆ្លាប់លើថានេះពេលដែលដែលមុស្ស...? យើញទេ តួកទាំងនេះព្រើលទៅឆ្លាយ ហើយតួកអិប្បាយកំពុងចូល។ យើញទេ? ហើយបន្ទាប់មក ពេលខ្លះ ប្រសិនបីព្រះទ្រង់ធ្វើផ្ទៃខ្លះ យើងយើញការនិមិត្ត ដែលតួកមួយជាតិនោះសរុបដោយ នៅពីមុខយើង យើងមើលទៅត្រូវ ហើយ មានការនិមិត្តម្នាយនៅចំពោះមុខយើងដែលបង្ហាញរឿងអស្តារ្យនៃព្រះ។ យើញអើ ដែលខ្លួននេះ?

- 81 ដូច្នេះ មើលចុះ “នៅពេលដែលដែងខោសមចនាៗលើដែនដីនេះនៅទីនេះ...” គឺនឹង អ្នកនៃជាអ្នក និងបុរសនៅទីនេះមានវិយថាស់ទៅហើយ។ មើល “នៅពេលដែលដែនដីនេះ...” ខ្ញុំគិតពីខុកចាស់នៅទីនោះរាយកេសិបពីរដ្ឋា។ “កាលពេងខោសមចនប់ដែនដីនេះត្រូវរល់ទៅ មានមនុស្សខាងវិញ្ញាណ រូបភាយ ខាងវិញ្ញាណការកំពុងដែងចាំយើង ដែលមិនអាចចំឆ្លាបាន។” ខ្ញុំនឹងយើងអ្នកនេះ ទីនោះ។ ខ្ញុំនឹងដើរលើ...
- 82 ខ្ញុំមិនអាចប៉ះបងប្រុស នៅវីបុលបានទេ—នៅទីនោះ ពីព្រោះលោកយុំហាន បានយើងបញ្ជូកគេ ហើយបញ្ជូកគេនៅក្រោមគោសនេះ យំ “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើ រយៈពេលប៉ុន្មាន?” អ្នកដឹងពីមួលហេតុ យើងបានផ្លងការកិវិណ្ឌណ៍។ ហើយតើវានៅ ទីនោះដោយរៀបណាបែលពួកគេចង់ត្រូវប៉ះមកវិញ្ញ ហើយត្រូវបានពាក់ដោយ រូបភាយរំមែនស្ថាប់។ ពួកគេបានប៉ះ “យុុប៉ុណ្ណាលើហើយ ព្រះអម្ចាស់?”
- 83 គឺត្រូវពួកគេបានស្ថាប់ត្រូវហើយ បុន្ថែមិនអាចនិយាយ និងចាប់ដែន្នាបាន បុ ខ្ញុំស្រែមចាត់ពួកគេអាចនិយាយបាន បុន្ថែមពួកគេមិនអាចចាប់ដែន្នាបានដើម្បី។ នេះជារូបភាពដើម្បីបញ្ហាកំពុង នៅពេលដែលមេដ្ឋប់បស់អនុខ័ណោនហើយបានរាយកេសិបស់សំយុទ្ធវែលហើយសូលបានមើលគាត់ហើយគាត់បានទូលស្ថាប់គាត់ចាត់ចាតោ សំយុទ្ធវែល។ សំយុទ្ធវែលស្ថាប់សូល ហើយមានប្រសាសន៍ថា: “ហេតុអ្នកបានជាអ្នកហេតុខ្ញុំចេញពីការសម្រាកបស់ខ្ញុំ” ដោយយើងអ្នកបានត្រូវបានត្រូវប៉ះព្រះ ហើយព្រះជាមាត់បានគាត់ចេញពីអ្នក?“ តើវាត្រូវទេ? ពេលនោះ សំយុទ្ធវែល បានសំរាប់គាត់អារ៉ាហេការបស់គាត់ ហើយគាត់មើលគាត់។ គាត់ស្ថិតក្នុងឈុត មួយ។
- 84 មេដ្ឋប់យើងបញ្ជូកគាត់ក៏ដូរលើដី និយាយថា “ខ្ញុំយើងបញ្ជូនដែនដី។” គាត់បាននិយាយថា “ហេតុអ្នកបានជាអ្នកអាម៉ែនខ្ញុំ?”
- ហើយគាត់បាននិយាយថា “មេនហើយ ខ្ញុំចង់ដឹងថាកើសមរកមិនឱ្យខោ យ៉ាងណាប់។”
- 85 បាននិយាយថា “ស្ថិតក្នុងស្ថាប់ក្នុងសមរកមិ” ហើយក្នុនប្រុសបស់គាត់ នឹង “ហើយនៅយុប់ស្ថិតកនេះ អ្នកនឹងនៅជាមួយខ្ញុំ។” យើងបញ្ជូន? ពេលនោះគាត់

បានដឹងខ្លួនហើយ ម៉ឺនទៅគាត់ដូចជាពាណិជ្ជកាលគាត់នៅលើដែនដីនេះ ចំពោះយេងដៃនោះដែលកំពុងយោស់មីនេះម៉ឺនគាត់ និងសុល។

⁸⁶ តើខ្សោវីនេះ សុមភកតែសម្ងាត់។ ជាប្រើនិងដាក់ ឬណាកោកជាប្រុមុកម៉ាកំពេល ពួកគេស្មាប់ហើយយើងឯមនុស្សជាទីស្របទ្វាប្រឈរនៅហើង? ពួកគេបាន ទទួលស្ថាប់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែវានៅក្នុងរូបកាយដែលប៉ែមិនបាន។

⁸⁷ ប៉ុន្តែតុងវីនេះនេះគឺជាដឹងកើងអូង។ នៅពេលការយាយមករបស់ព្រះយេស៊ីវ ក្នុងការសំឡេងវិញ វានឹងមិនមែនជាប្រុបកាយប៉ែនឡានេះទេ។ រូបកាយនោះ គឺអស្សាយ ដែលព្រះបានបង្កើតកំណើនពីដើមមក ដែលនឹងត្រឡប់មកវិនិយោគ ដើម្បីទទួល បានរូបកាយមួយយុទ្ធសាស្ត្រ មិនមែនកើតដោយស្តីទេ ប៉ុន្តែបានបង្កើតដោយព្រះ (ហាលេណូយ៉ា!) មិនចាស់ បុមុនស្តាមធ្វើរួចរាល់ មិនដែលមានសក់ស្អាតលើក្បាល ឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវបានគ្រប់លក្ខណ៍ រហូត! ហាលេណូយ៉ា! អបង្រុស នោះនឹងធ្វើ ឱ្យខ្ញុំស្រកចូរនៅឱយប់ដៅគ្នា! ត្រូវហើយ! អូ “អារ៉ាសាប់នេះខ្ញុំនឹងទម្ងាក់ ហើយពួកគេ ឡើងចាប់យករង្វាន់ជាប៉ុងរហូត!” តើក្នុងលោកយើងត្រូវរួមបានអំពីអ្នី?

⁸⁸ មានដែនការទាំងមូលដាក់នៅទីនោះ របៀបដែលព្រះបានបង្កើតខ្ញុំកំណើនពី ដំបូង។ ខ្ញុំចុះមកហើយដែនដីនេះ យកកន្លែងខ្ញុំជាប្រុកអង្គិភាគយដំណឹងលូ ប្រុមុកជាបុសប្បញ្ញត្តិដែលមានសេចក្តីសក្បែងៗ យើងសៀវភៅដោយព្រះគុណនៃព្រះ។ ហាលេណូយ៉ា! ហើយវិញ្ញាបណ្ឌដែលនោះបានចាកចេញពីទីនេះដែលបានត្រឡប់មកពីដើមដំបូងវិញ។ ខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅដោយដើងថាខ្ញុំបាននៅទីនេះ (ហាលេណូយ៉ា!) ហើយបន្ទាប់មកដៅនៅទីនោះនៅក្រោមអាសន់ ប្រទានបានជាប៉ុងរហូត នៅក្នុងការសម្ងាក់។ ហើយពេលត្រឡប់មកវិញ ខ្ញុំយកខ្លួនប្រាកដបស់ខ្ញុំឡើងក្នុងកម្រិត កំពុលបំផុត មុនពេលសេចក្តីស្មាប់បានប៉ែបាន។

⁸⁹ សេចក្តីស្មាប់ឡើងអូការយុងអូតិប្រុងបីឆ្នាំ អូកចាប់ឡើងខ្សោយ។ អូកមិនមែនជាប្រុសដែលអូកជាប់ម៉ាទំចុះចុះពីមុន និងជាមួនស្សារូបីដែលអូកជាប់ឡើងម៉ានោះ ទេ បន្ទាប់ពីអូកមានអាយុប្រហែលឡើងប្រាំ រាជាណីដែលបានកំណត់។ ស្តាមផ្ទុកបានបំផុតនៅក្រោមត្រូវការបែងអូក។ អូកមិនអាចបានដូចពីមុនទេ។ អាយុសាមសិប អូកអាចកែតែសម្ងាត់វាបានពីឯណីនៅ។ ដែលចាប់រហូតដល់អូកឡើងដល់សេសិបប្រុនអូចខ្ញុំ ហើយបន្ទាប់មកអូកទិន្នន័យកត់សម្ងាត់យើងឯណី។ ទៅ អូបង្រុសដើយ! ដែលចាប់រហូតដល់ខ្ញុំបានដល់ស៊ិបសិប កៅសិប ហើយនៅបីច្ចាឆ់

នោះ ឬនេនទីនោះទេ តើវាតីជាអ្នក? ព្រះគ្រាន់តែដាក់ខ្លួនទៅ បុន្ថែម្រឿងឯងឯង... នោះជាសេចក្តីស្មាប់បានកំណត់ទេ

៩០ ខ្លួនប៉ះមានស្ថាត្រង់ មានសក់ខ្លោះ (និងក្បាលពេញដោយសក់) ហើយត្រានស្តាមផ្លូវនៅក្រោមផ្ទុកទេ ហើយមើលមកខ្លួនទេ រួចរាល់ ស្ថាណ្យីងឯង ជាតិ និងមានស្តាមផ្លូវក្រោមផ្ទុក ខ្លួនទៅការ ហេតុអ្នក សូមមើលអ្នកដែលការស្វាប់កំពុងធ្វើចំពោះខ្លួនរយៈពេលម៉ោងចុងក្រាយនេះ។ ការស្វាប់កំពុងធ្វើឯងទេ។ ដែលចាំហូតដល់ខ្លួនរយៈពេតសិបឆ្លាំ ប្រសិនបើព្រះអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនរោន ហើយមើលទៅខ្លួនទៅដឹងថាអ្នកមិនឈឺប្រចាំថាស់ ត្រូវដឹងចំណែនដែលមានយុទ្ធសាស្ត្រ។ បុន្ថែមឲ្យបានលួយៗ ជាក់ចុងឯងឯង សេចក្តីស្វាប់នឹងយកវាទំង្របុង។ ពេលខ្លួនសេចក្តីដឹងវិញ ខ្លួនក្រោយទៅជាអ្នកដែលបានបងើតខ្លួនរបស់ខ្លួនដើម្បីនេះយ៉ាងណូតតែទោះ នៅក្នុងឱ្យបាយដែលមិនត្រូវបានបងើតដោយលាក្រុង ប្រាការបារាំង បុន្ថែម្រូវបានបងើតទៀតទេដោយព្រះជ្រាវល័យ! រួចរាល់ពីការលួយ រំដោះបាប រំដោះពីអ្នកឯង មិនដែលមានជីវិ៖ ឬខ្លួនឱ្យដឹង!

៩១ បន្ទាប់មក ខ្លួនឱ្យបានបងើតដែលព្រៃនក្នុងបេស់ខ្លួន ហើយដើរកាត់បានស្ថិតនៃព្រះជាឌី មួងទៀតទៅ អ្នកនឹងធ្វើឯងច្ញោម។ មិនមែនជាប្រសិទ្ធភាពសំភាពលស្សរដែលអ្នកកំពុងដឹកនាំនៅឱយប់នេះហេតុប្រពន្ធបេស់អ្នកទេ បុន្ថែម្រាននឹងមានសម្រស់ប្រស់ស្ថាត ធ្វើចំណេះចំណេះដែលអ្នកបានរៀបការជាមួយនាងនៅក្នុងនេះ។ ហាលួយៗយ៉ា! ដី! នោះគឺត្រូវបានដឹងឯងទីឱ្យឯុទ្ធផ្លូវក្នុងព្រោះមែនទេ? ឬឯុទ្ធទេ?

៩២ មិនអីទេ នោះជាការតេភ្តាំ។ ព្រះត្រូវបានកំណត់ទេ នៅពេលដែលព្រះបងើត គឺនិតបេស់ទ្រង់ដៅមីនីមួយ រាគ្យរៀនមែន។ សាតំដែលបានបំផ្តាញរបាយនេះ ដោយចំណាំផ្លូវកែទេ ដោយស្រីដើម្បីបងើតក្នុង។ រាគានបំផ្តាញរាក់។ ឯងចេះហើយ បន្ទាប់ពីរឿង នោះមិនអីទេ។ លំនៅនេះគឺដឹងមីនីសិសយកបេស់ទំងនេះ មួលហេតុ តែមួយគត់ដែលអ្នកធ្វើក្នុងជីវិកនេះ គឺធ្វើសិសទម្រង់ និងឱ្យបាយបេស់អ្នក គឺអ្នកជាអ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកមានសក់ក្បាលព្រោះបាយក្នុងទីនេះ អ្នកនឹងត្រូវមានសក់ក្បាលខ្លួនហើយ។ បើអ្នកមានសក់ក្បាលខ្លួនទៅត្រូវនេះ អ្នកនឹងមានសក់ក្បាលខ្លួនហើយ។ យើងទេ អ្នកដែលអ្នកបានលូបំផ្តុក។ ហើយប្រសិនបើអ្នក... សាតំដែលបានរំខានរបាយ អ្នកមិនបានទទួល... អ្នកដែលព្រះសញ្ញាប្រោះយើង អ្នកភ្លាយ ចាប់អ្នកនឹងភ្លាយជានោះទេ។ អូ! តើអស្សាប់ណាតា! មានបុរសបេស់អ្នក។

⁹³ តុទ្សរៀនេះ លោកបុរីតិចី១ និយាយថា ខ្ញុំត្រូវពេបញ្ចាប់ ខ្លឹនដូលដល់
ពួកគោះ (អ្នកមានអើមួយ? អ្នកមាន? អ្នកមានអើទេ? មានពួកគោដើម្បីធ្វើយេ?) មិន
អើទេ លោកបុរីតិចី ២:១៨-២៩:

2. ព្រះបានបង្កើតអេកអើងដំនឹករបស់អ៊ែដាម លោកបុរីតិចី១៨-២១។ តើព្រះ
បានបង្កើតឲ្យបាន និងស្រី បន្ទាប់មកបង្កើតអ៊ែដាម និងអេកអើង—អេកអើង?

3. ហើយការអើងបានទៅកែមនុស្សប្រើប្រាស់ម្រាប់ធ្វើជាប្រព័ន្ធរបស់គាត់ប្រើ?

⁹⁴ តុទ្សរៀនេះ គោះតុទ្សរៀនេះ...ខ្ញុំអត់...ប្រែបល់ជាមានគ្នាំមានរបស់បុគ្គលដែល
សរសេរឡើងនេះ។ តុទ្សរៀនេះនៅពេលដែលបានបង្កើតជាម្នាស់...នៅក្នុងសំណុរទីមួយនៅ
នីនេះ៖៖៖

តើព្រះបានបង្កើតមនុស្សជាប្រុសជាស្រីប្រឈ្ នៃលោកបុរីតិចី១៨-២១?

⁹⁵ អត់ទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...ជា—ជួចដែលអ្នកនឹងយើងពាន់នៅនីនេះ ២:១៨-២១ តុទ្សរៀនេះ:
សូមកត់សម្ងាត់៖

ព្រះយេហ៌រៀនជាព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ដែលមនុស្សនេះនៅក្នុង
ម្នាក់ដង...នោះមិនស្រួលទេ អញ្ញនឹងធ្វើឲ្យមានម្នាក់ជាជនុយសំរាប់
ជួយ។

ព្រះយេហ៌រៀនជាព្រះ...ទ្រង់បានយកដើមកសុនជ្រើនគ្រប់ទៅសង្គ់...
ជាភើម។

⁹⁶ តុទ្សរៀនេះ ព្រះបានបង្កើតអេកអើងដំនឹកអ៊ែដាម។ នាម្នាក់នេះមានដូនដំនឹក
មួយឡើតពេនតែម្ខោងទេ:ក្នុងការយើរការតាមសាស្ត្រ និងការពុប់ពេនខ្លួនជាងមនុស្សប្រុស
ដោយសារកំដូងដំនឹកមួយត្រូវបានយកចេញពីការការយករបស់អ៊ែដាម។ អ៊ែដាមបាន
ត្រូវបង្កើតឡើង ហើយកំពុងរស់នៅ ហើយដោកហើយព្រះមានបន្ទូលថា “ដែល
មនុស្សនេះនៅក្នុងដង នោះមិនស្រួលទេ។”

⁹⁷ ជួច:សង្ឃទាំងនេះហើយដែលគេបង្កើតសិទ្ធិមានប្រព័ន្ធ។ តុទ្សរៀនេះ គឺថា
ព្រះយើរការពុប់ពេនអារម្មណីកើតបាន... នោះហើយជាបុរីតិចី ពួកគោជាអ្នកដែលក្រែ
ធ្វើយកបច្ចំពោះរឿងនោះ—សម្រាប់រឿងនោះ មិនមែនខ្ញុំទេ។

⁹⁸ មែនហើយ ខ្ញុំត្រូវបានសូរដោយ—ឱ្យនេះមានបុរីសម្ងាត់បាននិយាយថា “តើ
អ្នកគិតអ្នក?” សង្ឃមួយ បាននិយាយថា “តើអ្នកគិតយ៉ាងណាបំពោះសង្ឃរីយក្រោង

ម្នាក់នៅទីនេះដែលបានយកស្តីនោះ ក្នុងស្រើនោះជាក្នុងស្រើ នៅដោរីសានសៀល នៅទីនេះ ហើយបានទៅរៀបការជាមួយនាយកដែរ?“ នៅក្នុងព្រះវិហារអ្នរទ្ធដៃ អ្នក ចងចាំទៅ ខ្លំគ្របចាតាត់លេខាមួយ។

⁹⁹ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តាត់មានសិទ្ធិរៀបការដូចខ្ញុំដែរ។ នោះហើយជាអ្នីដែលខ្ញុំ គិតអំពីវា។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឪដឹងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំកាន់...ខ្ញុំគិតថាតាត់ធ្វើខ្លួន តាត់គូរពទៅព្រះវិហារ ហើយលានំលងពីកំណែង វ្រក់ទៅរៀបការជាមួយស្រើនោះ ដំនូរសុវត្ថការតែចេញបែននោះ។”

¹⁰⁰ ឥឡូវនេះ អ្នកនៅចំពោះបានកើតឡើងកាលពីបុន្ញនានសប្តាហ៍មននៅទីនេះ តួនលោក ដេរី ជាសង្ឃភាពតូលិកអ្នរទ្ធដៃមកទីនេះ។ តាត់ជាយុវជន ហើយ តាត់ទៅ...មានស្រើស្អែកនៅទីនេះ។ ហើយនៅពេលដែលតាត់... ពួកគេបានផ្តល់ ឱ្យតាត់នូវដំឡាយសេបតុលិកស្រីប្រចាំថ្ងៃដំឡាយនឹងជាសម្បូរព្រះសហគមន៍កាតូលិក ជាមួយតាត់ បញ្ចូនតាត់ទៅ វដ្ឋី តណ្ឌាអាណាពាបីបិសកកំន្លែងណាមួយ។ ហើយ តាត់ទីនេះបំពេញសេបតុលិកស្រីប្រចាំថ្ងៃ ក្នុងស្រើនឹងអ្នីទាំងអស់ទៅរៀបការ ហើយ គេលែងដឹងបុរាណពីតាត់ទៅតែហើយ។ មែនហើយ តាត់មានសិទ្ធិរៀបការ ប៉ុន្តែតាត់មិន មានសិទ្ធិរៀបចំឡើងទេ។ តាត់មិនគូរធ្វើដូចម្រោះទេ។ តាត់គូរពទៅព្រះវិហារ ហើយ បាននិយាយថា “នៅទីនេះ ខ្ញុំបានលានំលងពីកំណែងជាសង្គម ខ្ញុំនឹងរៀបការ ហើយវាគារការសច្ចាប់។”

¹⁰¹ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ព្រះបានបង្កើតរារា—និងអ៊ិជាម និងអ៊ិកុនិតេលបំពេញយ ពីដំឡាយគត់ដែលប្រចេងបានបង្កើតគីការអស្សាយ វិញ្ញាបាយអ៊ិជាម និងវិញ្ញាបាយរារា បន្ទាប់មក នៅពេលដែលប្រចេងបានបង្កើត...ជាក់អ៊ិជាមនៅទីនេះ វាមិនល្អទេ...យើងទេ វាបានប្រាការបែងប្រែបែងប្រាការជាងគ្រប់ពេលដោយ។ អី គ្រប់យ៉ាងដូចនេះ វាគ្រាន់តែ—វារើបិបែងក្នុងគ្រាន់តែបាតត្រជាងគ្រប់ពេលដោយ។ គី គ្រប់យ៉ាងដូចនេះ វាគ្រាន់តែ—វារើបិបែងក្នុងគ្រាន់តែបាតត្រជាងគ្រប់ពេលដោយ មកចាមរយៈសហស្សីគ្នានៅពីលើ ហើយនោះទៅការនៃការបែងប្រាការ ប្រាការជាងគ្រប់ពេលដោយ។ គ្រាន់តែបាតត្រជាងគ្រប់ពេលបានប្រាការបែងប្រែបែង ព្រះជាមាស់លាតត្រជាងអង្គតេដៃ ជ្រាល់ប៉ា។

¹⁰² នៅទីនេះ ព្រះបានសំឡុងអង្គទ្រដៃនៅក្នុងព្រះគ្រឿស្សយស្រី ដើម្បីបង្ហាញពី អ្នីដែលប្រចេងជាតា។ តើព្រះយេស៊ីដើម្បី? ជាបុរសដែលមានសេបតុលិកសោយសោក

ស្ថាប់សេចក្តីទុក មានសេចក្តីស្រឡាញ់។ ទៅស្រីពេស្អា “តើអ្នកចោរប្រកាស់នៅឯណា?”

“ខ្ញុំត្រានទៅ ព្រះអម្ចាស់”

“ខ្ញុំកិចិនចោរប្រកាស់អ្នកដែរ។ ទៅចុះ ហើយកំពើបាបទៀត។”

¹⁰³ ទ្រង់នឹងឈប់កាត់ និងខ្សោយពីការដឹងប្រហែលសាមសិបម៉ាយនោះថ្វោះ ផ្លូវកាត់វាលខ្សោច និងធ្វើដៃដួង មានស្អើលាងអីនេះម្នាក់ចេញមក ហើយកូនប្រុស តែម្នាក់បែស់នាងបានស្ថាប់ ហើយដេកនោះទីនោះ។ ទ្រង់បានបញ្ចប់ការដឹងសាធារណ៍ ហើយជាក់ព្រះបាសុលើកាត់ថា “ក្រាកទៀង” ហើយគ្រឿងប្រុសដែលបានស្ថាប់ បានសែរទៀងវិញ។ នោះ—នោះគឺជាប្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបែស់យើង។ (អារគុណ ចែត ឱ កូនប្រុស។) ហើយនោះទីនោះ គឺជាប្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបែស់យើង។ ទ្រង់មិនដែលនឹងហេតកដើម្បីដឹងប្រើប្រាស់បណ្តុះបណ្តាល។ ត្រូវហើយ។

តុល្យវិនេះបានឲ្យមួយយកទៀត៖

តើការអីនេះបានទៅ—ដល់ការបង្កើតបុរសនិងក្រុងដឹងបុរាណប្រាប់យកដើម្បីបន្ទាន់ បែស់គ្មាន?

¹⁰⁴ តុល្យវិនេះ មានសំណុះដើរការសំម្រោះ ស្ថាប់ខ្សោះមនទេន។ តុល្យវិនេះ អូ ខ្ញុំបាន...អ្នកបានយើងនូវសុសាលសេរកុងក្រដាស “តើការអីនេះបានប្រពន្ធបែស់គ្មាន នៅឯណា?” អូ ខ្ញុំនាប់និយាយអញ្ញីង។

¹⁰⁵ ហើយខ្ញុំមិនដែលបង្កើនបាននរកដែលនេះអស់យោះពេលប្រហែលបូន្មាន បន្ទាប់ពីការបង្រិចក្នុងឈប់ខ្ញុំខ្លួន ខ្ញុំត្រូវតែយើងនៅក្នុងបទគម្ពីរ។ ហើយខ្ញុំមិនដឹង ខ្ញុំដឹងមិននិយាយអីអំពីការទេ។ យើងឲ្យទេ?

¹⁰⁶ តែពេលនេះ “តើការអីនេះបានប្រពន្ធបែស់គ្មានកាត់មកពីណា?” តុល្យវិនេះ នោះ ហើយជា—ការវិភាគនៃសំណុះស្ថាលេនេះតុល្យវិនេះ។ “ហើយការអីនេះបានទៅក្នុងបទគម្ពីរ? បែស់គ្មានក្នុងការបង្កើតមនុស្សប្រុសស្រីសម្រាប់ដើរប្រពន្ធប្រាប់គ្មានតាត់ប្រុស?” យើងឲ្យទេ? តុល្យវិនេះ តុល្យវិនេះ មួយកុងចំណោមមិញយ៉ា។

¹⁰⁷ លោកស្រី ដែកកក អ្នកទាំងអស់គ្មានលីអំពីការពេញបាលបែស់នាងកាលពី យប់មន របៀបដែលព្រះជាមាស់ប្រាជានពេលបែស់នាង និងស្អីរគ្រប់យ៉ាង។ នាង កំពុងដេក ជិតស្ថាប់ គោមកដឹងប៉ែងចេះប្រើប្រាស់បាន។

¹⁰⁸ ហើយគួរនេះ៖ នោះហើយជារៀបដែលខ្ញុំមក...ក្នុងប្រុសបស់នានាយុទ្ធប៊ូ ក្នុងប្រុសគឺជាមនុស្សមធ្យម អីខី ដឹងដឹងទៅ ពួកគេនៅក្នុងហាង ហើយខ្ញុំបានប្រាកពិភាក្សានៅខាងក្រោមនៅទីនោះ៖ ដែលជាកំនើងទីមួយ...ដែលជាកំនើងដែលការអីនិងទទួលបានប្រព័ន្ធបរស់គ្មាន មែនហើយ មួយដែលនៅលើកំរាលដួងហាងកំដូចជាអ្នកដែលកំណែកំព្យូរខ្លាំងជាងគេ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបាប់អ្នកពីកំនើងដែលការអីនិងយកប្រព័ន្ធផាត់” បាននិយាយថា “ការអីនិងបានទៅដើរបានជាមួយសត្វស្សារីដែលមួយភាគល្អៗ” ហើយបាននិយាយថា “ចេញពីសត្វស្សានោះមក បង្កើតជាតុកស្សាកខ្លាំង” បាននិយាយថា “អ្នកសម្ងាត់យើងក្បាលមនុស្សសំស្សាកខ្លាំងមានចំណុចកំពុលដូចនោះ ដូច—ដូចជាសត្វស្សា មិនពីក្បាល។”

¹⁰⁹ ខ្ញុំបានលើនៅទីនោះ៖ ខ្ញុំមានវំប្បឈលពីវខំបុំណែនាំនៅក្នុងដំណឹងល្អ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនចង់ដែករកខសត្វជាមួយអ្នកទេ ព្រមទាំងខ្ញុំមិនមែនជាសិស្ស ខ្ញុំទិន្នន័យបានសង្ឃោះ។ បីនេះ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “បីដូច្នោះមែន ជនជាតិសាសនិស្សការខ្លានីនេះបែងមានឡើតហើយ នៅពេលដែលការបំផុតបំផ្តាល់ គ្រាន់ឱ្យជាបំនុំជាបំនុំ គ្រាន់ឱ្យជាបំនុំជាបំនុំ នៅពេលពិកពាណាក្រុងបានបំផ្តាល់ដោយទីក ឯងអី និងក្រុមត្រូវសារបស់គ្មាន គឺជាមនុស្សតែមួយត្រូវសារគត់នៅក្នុងទូកជំ។ នោះគឺជាមនុស្សតែមួយត្រូវសារដែលនៅក្នុងទូក។ ពួកគេបីបុរាណកំស្សុកពណ៌នីនិងយប់មន៍” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រសិនបើវានីងក្បាលយោជន៍ដែលបែងបំផ្តាល់ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ លោក! ពួកអ្នកស្សុកពណ៌នីនិងដែលមកពីទីនោះទេ។ អត់ទេ បានទេ ពួកអ្នកស្សុកពណ៌នីប៉ុណ្ណោះ មិនមានភាពខសត្រាទេ។ យ៉ាងពិត្យប្រាកដ។ យើងទាំងអស់ត្រាចោះ មួយអាចមានពណ៌នីលើឯង ហើយមួយឡើតកណ្តាត់ មួយឡើតកណ្តាត់ខ្លាំង និងមួយឡើតកណ្តាត់ស្អែក ហើយមួយឡើតករបាម ហើយដូចនោះ បីនេះនូវការចាប់អស់មកពីដើមបើយើងក្បាលមែន។ នោះគឺត្រាន់តែជាដឹកការងារនៅទីនោះ។ ត្រូវហើយ។ អ្នកគឺជាមនុស្សដូចត្រា ហង្ឋីកទៀវីងដោយព្យាយុទ្ធប៊ូ។”

¹¹⁰ ហើយគួរនេះ៖ សូមកត់សម្ងាត់ នៅទីនោះកាលពីមិនយុរឿនានទេ ដែលលើនៅទីនោះ៖ និងត្រូវមេឡើមួយចំនួននៅ សូលសីល ខ្ញុំកំពងនិយាយអំពីនៅទីនោះ អាប្រើកពីវរៀបដែលប្រជាជននីក្រោចាប់អស់ ប្រពេទសត្វសាបារ៍ ជាពិស់សរុបដែលបញ្ជីកគេមានស្ថិត្តមាក់នៅទីនោះបានយកទាក់ទងមួយបានរកយើង

ទាក់កុចម្មួយ ហើយ—ហើយនាងបានវាយវាបែបនោះ ហើយចងជាប់នឹងគុម្ភាត ហើយទុកឱ្យវាលូយប៉ែន្ទាន់ថ្ងៃ អ្នកដីងទេ ទាល់តែវាសាយទៅជាកញ្ចក់ មនពេល ពួកគេញ្ចាំវា អ្នកដីងទេ។ អ្នកដីលដូចបាន៖ គេទុកឱ្យវាលូយបន្ទិច ក់ទន់។

¹¹¹ កំគិតចាបារាប្រើនៃពេកលើសពិមនុស្សភាពទៅឡើតា នៅប្រទេសអង់គ្លេសតា ធ្វើដូចត្រា គេស្អាប់សត្វស្អាប់ហើយពួកវាណិងដើមណី ដូច្នេះ ពេលដែលមាន នឹងផ្ទះចេញ នោះគេនឹងសិរីវា នោះគឺជាតុងសាសន៍មួយរបស់ប្រជាធិបតេយ្យ អង់ ហ្វាល-សាសន ក្នុងប្រទេសអង់គ្លេស។ ត្រូវហើយ។ ហើយកំគិត.. អ្នកមិនចាំបាច់ ទៅប្រទេសអង់គ្លេសទេ គ្រាន់តែចុះមកទីនេះនៅដើម្បាតខាងក្រោម អ្នកនឹងយើង ជីវិចត្រាបាន ពិតប្រាកដធមានសំបុត្រិភាពខ្សោយដប្បុ—បុពល កេងកង អាបសីរីដូច្នេះឡើតា ដូច្នេះ...បាន។

¹¹² តម្លៃវនេះសូមកត់សម្ងាត់ សូម—ចាំខ្លួចប៉ែអ្នក។ ប៉ុន្តែនេះគឺជាអ្នកដីលបាន កើតឡើង។ ពណ៌សម្បរ... ពុជ—សំណូរពណ៌មិនមានអ្នកដីលបានអ្នកដីលបាន នៅទីនេះ។ កាមីន...

¹¹³ តម្លៃវនេះខ្ញុំចងចិត្តអ្នកមិះល។ ពួកគេបាននិយាយថា “តាត់បានទៅស្រកណ្តាច់” តម្លៃវនេះ កាមីននៅអេរ៉ីន់។ ហើយសូនច្បាប់រួមដែន ដែលជាក់នៅខាងកើត នៅដែន។ តើវាគ្រូរទេ? សូនអេដែនគឺខាងកើតនៅអេដែន ខាងកើតនៅដែន។ ហើយ ឡើបីនៃគ្រូបានគេជាក់ ហើយដើមណីនៃជីវិតនៅម៉ាកទូទាត់ខ្លាយរបស់ពួកគេ។ ហើយ ជាក់នេះដែលពួកចេរីនេះដែលកាន់ជារឿនិមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចូលឡើតទេ តី ខាងកើតខ្លាងទ្វារ!

¹¹⁴ តើអ្នកបានកត់សម្ងាត់ទេ ព្រះយេស៊ូវិនីយដាមកពីទិសខាងកើត។ ពី ភ្លើពីខាងកើត។ អូគ្រប់យ៉ាងដែលមក... អិយធម៌បានចាប់ផ្តើមនៅទិសខាងកើត និងធ្វើដំណើរទៅទិសខាងលើចំ រហូតដល់វិលប៉ុង្វើ ហើយចាប់ខ្លួនឯងមួយ ឡើតា យើងជាមួរគោលខាងលិច។ នោះជាបុរី បុរីគឺជាអិយធម៌ចំណាត់ ជាងគេ។ អិយធម៌ដែលបានសំបុត្របស់ចិន ដែលអ្នកប្រភិតិសាស្ត្រណាល់នៅក្នុង ពិភពលោកសញ្ញថ្ងៃ។ ខាងកើត!

¹¹⁵ អ្ន របៀបដែលយើងអាចរស់នៅលើសំណ្ងាត់ដែនវស់ជាប្រើប្រាស់ម៉ោង
គួរពិនិត្យ បីនេះមិនមែនត្រឹមតែសំណ្ងាត់របៀបធ្វើឡើងទេ បីនេះសូម
កត់សម្ងាត់ នៅថ្ងៃនេះ...តើមានមនុស្សបីនានាកំដែលចង់ដឹងថាយើដឹង
ការអីនេះ នៅឯណាត និងជាន់ណាតកីយាយសំភាគអីនេះ? សូមមើល។ ត្រូវរើយ។ ខ្ញុំ
នឹងប្រាប់អ្នកពីអ្នកដែលការអីនេះបានធ្វើ ហើយរាជាថ្មីយើសមហ៍រួមតែមួយគត់
ដែលអ្នករាជចិត្តបាន ការអីនេះបានរបៀបការជាមួយបួនស្រីរបស់គ្មាន។ គាត់ត្រូវតែ
អញ្ញីដែល ព្រាតវាមានគោលប្រាក់នៅក្រោមបានដើរដើរដើរនៅក្នុងការប្រាប់បំណុលត្រូវតែ
នៅការកើតកំណើនបានបីនានាកំបុណ្ណាពោះ គឺហាំ សេម...បុមិនមេន...ខ្ញុំសូមទោសអ្នក គឺការអី
នេះ ឬមីល និងសេរទាំ បីនេះប្រសិនបើមិនមាន...ត្រូវតម្លៃការប្រកត់ត្រាកំណើនរបស់
គ្រួងស្រីលាតស៊ែរ អ្នកដឹងទេ។

¹¹⁶ ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំបានដឹងថារឿងពីត្រូវនៅរើយប៉ះនេះ។ បីនេះ មើលចុះ: ពិភពលោក
គោរពប្រឈប់កន្លែងស្តី បីនេះស្តីជាទុបករណ៍របស់ការក្រោចការណ៍ពីដើមដំបូងមក។
ហើយភាពអយុត្តិដឹងថ្មីនេះ: គឺជាទុបករណ៍ដំណូលបំផុតដែលរាយមាន។ នានានឹង
បញ្ចូនត្រូវដឹងប្រាយទៅការសំបាននរក ត្រូវដឹងជាភិនិត្យនៅក្នុងពិភពលោក។
ទុកទម្រង់ការកើតកំណើនបានបីនានាបានគោរពប៉ះនេះ ហើយសក់របស់នានាផ្លូវបានគោរព
ឡើងយ៉ាងដូចចុះ: និងមាយទូទៅដឹងដំបូងអស្សារ្យដែលព្រឹងចិត្តក្នុងខ្សោយ។ បងប្រុស
បន្ទិច...ប្រាក់នៃរូបការដែលស្រីស្អាតនៅលើនានា មើលអ្នកដឹងនៅនានានឹងដើរ។

¹¹⁷ ត្រូវដឹងប្រាយ អ្នកគ្របដិល្បាប់ខ្លួនអ្នកដឹងប្រាយព្រះលោកពិភពលោក
ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសិស្សរីជាង។ ត្រូវរើយ។ ឥឡូវនេះ: កំប្រាប់ខ្ញុំថា អ្នកជាបុរស
ពិត! ខ្ញុំបានយើងប្រាយព្រើនពេកហើយ។ ឥឡូវនេះ: មើលនៅថ្ងៃនេះ។ អ្នកដឹងប្រាប់ខ្ញុំពី
ដែលត្រូវដឹងគឺក្នុងចិត្តរបស់អ្នកដោយពីព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស ហើយអ្នកឱ្យតិចនិភពលោក
អ្នកបិសុទ្ធន។

¹¹⁸ ដូចបូលបាននិយាយនៅថ្ងៃនោះថា “រាជា...យើងដឹងថាយើងមានអំណាច
ដើម្បីដឹងនៅប្រើប្រាស់ខ្លួនគ្នា។ ខ្ញុំមានអំណាចដើម្បីធ្វើត្រូវ បីនេះ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំ
នឹងមិនធ្វើត្រូវទេ។” យើងបានគឺជាបុរសបំផុតនេះ។ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំដឹង
ថាតុលាកិច្ចត្រូវរៀបចំនៅការមួយកែត—បែបរបស់ពួកគេ...កំបិទមាត់គោរពដែលកំពុង
បញ្ចានស្រីស្អី។”

¹¹⁹ អូកដីងទេ ពេលខ្លះរើឱងគិតថា ព្រោះរើឱងជាគ្រោះដីប្រាយ... (មិនមែនអ្នកនិងខ្ញុំទេ ខ្ញុំមិននិយាយទេ បងបុនទេ) ប៉ុន្តែគ្រោះដីប្រាយគិតជាមោរយ នៅតី—ចាតូកគេមាននរណាម្នាក់ដែលសមាជិកក្រុមជំនួយអ្នកដីង ក្រុមជំនួយ។ អ្នកមិនដែលនរណាទេ ហើយអ្នកកំមិននៅក្នុងព្រះនៃគ្រោះដីង អ្នកប្រើកំភាពនៅដែលបានប្រើប្រាស់ជីវិ៍មួយម៉ោងមុននៅដេរ។

¹²⁰ នោះជាប្រើប្រាស់ដែលការកំទម្រង់មិនដែលបានណុបបំបាត់នោះតើរឿងទាំងនេះ។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកចុងចម្លោះបានលើឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ “អីវិន” នោះជាការពិតនោះគ្រាន់តែជា—ទម្ងាត់នៃថ្ងៃនេះ ប៉ុន្តែវាមិនគូរឱ្យទេ។ “អីវិន” និង “បីសុពុទ្ធ” និង “លោកបណ្តុះតុក” ហើយរឿងទាំងអស់នោះជាបំណងដើរដែលមនុស្សបង្កើតឡើងហើយវាតារឿងមិនមែនសមារមានឯកជន។ នៅក្នុងព្រះតម្លៃគ្រុកគេមាន “ពោគ្រុស” “យ៉ាកបុ” “បុលុ” “យុកហាន” និងអ្នកធ្វើដំណោស់។

¹²¹ បុលបាននិយាយថា “តម្លៃនេះ នៅទីនេះ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកចុងចម្លោះដំណឹងណូ—នោះតី—នោះជាការកំចុចកិច្ចបស់ខ្ញុំ។” ខ្ញុំជាអ្នកដីប្រាយ តាត់ជាគ្រោះដីប្រាយ បងប្រសនរើល ជាគ្រោះដីប្រាយ បុំនៅការ... នោះជាការកំចុចកិច្ចបស់រឿង តីធ្វើជាអ្នកដីប្រាយ។ មែនហើយ នោះគ្រាន់តែអ្នកដីប្រាយដែលយើងគូរឱ្យ។ “ប៉ុន្តែអនុញ្ញាតខ្ញុំ នើរឲ្យឱ្យមួយ” បុលបាននិយាយថា “វាបើសពីនោះ។” “តម្លៃនេះ ខ្ញុំមានសិទ្ធិយកលុយ” បុលបាននិយាយអញ្ញីង “ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងធ្វើតុកដីជីមិថ្យបង្ហាញអ្នកថានៅខ្ញុំរាល់បង្ហាញ។” តាត់បាននិយាយថា “វាដាកិតិយស អាណាព័ពិពាហ៍ តីជាកិតិយសក្នុងចំណោមទាំងអស់ ជាក្រុមិនសោប្បដ។ វាលូសម្រាប់បុសនើរឪប្រការ។” តាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមានសិទ្ធិផ្លូវការ។” ពេលនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំអាចផ្លូវការបាន ខ្ញុំមានសិទ្ធិសេបញ្ញាប់ក្នុងការផ្លូវការ។ បុំនៅ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនផ្លូវការទេ ខ្ញុំចង់ធ្វើជាយញ្ញបុជាមួយទៀតច្បាយព្រះអម្ចាស់។” យើងតើ? បន្ទាប់មកតាត់បាននិយាយថា “បុសគ្រប់បុប្ផិនដីការហោកហែស់គាត់។ ឱ្យគាត់ធ្វើដូច... តាន្វើខ្លះ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះ ជាបើម។”

¹²² យើងចង់ធ្វើរីករាយដែលបើសពីការកំចុចកិច្ចបស់រឿង។ ហើយប្រសិនបើអ្នកពិតជាបានកែតុកជានីពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហើយនិយាយថា “មែនហើយ វាការកំចុចកិច្ចបស់ខ្ញុំការណែនាំព្រះវិបាយ ខ្ញុំគិតថាអ្នកចុងចម្លោះដំណឹងក្រុរោគ។” អូ ខ្ញុំអើយ! អញ្ញីងខ្ញុំចង់ធ្វើរីករាយដែលនេះទៅទៀត ខ្ញុំចង់ឈ្មោះព្រលើងខ្លះសម្រាប់ព្រះតីស្តុ។ ខ្ញុំចង់

ធ្វើអើមួយ! ខ្ញុចង់ទៅស្ថាសុខឡើងអ្នកជីដី ប្រធ្វើអើមួយច្បាយទ្រដៃ។ វាគាតាកាតព្យិភ្យិច្បាយបស់ខ្ញុចងការរូបរាង ដំនឹងល្អ វាគាតាកាតព្យិភ្យិច្បាយបស់ខ្ញុចងការរួមឱ្យស្ថាសុខជីដី។ អនឡាត ឱ្យខ្ញុធ្វើអើមួយឡើងទៀត អនឡាតឱ្យខ្ញុច្បាយទៀត ហើយធ្វើអើមួយដែលព្រះជាម្នាស់ និងលើកតម្រូវខ្ញុដោយវា។

¹²³ ឥឡូវនេះ សូមប្រគល់ទៅការអីនីព្រម្ពា [កំន្លែងទេនៅលើកវិស័យ—អីដឹង] សម្រាប់អ្នកគឺជាស្ត្រីពេម្ពយៗគត់ដែលគ្រែបានបង្កើតឡើងដោយព្រះ ហើយ ប្រសិនបើនានាងមិនមានកុន្យស្រីទេ នៅពេលដែលស្តីចុងក្រាយ (ស្តីពេម្ពាក់) បាន ស្ថាប់ ពុជមនុស្សនឹងបែងមាន។ តើវាគ្រែវទេ? បែងមានស្រីឡើតកបីយ៍។ ដូច្នេះ នានាគ្រែវតែមានកុន្យស្រី។ ហើយការអីនីបានផ្សែបការជាមួយបុន្ណោះស្រីបស់គាត់ ពិនិត្យគេវីត ត្រានកំន្លែងណាមានរឿងសម្រាប់ស្ត្រីមកនោះទេ។

¹²⁴ ហើយវាតាម្ភាប់ និងមានច្បាប់នៅសម្រាប់ប្រាកំ និង សូមវិនិត្តលើអីសាក។ អីសាកបានផ្សែបការជាមួយបងបុន្តែដើម្បីនូវមួយយោបាយពេម្ពយៗ បស់គាត់។ ហើយអំប្រាកំបានផ្សែបការជាមួយបុន្តែស្រីបស់គាត់ ដែលជាបុន្តែស្រី យោបាយពេម្ពយៗ។ ខិត្តករបស់គាត់...ម្នាយឡើងត្រា បីនែនខិត្តករដែលត្រា។ ហើយមែនដី វិតចេញមកតាមពេទបុរស។ សាកវិនិត្តបានបង្កើតអីសាកជីអស្សារ្យ។ តើវាគ្រែវទេ? ត្រាននរណាម្នាក់នៅលើដីនៅដីនោះទេ។

¹²⁵ នោះគឺជាប្រពេទទាគំងអស់ដែលបងបាន...នេះហើយ បងបុរស! អីសាក...និបិកគឺជាប្រពេទនៃក្រមិន្តិ ហើយអីសាកគឺជាប្រពេទនៃកុន្យក្រមិន្តិព្រះគ្រឿស្ស។ តើវាគ្រែវទេ? ហើយពួកគេគ្រែជាទំនាក់ទំនិនដោយយោបាយ! ហាលេណូយ៉ា! អាម៉ែន! ទំនាក់ទំនិនដោយយោបាយ!

¹²⁶ ដូច្នេះ ការអីនីបានផ្សែបការជាមួយបុន្តែស្រីបស់គាត់ ហើយនោះជាបន្ទាប់មក ពួកគេបានទៅដែលស្រួលឯកជាមួយ។ ឥឡូវនេះ យើងចូលទៅក្នុងប្រជានេបីដីមេថ្មី មួយ ប្រសិនបើយើងចូលយើងដោនេះបន្ទិច ហើយខ្ញុការយើងដែលបុរីកមិនដែលស្ថូរ អីឆ្លាយដីនេះទេ (ដូចជា “តើយក្សទំនាក់នោះនៅឯណាម្នាក់ស្រីបុរីនោះ?”) យូវស កើស និងអ្នកឡើងត្រាមានអំណាងជាប្រើប្រាស់លើក។ អាម៉ែន! យើងមិនបាន ធ្វើយក្សទំនាក់នោះទេ បុន្តែបុរស សូមប្រគល់វាមួងទៀតនៅក្រើកថ្មីអាជិព្យ។ គ្រែវហើយ។

4. តើអ្នកនឹងពន្លឺល់បានទៅដោរដោរអាជីវកិដាថ្មីដែលបួនស្តាប់ហើយថ្មីសេវា? តើដាថ្មីត្រូវតើរ? ត្រីស្អានទៅក្រោមវិហារនេះថ្មីអាជីវកិដាថ្មី ដាថ្មីដែលបួនស្តាប់ហើយ តើពួកគេមិនគួរទៅថ្មីសេវា ដែលជាថ្មីត្រូវតើរនៃស្តាប់ហើយទេ?

¹²⁷ ឥឡូវនេះ: មិត្តសម្បាយៗ ដែលធ្វាប់ស្តីរនោះ: នោះជាសំណុរាមុនាស៊ី វាតាសំណុរាបាស៊ីដែលក្រុរបានលើកវិវេជ្ជកុងចំណោមសិស្សរប់ពាន់នាក់ស្តីថ្មីនេះ: បីនែនកើតខ្ញុំអារម្មណ៍តួចខ្សោដូចតំណែងសំណារបស់ខ្ញុំ អ្នកយើង្ហេទ តើដីដែលខ្ញុំអារម្មធ្វើបាន។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើយិនត្រីមក្រវ អ្នក—អ្នកទ្រាំជាមួយខ្ញុំ ហើយព្រះជាម្មាស៊ីអត់ទោសឱ្យខ្ញុំបានទៅប្រសិនបើ—ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើខ្ពស់។

¹²⁸ ឥឡូវការម៉ោប់...ឥឡូវនេះ: វាប្រហែលបាមនុស្ស សេដនុដេ ធម៌ដនុនិទ្ទេស្ថិតិ ដែលអង្គូយនៅទីនេះ។ នោះជាការសិក្សាលើកដែលបួនសំណុរាប់ខ្ញុំ តើសេដនុដេ ធម៌ដនុនិទ្ទេស្ថិតិ ត្រូវហើយ។ តើសេដនុដេ ធម៌ដនុនិទ្ទេស្ថិតិ ជាថ្មីដែលខ្ញុំបានសិក្សាបួនបួន ទេ។ ហើយពេលដែលគេមកប្រាប់ខ្ញុំថា “ថ្មីសេវាផីជាថ្មីថ្មីត្រូវតើរ” បងប្រុស នោះ តើតាមប្រព័ន្ធឌីនបែស់សាសន៍យុជា។ ហើយប្រព័ន្ធនូវអ្នកដែលមិនបានបកប្រាក់រាយទេ ហើយថ្មីសេវាផីជាថ្មីថ្មីអាជីវកិដា។ មែនហើយ ពួកគេបានឱ្យខ្ញុំលក់នៅលើ អ្នកមួយដែលខ្ញុំគិតថាត្រីមក្រវ។ ហើយដឹងបណ្តាណខ្ញុំកំពុងរាយអក្សរបស់ពួកគេ ខ្ញុំគិតជាថ្មីថ្មីប្រើប្រាស់វាយូយាយការរាយ បីនែនថ្មីមួយ ខ្ញុំបានកាន់គីឡូម៉ែត្រ ហើយខ្ញុំបានយើង្ហេចបានការុងការុងការុង។

¹²⁹ ឥឡូវនេះ:ថ្មីសេវាផីជាថ្មីថ្មីសំប្បីចេញដោតាមដែនស្តាប់ហើយ។ ឥឡូវនេះ: យើងមិនដឹងទេ។ វាប្រាប់បានធ្វាស់បុរ ហើយយើងមានការធ្វាស់បុរជាប្រើនដែលអ្នកមិនដែលដឹងថាម្មាយណានោះទេ។ យើង្ហេទ? ដោយសារតែយើង...ឥឡូវនេះ: ជនជាតិយុជាអំរាគងារ យើងគ្រាន់តែប្រហែល... វាតីនៅពេលនេះប្រហែលឆ្នាំ ១៩៣០ បុរីមួយ យោងទៅតាមដែនបស់ពួកគេ ប្រព័ន្ធឌីនបែស់ពួកគេ។ ប្រព័ន្ធនូវអ្នកដែនដែលយកវាតៅ កន្លែងដៀង។ បីនែននោះជាថ្មីដែលធ្វើឱ្យរាជកសុទាននៃត្រីស្អាន រាជកសុទាន នៅលើកំណើករបស់ព្រះព្រះពីស្ទើ។ អ្នកយើង្ហេទ នោះហើយជាកន្លែងដែលយើងយកវា។

¹³⁰ ឥឡូវនេះ: បីនែនឥឡូវនេះជាថ្មីត្រូវតើ ពេលនេះ: មានមនុស្សថ្មីបណ្តុ ទី៥០ជាប្រើនដែលជាថ្មីសំប្បី—ថ្មីសំប្បី ពួកថ្មីសំប្បី ក្បាងថ្មីយូប់សម្រាក

ថ្វីសេវា តម្លៃវនេះពួកគេនឹងយាយថា “មិនមានព្រោះបន្ទូលនៅក្នុងព្រោះគម្ពិសម្រាប់អ្នកដើម្បីក្នុងថ្វីសេវា...ថ្វីអាជិត្យជាថ្វីពិតិ។” តម្លៃវនេះ ខ្ញុំនឹងនិយាយផ្សេចត្រាគំពើថ្វីសេវាដែលនៅក្នុងគម្ពិសញ្ញាឌី។ យើងទេ? តម្លៃវនេះ ថ្វីសេវាកើតិជាថ្វីសេវាដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងបច្ចេកទេស។ តម្លៃវនេះវាបានធ្វើឡើងនៅក្នុងបច្ចេកទេស។

131 តម្លៃវនេះ វាអាចនឹងបានជាសំណូរមួយឡើត ដើម្បីបង្ហោះវាគើងវិញ។ ប៉ុន្មែន តម្លៃវនេះសូមកត់សម្ងាត់។ ឬ៖ជួលថ្វីទិន្នន័យ—ប្រាប់ប្រើប្រាស់សម្រាក នៅថ្វីទិន្នន័យនៅព្រោះបានគេសង្គែនយើងទេ តាម—តាមដែលខ្ញុំដឹងក្នុងបទគម្ពិស ហុកដែលជិតមួយកាន់ប្រាំយឆ្នាំ។ ហើយនៅកីឡាបាសាលាន ព្រោះបានប្រទាសថ្វីទិន្នន័យដែលជាតិអូស្រាវេល សម្រាប់ជាតិសំគាល់រាងគ្រាស់ព្រោះ។

132 ហើយព្រោះបានឈប់សម្រាកនៅថ្វីទិន្នន័យ ជាថ្វីឈប់សម្រាកនៃការប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ ដល់ទ្រង់។ ខ្ញុំនឹងយាយថាបែបនោះលើអត្ថប្រយោជន៍របស់រឿងនេះប្រហែលជាបង្គុនបុសបុប្ផែងស្រី ខាងសេវនេះ អនុវត្តនៅថ្វីទិន្នន័យ យើងហើយពួកគេមានក្រោមដំនឹកខ្លួនឱ្យស្រឡាត្រូវ។ ហើយតម្លៃសូមកត់សម្ងាត់ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់បង្ហាញភាពខុសគ្នាជាមួយពួកគេបន្ទូច—លើសំណូរនេះ។

133 តម្លៃវនេះ ព្រោះបានហិសុទ្ធនៅថ្វីទិន្នន័យប្រាំពីរ ប្រាំមួយថ្វីជាបែលសំបុរស។ ថ្វីទិន្នន័យគឺជាថ្វីសេវាករបស់ព្រោះ ដែលជាប្រភេទមួយ ប្រភេទនៃសហសុវត្ថិភាព។ តម្លៃវនេះ សូមកត់សម្ងាត់រឿងនេះ តើថ្វីចម្បូច—រហូតដែលវាបានគ្រួសារ ពេលព្រោះយកឲ្យយោងមកដែននឹង អ្នកដែលគោលដៅនៅព្រោះយស្សី គឺព្រោះអនុមិនបានក្រោះថ្វីសប្បែន ការបានប្រកាន់តែពីគេតែដែលពួកគេមានប្រជាធិបតេយ្យនៃព្រោះយស្សីនោះគឺប្រចាំបានបំបែកថ្វីសប្បែន ហើយតាំងអនុប្រជាធិបតេយ្យ។ ហើយប្រចាំមានបន្ទូលថា ប្រជាធិបតេយ្យនៃថ្វីសប្បែន ប្រជាធិបតេយ្យនៃថ្វីសប្បែន ហើយប្រជាធិបតេយ្យនៃថ្វីសប្បែន ជាប្រកាស់នៅថ្វីសប្បែន។

134 តម្លៃវនេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាបានស្រាយរឿងនេះដួងអ្នក ហើយបង្ហាញអ្នកថា ថ្វីណាកំណើរយើងក្រោរក្បោ។ តម្លៃវនេះ គឺមានបទគម្ពិសទេ? ខ្ញុំនឹងស្មោរសម្រាប់ជួលប្រយោជន៍របស់អ្នក:

តើមានបទគម្ពិសដែលបង្រួស ប្រាណាបាបំ ប្រាប់យើង និងអនុញ្ញាតឱ្យយើងក្រោថ្វីអាជិត្យ ដូចជីនជាតិយុជាបានក្រោមកោតុកថ្វីសេវាកើដប្រុទេ?

¹³⁵ អត់ទេ បាន អត់មានទេ។ មិនមានជាបទគម្ពីរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ សម្រាប់នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាណីសម្រាប់ខ្សោយឃើងក្រោទកន្លែនវិច្ឆិកស៊ី បុំចេអាចិត្ត។ ប៉ុន្តែហេតុធុលដែលយើងក្រោចេអាចិត្ត គឺជាតិជីលីកអំពីការរស់ឡើងវិញ។ ត្រានដី ទេ...

¹³⁶ តុល្យវនេះ អ្នកនឹងនិយាយថា “ឱ្យមានភាពឈុលិកបានធ្វើដូចម្រោះ” ពួកគេអេរែងចាត់ពួកគេបានធ្វើវា ប៉ុន្តែបសិនបើពួកគេធ្វើនោះ លោកសារកប់បុលគីជាមុំងភាពឈុលិក ពេក្រស យុំបាន និងយ៉ាកបុ និងអ្នកជាមេគ្រែកដូចត្រូវដោយជីវិតពួកគេបានជួបត្រូវនៅវិច្ឆិកមួយនៃសញ្ញាប័សម្រាប់ការច្បាយបង្គរបស់ពួកគេ។ ហើយបើតាមអ្នកប្រគិតិសាស្ត្រ វិដីតំម្លៃយកតែដែលពួកគេអាចប្រាប់រាយដែលជាតិយុជាត្រីស្ថាន និងជួនជាតិយុជាត្រីស្ថានមួយដីកំណត់ (ពួកគេចាំងពីបានទៅសាលាប្រាំ) ប៉ុន្តែមានម្នាក់បានទេនៅវិច្ឆិកស៊ី ដែលបង្កើសការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ី ហើយម្នាក់ទៅនៅវិច្ឆិកស៊ី ដែលធ្វើបានសំណើរាយជាតិយុជាត្រីស្ថាន (មួយដីកំណត់ពីសុគត្ត ឡើងវិញ)។ ហើយនោះគឺជាសញ្ញាមួយ។ ហើយវិនិងភ្លាយជាសញ្ញាមួយ ហើយវាអាចនឹងចេញមកជាសញ្ញាស្ថាល់បានសំគួល។

¹³⁷ តុល្យវនេះ ខ្ញុំដឹងថា បង្កួនប្រុសនៃសេវនេះ អឱយដីនឹងទីស្តីគិតថានោះជាភ្លាស់ព្រះ។ ពួកគេថា “អ្នកក្រោបានដោចចំណាំដោយការក្រោចេសបញ្ញេទ។” ត្រានបទគម្ពីរណាមួយក្នុងព្រះគម្ពីរដែងដូចម្រោះទេ។

¹³⁸ ហើយនេះគឺជាបទគម្ពីរមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរដែលនិយាយដូចម្រោះ—ថាអ្នកត្រូវបានដោចចំណាំ និងកសុវ ៤:៣០ បាននិយាយថា “កំពើធ្វើព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ទ នៃព្រះបានព្រោយព្រះបាប្រឹងយ៉ាង ដែលទ្រង់ដោចចំណាំអ្នករាល់ត្រា ទុកសំរាប់ដល់វិច្ឆិកប្រាស់លោកសោះឡើយ” ពីដីបុណ្យព្រោមធមជីកនៃព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ទ។

¹³⁹ តុល្យវនេះ ខ្ញុំនឹងបញ្ជាក់ដល់អ្នកថា ត្រាបេស់ព្រះគឺជាតិដីបុណ្យព្រោមធមជីកនៃព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ទ។ យើងទេ? នោះហើយជាតិដីបុណ្យព្រោមធមជីកនៃព្រះវិញ្ញាបាលគឺជាភ្លាស់ព្រះ។ តុល្យវនេះ អេសាយ ២៨ តាត់បាននិយាយថា “សិក្សាបទព្រោះតាមសិក្សាបទ បន្ទាត់តាមបន្ទាត់ ព្រោះនេះបន្ទិច និងទីនោះបន្ទិច។”

¹⁴⁰ តុល្យវនេះ មើលតុល្យវនេះ មិត្តជាទីស្រីសញ្ញាណ្តោះ។ តុល្យវនេះអ្នកដែលយូប ធ្វើការ...យើងទេ បុសកំពុងព្យាយាមរកដីមួយដើម្បីសង្គ្រោះខ្លួនជង។ មិនមានអ្នកដែលអ្នកអាចធ្វើបានអំពីវាទេ។ អ្នកក្រោបានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណ។ ព្រះទ្រង់

ធ្វើការត្រាស់ហេក ព្រះម្រោងធ្វើការសរុប្បែរ៖ អ្នកគ្រាន់តែធ្វើតាម—ដើម្បីបស់ព្រះនោះហើយជាចាប់អស់។ អ្នកមិនអាចនិយាយបានទេ។ នោះហើយជាចម្លៃជាតិបស់មនុស្ស។ ពួកគេព្យាយាមឈរប់បិកាតសាច់ ពួកគេព្យាយាមរក្សាក្នុងសង្កែទេ ពួកគេព្យាយាម...“ប្រសិនបើអ្នកឈរប់ធ្វើវា” រាជា...អ្នកមិនត្រូវបានសរុប្បែរដោយការមិនបានសរុប្បែរ៖ អ្នកមិនត្រូវបានសរុប្បែរដោយព្រះគុណា! ហើយព្រះដោយព្រះគុណ ផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវជីវិតអស់កណ្តុដនឹងទ្រូវបានសរុប្បែរ យើងព្យីកដែលខ្ញុំមាននីមួយៗ? ហើយជីវិតអស់កណ្តុដីជាតិដើម្បីបុណ្យរៀបចំមុជទីកន្លែងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ទេ។

141 ឥឡូវនេះខ្ញុំសិរិយបង្ហាញអ្នក។ តើក្នុង ស-ហ្វ៊ុទេ មាននីមួយៗដោនា? មានអ្នកណាបានដីនេះ គ្រាន់តែបើកដែឡើង? ថ្វីឈរប់សម្រាក? បង្កើតនិយាយថា “សម្រាក” — ឬដី? សម្រាក។ ហើយហើយ។ ស-ហ្វ៊ុទេ ថ្វីសហ្វ៊ុទេ មាននីមួយៗថា “ស-ម្រាក” ថ្វីសម្រាក។ សូមវាយបន្ទិចបស់អ្នកនៅក្នុងព្រះគុណ ហើយមើលទៅ “សម្រាក” ថ្វី។ ឥឡូវសូមចូលទៅកាន់ហេរីវី ជំពូកទី៤ ប្រញាប់ឥឡូវនេះ។ ហើយយើងនីង...

142 នេះ—នេះជាសំណុរាលិចងក្រាយបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ។ ហើយបងប្រុស មើលថាតីបងប្រុសនេះឱ្យបានមានវានៅទីនោះដែរទេ។ ខ្ញុំនឹងចាត់ពួកគេមួយចំនួនប្រញាប់ជុំចេះយើងនឹងមិនទុកអ្នកឃុំរាយកទេ។ ឥឡូវនេះ សូមអភិវឌ្ឍន៍ ខណៈពេលដែលខ្ញុំចូលទៅក្នុងពួកគេ។

143 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអ្នកយើងព្យាយាក្រោននៅទីនេះ៖ សម្រាក នោះអ្នកដីនៅមាននីមួយៗ ថ្វីឈរប់សម្រាក។

144 ឥឡូវនេះ នេះជាតីសញ្ញានី។ ព្រះយេស៊ូវ នៅក្នុងម៉ាចាយ ត្រូង់ចាប់ផ្តើមនៅជំពូកទី៥ នៃ ម៉ាចាយ ហើយត្រូង់ចាប់ផ្តើមជូចចាន់៖៖ “អ្នករាល់ត្រាបានពុសចក្ខុវិក ដែលសំដែងពីដើម្បី កំណើតឡើសោះ។” នោះ តើនោះជាតី? ជាបញ្ចប់ ជាបញ្ជាតិ។ “ប៉ុន្មែនខ្ញុំសំប្រាប់អ្នករាល់ត្រាបា អ្នកណាបានដែលមើលទៅលើស្អោះហើយមានកណ្តាលលើនាន់។” បួនហើយ មែនអត់? “អ្នករាល់ត្រាបានពុសចក្ខុវិក ដែលសំដែងពីដើម្បី កំសម្រាប់មនុស្សឡើសោះ៖ ប៉ុន្មែនខ្ញុំប្រាប់អ្នក!” បួនហើយ មែនអត់? (គិតថា ត្រូង់មិនបានជ្រាសប៉ុងប្រាប់ទេ?) មែនហើយ។ ត្រូង់មានបន្ទូលថា “ប៉ុន្មែនខ្ញុំសំប្រាប់អ្នករាល់ត្រាបា អ្នកណាបានដែលខិះងនឹងបងប្រុសខ្លួនដោយត្រានមូលហេតុ អ្នកនោះបាន

សម្ងាត់គេហើយ។” នៅ៖មិនដែលបានត្រឡប់ទៅក្រោមព្រះគម្ពីរសញ្ញាតាស់ នៅ៖ តីជាតម្ពីរសញ្ញានឹង ទ្រង់គ្រាន់តែបើកទៅខាងហើយ។ យើងព្យេទេ? ទ្រង់បានយាយ ទៅមុខ ហើយប្រទានបញ្ញត្តិទាំងនោះ៖ ប៉ុន្មោះទ្រង់បានខកខាន ទ្រង់បានរំលងថ្វី បុន ដែលធ្លាប់ថ្វីថ្មីបាន តម្លៃនេះនៅក្នុងជំពូកទី៣ ដែលជាកំន្លែងដែលព្យេង...

¹⁴⁵ នៅក្នុងពាណិជ្ជកម្មសំបុត្រ ទីនេះជាអ្នកដែលទ្រង់មានបន្ទូល ទ្រង់មានបន្ទូលចា អ្នករាល់ត្រាបានពួសចក្ខុវិក ដែលសំដែងពីដើមចា អ្នកនឹងត្រូវធ្វើ ហើយ អ្នកនឹងមិនត្រូវធ្វើ ហើយខ្ញុំនឹងយាយទៅកាន់អ្នកដោយត្រូវបាន អ្នកឆ្លាប់ពុទិនិយាយ ចា ផ្លូវឱ្យធ្វើដែលផ្លូវឱ្យ និងខ្លួនឱ្យធ្វើនិងខ្លួន ប៉ុន្មោះខ្លួនឱ្យបាន ប៉ុន្មោះខ្លួនឱ្យបាន អ្នករាល់ត្រាបានពុទិនិយាយខាងត្រា ប៉ុន្មោះខ្លួនឱ្យបាន អ្នកចា!

¹⁴⁶ តម្លៃនេះ៖ នៅចុងបញ្ហាប់នៃវាទំងអស់ ទ្រង់បានចាកចេញពីបញ្ញត្តិខ្លួន។ តម្លៃនេះ៖ នៅ៖ តី “ចុងនឹងការប៉ែសប្បែត ហើយក្រោរាជឱ្យបិសុទ្ធ។” តម្លៃនេះ៖ ទ្រង់មានបន្ទូលចា៖

អស់អ្នកដែលរីយ៍រូយ៍ ហើយជូកធ្វើនៅឯណី ចុរាយការខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងទ្វាក្រាល់ត្រាបាយប់សំរាក ដល់ព្រលិោង។

¹⁴⁷ តម្លៃនេះមិន “អ្នកណាប្រព័ន្ធគាំពើជិតក្សាត់ ត្រូវគប់និងជុំបុំ” ពុកគគ្រីត ត្រីមត្រូវក្នុងការប្រព័ន្ធគាំពើជិតក្សាត់។ តើវាត្រូវទេ? ហើយត្រូវធើដោយផ្លូវការបានបាន អ្នកណាសម្ងាប់” គាត់ត្រូវភាពជាយាតក។

¹⁴⁸ ប៉ុន្មោះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលចា អ្នកណាសម្ងៀងមិលស្តី ព្រលិោង វិញ្ញាណា គ្មានអ្នកនៅក្នុងខ្លួនបែស់គាត់ទៅតម្លៃនេះ។ ព្រលិោងបែស់គាត់ត្រូវបានប្រាកស ហើយ វាគិនមែននៅពេលនោះទេ វាគារនាយកសាលា យើងព្យេទេ តីជាច្បាប់។ តម្លៃនេះ៖ ទ្រង់មានបន្ទូលចា អ្នកណាដែលសម្ងៀងមិលស្តីហើយមានដម្រក តណ្ហាបចង់បាននានាប្រព័ន្ធគាំពើជិតក្សាត់នឹងនានាក្តុងចិត្តចប់ហើយ។” តម្លៃនេះ៖ ទ្រង់មានបន្ទូលចា អ្នកឆ្លាប់ពុទិនិយាយចា កំសម្ងាប់មនុស្សឱ្យសោះ ប៉ុន្មោះចា អ្នកណាដែលខិនិងបងបុន្មានដោយគ្មានមូលហេតុ អ្នកនោះបានសម្ងាប់គេហើយ។

¹⁴⁹ តម្លៃនេះ៖ ទ្រង់មានបន្ទូលមាកែវទៅតុចា អំពីថ្វីសប្បែត ទ្រង់មានបន្ទូលចា៖

អស់អ្នកដែលនឹងយក្សយ ហើយធ្វើករដ្ឋនៃអីយ ចូរមកជាទុំ ទីនីងទ្វូ
អ្នករាល់ត្រាយប់សំរាបជល់ព្រាណឱងអ្នក គឺថ្វីសប្បែទដល់ព្រាណឱងអ្នក។
(មិនមែនចំពោះរបាយ ដល់ត្រាណីងបស់អ្នកទេ។)

¹⁵⁰ ឥឡូវនេះ សូមត្រូវប់—សូមត្រូវប់លោកប៉ូលឥឡូវនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកអាច
គ្រាន់តែ...ខ្ញុំដឹងថារាក្រា ហើយអីទៅក្នុងគ្រាន់នេះ។ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ សូម
បញ្ចប់វាតីឥឡូវនេះ ដូច្នេះយើងនឹងប្រាកដដឹងការដោះស្រាយវា។ ឥឡូវនេះ ប៉ុណ្ណោះ
កំពុងសរសេរទៅកាន់តុកហោព្រឹកវា តើអ្នកណាបានដានជាតិហោព្រឹកវា? និយាយមក្ចា
ជនជាតិយុជ្ជា តើវាគ្រួចទេ? ឥឡូវនេះ ពួកគេជាអ្នករក្សាប៉ាប់ គឺជាអ្នករក្សាប៉ែង
សំប្បែទ។ តើវាគ្រួចទេ? តើវាគ្រួចបែងបូនអ្នកអិប្បាយ? ពួកគេជាអ្នករក្សាប៉ែងប្បែទ
ពួកគេជាអ្នករក្សាប៉ាប់។ គ្រួចហើយ។

¹⁵¹ ឥឡូវនេះប៉ូលកំពុងនាំជនជាតិយុជ្ជា ដោយស្របមេលនិងប្រជាពល៍: បង្ហាញ
ពីអ្នកដែលច្បាប់បានចែង “ច្បាប់ជាស្របមេលនៃការណូនិងមកដល់” ព្រះអង្គយាង
ទៅមុខ ហើយប្រគល់វានៅក្នុងតំបន់ ដូចព្រះច័ន្ទ និងព្រះអាមិត្រ។ ក្នុងនាម
ជានេះ—ព្រះច័ន្ទគ្រាន់តែជាស្របមេលនៃព្រះអាមិត្រ: នៅប្រទេសមួយចំនួន បុ
ពិភពលោកមួយចំនួនធ្វើដោរៈ ហើយវាកំពុងតេផ្លែបញ្ចប់នៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះ:
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ហើយវាគិនអារ៉ា...ហោព្រឹក ។

¹⁵² ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្ងាត់នៅក្នុង ហោព្រឹក តាត់បានមកដល់សំណើ
សម្រាប់ថ្វីសប្បែទ។ ឥឡូវនេះមើល:

ដូច្នេះ ដែលនៅមនេសចក្រីសន្រាមក ឲ្យបានចូលក្នុងសេចក្តី
សំរាប់សំប្បែទ នោះគ្រួចឲ្យយើងរាល់ត្រាងាចប៉ុះ ...

¹⁵³ ឥឡូវនេះ លោកប៉ូលកំពុងនិយាយទៅកាន់អ្នករក្សាប៉ែងប្បែទ គឺប្រជាជន
ដែលរក្សាប៉ែងប្បែទ។ “ចូរយើងខ្លួចពេកងការសេវាមួយនឹងក្រុងបាលយើងបេញ
អំពីថ្វីសប្បែទ” ក្នុងនីយធ្វើដោរៈ បុប្រសិនបើអ្នកនឹងកត់សម្ងាត់ការអាងនីម
របស់អ្នក បុ “ការរក្សាប៉ែងប្បែទ។” វាគាត់ “ដោ” នៅក្នុងរបស់ខ្ញុំ ចេញពី ព្រះគម្ពីសុ
ហ្មោះបុ “ការរក្សាប៉ែងប្បែទ។” យើងបានទេ? គ្រួចហើយ។

នោះគ្រួចឲ្យយើងរាល់ត្រា...ខ្លាចប៉ុះ ពេកងអ្នករាល់ត្រាមកម្ម
មើលទៅដូចជាតារ...រោងទៅមិនដល់។

ជីវិតដែលក្នុងបានស្រាយមកយើងរាល់គ្មានដាច់សំណើ (ត្រឡប់មកនៅក្រោមត្រួរវិនិយោគ)៖ បើនេះ ព្រះបន្ទូលដើលទេព្យ នៅ:គ្មានស្រាយដែនដែលសំណើសំណើ ដោយព្រារៈមិនបានបាយនឹងសេចក្តីដែលវិញ តុងចិត្តនៃពួកអ្នកដើលព្យានេះ។

¹⁵⁴ តុល្យវិនេះ បានមកវិញនៅក្រោមច្បាប់។ ពួកគេគ្មានដែលវិញ ព្រារៈគ្មានអីដែរ ពីដែនដែលលើវាទៅយ៍។ យើងទេ? ត្រូវហើយ:

តើយើងរាល់គ្មានដើលធី យើងចូលក្នុងសេចក្តីសំណើនៅវិញ ដូចមេដែនព្រះបន្ទូលម៉ា...

¹⁵⁵ តុល្យវិនេះ: “បស់ត្រូវ” សម្រាក។ តុល្យវិនេះ: “បស់ត្រូវ” រាជការសំណ្ងាក បស់ព្រះព្រឹស។ មិនអីទេ ការសម្រាកបស់ត្រូវ ត្រូវ “ថ្វីឈឺប់សម្រាក” ហើយការពេលដែលខ្លួនឯងបានសម្រាក ត្រូវបានសរសេរទៅនោះ: ខ្លួនឯងបាន “ថ្វីឈឺប់សម្រាក” ដូច្នេះអ្នកនឹងយល់អំពីការក្រោចថ្វីឈឺនោះ។ យើងទេ?

តើយើងរាល់គ្មានដើលធី យើងចូលក្នុងថ្វីឈឺប់សម្រាក នោះ វិញ ដូចមេដែនព្រះបន្ទូលម៉ា... អញ្ចានសូមចំងកំហើងម៉ា (ចំពោះ ជនជាតិហេត្តិក) រាល់គ្មានមិនត្រូវចូល ទៅក្នុងសេចក្តីសំណើ: បស់អញ្ចានសេរោះទៅយ៍។ (តុល្យវិនេះ: សូមម៉ឺលប៉ុលទៅធីរាល់ជាថ្វីឈឺបិសុទ្ធបស់ព្រះ) ... នោះបើការទាំងប៉ុន្មានបានសំបុរាណ តាំងពីកំណើតលក្ខិយ័យកកំដោយ។

ជីវិតនៅកន្លែងណាមួយ នោះប្រជុំមានព្រះបន្ទូលពីថ្វីឈឺឈឺដូច្នេះម៉ា ព្រះប្រជុំបានឈប់សំណើ បុ ពីថ្វីឈឺប់សម្រាក (ត្រូវទេ? ខ្លួនឯងជាក់នៅទីនោះ សូមម៉ឺល។)

ជីវិតនៅកន្លែងណាមួយ (នៅក្នុងច្បាប់) នោះប្រជុំបានព្រះបន្ទូលពីថ្វីឈឺឈឺដូច្នេះម៉ា ព្រះប្រជុំបានឈប់សំណើ ពីអស់ទាំងការរបស់ប្រជុំនៅថ្វីឈឺ។

¹⁵⁶ មានថ្វីឈឺប្រាំពីរបស់អ្នក។ តុល្យវិនេះ: ប៉ុលនឹងទទួលស្ថាល់ម៉ាព្រះជាម្នាស់ប្រទានរាល់ពួកគេ នោះគឺជាថ្វីឈឺប្រាំពីរ ហើយព្រះជាម្នាស់បានសម្រាកនៅថ្វីឈឺប្រាំពីរ ប្រជុំបានប្រទានរាល់ថ្វីឈឺប់សម្រាក ប្រជុំបានបិសុទ្ធដែលហើយ។

ពេញការបើសុទ្ធ ហើយធ្វើជាថ្មីឈូយប់សម្រាក។ ព្រះទ្រង់បានធ្វើវាតីត្រប់កិច្ចការ របស់ទ្រង់។

ហើយនៅកន្លែងនេះទៀតចៅ មើកកល់ត្នាចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំភក របស់អញ្ញ។ (ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុងម៉ាចាយ។)

¹⁵⁷ ឥឡូវនេះ៖ មានថ្មីឈូយប់សម្រាកមួយឡើតនៅកន្លែងណាមួយ។ វានៅឲ្យណា? ឥឡូវនេះ៖ សូមចងចាំដឹងនេះនៅទីនេះ៖ “ការសេប្រាករបស់ព្រះ” ធ្វើឱ្យប្រាំពីរនាន់។ ប៉ុលបាននិយាយចៅ “ពួកគេមានវានៅកន្លែងជាក់លាក់មួយ។” បុំនុយឥឡូវនេះ៖ គាក់បាននិយាយចៅ “ប្រសិនបើពួកគេនឹងចូលទៅក្នុងកន្លែងសំភករបស់អញ្ញ” ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុងម៉ាចាយ។

ជាគ្រោះ ដែលនៅក្នុងប្រើប្រាស់បានចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំភកនោះ ហើយពួកអ្នកដែលពួរដំណឹងណូពីដើម ទៅមិន...បានចូលទៅ ដោយ ពួរាមិនធ្វើ៖

មួងទៀត...

¹⁵⁸ ឥឡូវនេះប៉ុណ្ណោះ អ្នករាល់ត្នានោប់ និយាយចៅ “អាម៉ែន។” ក្រុមដំនីនិយាយ ចៅ “អាម៉ែន។”—ធម៌ [សូមស្អាប់៖

នោះបានជាប្រង់ជាក់កំណត់ថ្មីទៀតចៅ...

¹⁵⁹ ប្រង់កំណត់មួយថ្មីនៅទីនេះ។ តើវាត្រូវឱ្យដី? មនុស្សប្រប់ត្នានិយាយភាម។ ថ្មីឈូយប់សម្រាក! តើវាក្រោទេ? ប្រង់បានកំណត់ថ្មីឱ្យប្រាំពីរនៃស្ថាប័ជាថ្មីសប្បែទ នៅក្នុងកន្លែងនេះ។

នោះបានជាប្រង់ជាក់កំណត់ថ្មី ទៀតចៅ ទាំងមានព្រះបន្ទូល ដោយសារដាក់ខ្លួន (នៅក្នុងទំនុកតម្លៃង) ថ្មីនេះ៖ ជាយុរិករាយមក (រហូតដល់ព្រះយេស៊ូវយោងមក អ្នកយើង្ហាន់ ជាបៀកដំបូង)...ដែល ចៅ នៅថ្មីនេះបើជិះងាល់ត្នាពុំ...សំឡោងប្រង់ នោះកំឡើងបិត្តិភីស ឡើយ។ (មានការសេប្រាកមួយដោងទៀតមកដល់ មិនមែនខាង រូបកាយ តីខាងវិញ្ញាណ)

¹⁶⁰ តើខ្លួន៖ មីល។ អូ អុកនិយាយថា “នៅពេលដែលយើងមានថ្មីទៅបាន ដឹង ដើរ។” តើខ្លួន៖ សង្កត់ធ្លន់លើវាបន្តិច។ តោះវានឹងខប្បាប់មីល កំណើនពេក។ ត្រូវរហូតៗ:

បើសិនជាប្រាបេយ៍ស្ថិរាន ឲ្យគេ... ហើ—សិនជាប្រាបេយ៍ស្ថិរី
គេលប់សំភាក នោះក្រាយមក ត្រង់មិនមានប្រាបន្ទូលពីថ្ងៃទៅក
ទេ។

¹⁶¹ នៅពេលដែលត្រង់បានឆ្លាស់បញ្ហាប៉ាប ពីថ្មាប់ទៅជាប្រាបេគុណ តើត្រង់មិនបាន ឲ្យពុកគេមានថ្មីសម្រាប់ ថ្មីដែលប៉ែនកំណើនទេ? បើនេះ ត្រង់ មិនដែលនិយាយអ្វីអំពីថ្មីសម្រាប់ប៉ែនឡើយ។ ត្រង់មិនដែលនិយាយអ្វីអំពីថ្មីអាចទ្រួច ត្រង់មិនដែលនិយាយអ្វីអំពីថ្មីសោរទេ។ បើនេះជាអ្វីដែលត្រង់បានមានបន្ទូល បូលបាននិយាយ។ តើខ្លួន៖ មីល “នោមីនោះ...” ទី១៩...បូខេះ:

ដូច្នេះ មានសេបត្តិឈឺប់សំភាក ទុកសំភាកប៉ាស្ថុរុបស់ប្រាបេនៅ
ខាងមឱ្ម។ (នោះគឺថ្មីនេះ!) ...នៅសល់... ថ្មីសម្រាប់ជុល់រុបជាតិនៃ
ព្រះ។

សម្រាប់គាត់ (អុកបុខ្នា) ដែលបានចូលទៅក្នុងការសម្រាករបស់ត្រង់ (ការសម្រាករបស់ប្រាបេយ៍ស្ថិរី “ចូរមកឯងខ្ញុំ អុករល់ត្នាដែលនឹងយុទ្ធយ
ហើយមានបន្ទូកច្បោន្តដើរ នោះខ្ញុំនឹងឲ្យអុករល់ត្នាសម្រាប់”) គាត់ (អុកបុខ្នា) បានលួចប៉ែនការងាររបស់គាត់ ដូចប្រាបេជាម្នាស់បានដើរ កំងរីដើមដីបង់មក។

¹⁶² អាម៉ែន! មានថ្មីណូយប់សម្រាករបស់អុក។ តើវាត្រូវទេ?

ដូច្នេះ ត្រូវឲ្យយើងរល់ត្នាសង្គារទៅ... (បូលបាននិយាយ)... នឹងថ្មីល
ទៅក្នុងសេបត្តិសំភាកនោះ ក្នុងណែនការណាងបេទេ តាមក្បានមិនដើរ
ជូចជាគេដែរ (នៃថ្មីនោះជាដើម យើងព្រោះ)

ពីប្រាបេ ឯប្រាបេបន្ទូលនៃប្រាបេនៅ កើយពុកកែង កំបុតជាងជារ
ណាមានមុខមេ ទាំងផ្លូវបុលទៅ... ទាល់កែកាត់ក្នុងបេទេ... និងវិញ្ញាណ
ហើយសន្នាក់ និងខ្សោយើងជាត់ពីត្នា... ទាំង... (ថ្មីយើងមីល)... អស់ទាំង
គំនិត ទាំងផ្លូវបុលទៅ (ចាំបន្ទិច)... ទាល់កែកាត់ប្រាបេ និងវិញ្ញាណ

ហើយសន្តាក់ និង... ខ្សែដៃដាច់ពីត្រា ទាំង... ពិចារណាអស់ទាំងគំនិត
ដែលចិត្តគិត ហើយដែលសំរាប់ជារ៍

ត្នាក់អីកើតមក... ដែលបូទ្យដៃទេមិនយើងនោះទេវីយេ: គីគ្រប់
ទាំងអស់នៅជាអារការ ហើយចំហេតុចំពោះព្រះនៃក្រុងព្រះ
ដែលយើងកល់ត្នាក្រុងវាប់រួចបទាំងអស់ទូលច្បាយទេ។

163 តម្លៃវនេះ: មើល ព្រះបានយើបសិរាបនេវថ្វីថ្មីប៉ុណ្ណោះ ហើយបានបង្កើតថ្វី
ប្រាំពីរ ឱ្យឯកសំណុំដឹងថារាយការពីក្រុងព្រះនៅ ខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពី សារកបុល
តម្លៃវនេះ: សូមមើលនៅទីនេះ។ តម្លៃវនេះអ្នកគិតថាគាត់កំពុងនាំយកវា? តើអ្នក
គិតថាគាត់មានសិទ្ធិទេ? តម្លៃវនេះ: តើគាត់បាននិយាយអ្នកខ្លះនៅក្នុងការឡើងទី១:៨?
“ប៉ុន្តែ មើលយើងខ្ញុំ បុរាណតីស្ថានសុត្រ និងប្រាប់ជំណើងណាមកអ្នករាល់ត្នា ខុសពី
ជំណើងល្អ ដែលយើងខ្ញុំបានប្រាប់ហើយ នោះឲ្យគ្រូបណ្តាញសាច់។” យើងទេ
ជំណើងល្អគឺសាមញ្ញ។ តម្លៃវនេះ: មើល។

164 “បងប្រុស ប្រាកាហាំ តម្លៃវនេះតើខ្ញុំនឹងធ្វើអី ដោយគ្រាន់តែដើរ
ព្រះយេស៊ីស្តីស្តី?” អត់ទេ។ នោះមិនមែនជាសេចក្តីស្រាកទេ។

165 តម្លៃវនេះ: ប្រសិនបើអ្នកចង់ដើរពីអ្នី... តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលចង់ដើរ
ថា តើការសិរាបនេសំគ្រីស្ថានគឺជាអ្នី “អាម៉ែន។” ក្រោមជំនួយឯាយថា “អាម៉ែន។”—នឹងដឹង។ តម្លៃវនេះ: អ្នកអាចសង្គាល់វាប្រសិនបើអ្នកចង់បាន ធនាយ ២៨។
គាត់បាននិយាយថា “ធ្វើត្រូវបង្រៀនច្បាប់—មួយមួង។” បានចែង។ “ធ្វើត្រូវ
បង្រៀនច្បាប់មួយមួង។” ហើយឆ្លាប់មួយមួង។ មុខនេះបន្ទិច មុខនោះបន្ទិច ហើយ
ប្រកាស់ខ្លាប់នូវអ្នកដែលល្អ។” ហេកានិយាយអំពីពេលវេលាដែលមកដល់ គីអំពី
ការសិរាបនេស្ថិច។ អាណាដំរុកទៅដំរុកដែលល្អ គាត់និយាយថា “នៅពេលដែល
ថ្វីសម្រេចនឹងក្រូវបញ្ចប់” ហើយពួកគេនឹងលក់សុវត្ថិភាពដើរថ្វីសេវាដូចគ្នានឹង
ពួកគេបានធ្វើវានៅថ្វីថ្មី បុរីកំដោយ។ អ្នកយើងទី១:៩
ពេលវេលានេះនឹងនៅពេលណា? បាននិយាយថា “តើ
ពេលវេលានេះនឹងនៅពេលណា?

...បង្រៀនច្បាប់មួយមួង។ ...ហើយឆ្លាប់មួយមួង។ មុខនេះបន្ទិច មុខ
នោះបន្ទិច: ប្រកាស់ខ្លាប់នូវអ្នកដែលល្អ។

ត្រួចត្រូវនឹងមានព្រះបន្ទូលដែលជាតិនេះ ដោយសំដើរទ្វប់ ហើយនឹងការសាងទៅ។

...ត្រួចត្រូវនឹងមានព្រះបន្ទូលនឹងគេចា នេះវីរជាសេចក្តីសំរាក ចូរទ្វូរកអ្នកដែលនឹងយេហ៌តែបានសំភាគចុះ។ ហើយសម្រាប់ការទំនាក់អស់នេះ ពួកគេបានធ្វើឱចិត្តនឹងរូស ហើយគ្រឿងក្បាល ហើយបងិសេជា (ដូចត្រូវនឹងអ្នកដែលពួកគេបានធ្វើឡើនវិញបុណ្យទ្វូរទី៤០ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធបានយាងចុះមកសណ្ឌិតលើប្រជាធិបតេយ្យ ហើយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធបានព្យាយាមប្រទានជាថីលីកដំបូងដល់ប្រជាធិបតេយ្យដែលនៅទីនោះនៅថ្ងៃបុណ្យទី៤០។ នៅពេលដែលពួកគេបានយើងបានការណ៍សង្គមនៃព្រះទ្វូរទៅព្រះទ្វូរទៅ) ...

¹⁶⁶ ដើម្បី ហេតុជាលីតីមយុទតែដែលយើងរក្សាទីថ្ងៃអាមិក្ស ចាប់ផ្តើមដោយបុញ្ចុបុសបស់យើងនៃព្រះគម្ពីរ លោកសារក ឬលីល យុធបាន ម៉ាចាយ ម៉ាកុស លួកនិងពួកគេទាំងអស់ ពួកគេបានចេញពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ ពួកគេបានជួបជុំត្រូវនៅថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍ នៅពេលដែលពួកគេបិសុម្រួកជុំត្រូវ ហើយវាបានហោមិនមែនជាប៉ែសប្បែទទេ តីជាប៉ែរបស់ព្រះអម្ចាស់។

¹⁶⁷ លោកយុធបានបាននិយាយនៅលើកោះ ជាតម្លៃស ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាជួវការនៅក្នុងព្រះវិហាយូចហើយ “ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណនៅថ្ងៃបុណ្យបស់ព្រះអម្ចាស់។” ត្រូវហើយ។ យើងបានយើងបានយើង។

¹⁶⁸ ហើយ—ហើយត្រូវនេះ ជាប៉ែរបស់ព្រះអម្ចាស់—តីជាប៉ែនដែលព្រះអម្ចាស់បានយាងមក។ ត្រូវនេះ អ្នកទៅក្នុងប្រព័ន្ធដឹក យុធដែល អាហ្វេបិស ជាបីននាក់ឡើត បុមិនមែនអាហ្វេបិសទេ អី ខ្ញុំមិនអាច...អ្នកនិទនប្រាកាលណាមួយបស់ពួកគេ ហើយអ្នកនឹងរកយើងនៅទីនោះ។ ប្រព័ន្ធដឹកនៃក្រោមដំនី ស្រីរការទុកប្រុកបានបស់ ហុក ភាគពីរនៃអ្នកទាំងនោះ ហើយអ្នកនឹងដឹងចាមានភាពខុសត្រូវពីមួយគំរូ...ពួកគេជាក្រោមដឹងជាតិយុធដើ។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបានលាក់ខ្លួនវា—ពីរកាលប៉ែនអាមិក្ស ពួកគេទៅព្រះសាច់រាយយុទ្ធបំណោក។ ពួកគេបានទទួលការប្រកបបុរុម្ភ។ ពួកគេបានយកព្រះសពបស់ត្រួច អ្នក

យើងទៅ ពួកគេបាននិយាយថា ពួកគេកំពុងយកព្រះសព្វបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាការប្រកបបញ្ជូន។ ហើយគេមិនដឹងថាបានអីទេ ហើយតាត់បាននិយាយថា “ពួកគេជាមនុស្សសុសាប់មនុស្ស” បាននិយាយថា “ពួកគេទៅឆ្លាំសាប់នៅថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាហ៍ ពួកគេបានជួបជុំត្រាបិវាគតសាប់របស់បុរសនេះ”

¹⁶⁹ ហើយវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចច្បាប់ថាគើតពួកគេជាអ្នករក្សាច្បាប់ ហើយបដិសេដយ៉ាងជូរចំបំពេះការសែនឡើងវិញប្រអត់ បូច្ចាក់ពួកគេជាគ្រឿស្សាន ហើយធ្វើបៀការសែនឡើងវិញ ម្នាក់បាននៅថ្ងៃវិបាយនៅថ្ងៃសែនវិបាយនៅថ្ងៃអាណិក្ស ដែលជាសញ្ញាសម្ងាត់រាយពួកគេ។

¹⁷⁰ វាទ្វាតំងណាស់ មែនអត់? ត្រូវហើយ។ សង្ឃឹមចានទូលបានវា ព្រវិញ្ញាបណ្ឌិសុទ្ធតី...

¹⁷¹ តិច្ឆ្រូវនេះ: អ្នកមានអីនៅទីនោះទេ បងប្រុស? អ្នកចង់... តើអ្នកចង់—តើអ្នកចង់ឡើងហើយធ្វើយការទេ? តោះមើលនៅទីនេះ។ អូ នឹងហើយ។

5. តើជនជាតិយុជានិងនៅពេមាននិកាសដើរីសិរីសង្គ្រោះបន្ទាប់ពីសម្រេចការអភ់កាប់បស់សាសន៍ដែលបានមកជួលជិតទីបញ្ហាប់ប្រឈម។

¹⁷² អូ ខ្ញុំអើយ ហើយមិនមែនជាទីពួកម្នាក់! យើងមិនមានពេលទៅក្រោមបានលូទេ បើនែនខ្ញុំសូមច្បាប់អ្នកពីចំណុចនេះ។ ហើយអ្នកយកពាក្យរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នក។ ដោយ...ប្រសិនបើអ្នកនិងយកពាក្យរបស់ខ្ញុំ (ដូចជែលខ្ញុំពន្លឺលីវា) ចំពោះព្រះ នោះអ្នកទៅការមិនអាច ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនិងករយើង។ ដោយសារតែខ្ញុំស្រីម៉ែចា.. ខ្ញុំមិនយើងទៅនាមិត្តការទេ បើនែនខ្ញុំស្រីម៉ែចាកន្លងជួតទៅហើយ... តើម៉ែងបុន្ថែន? ចាម៉ែច? ម៉ោងប្រាំបុន្ថែននេះ។ ខ្ញុំត្រូវទៅមន្ត្រីរាជទាហេ ហើយត្រូវទៅ ឆ្នូរ អាល់បាននៃនី ឡៀត ហើយយើងត្រូវរការពីគេដែននៅម៉ោងបី ឡើត្រូវនៅពេលព្រឹក។ ដូច្នេះ...ហើយខ្ញុំមិនបានចូលរោងក្រាយម៉ោងពីវា បូបីយប់ក្នុងសប្តាហ៍នេះទេ។

¹⁷³ តិច្ឆ្រូវនេះ: សូមកត់សម្ងាត់នៅទីនេះ: យ៉ាងនាប់ថ្ងៃច្រូវនេះ: ដើរីថ្ងៃលើថ្ងៃកាលការណ៍ ការណ៍ មែនហើយ មិត្តជាគ្រឿស្សានជាទីសំណើរាយបស់ខ្ញុំ ឡើនីសាសន៍ដែលបានបញ្ហាប់ ហើយបានបញ្ហាប់នៅពេលនេះ។ ហើយព្រះជាអ្នកសំនើត្រឡប់ទៅការជនជាតិយុជានិង។ ហើយខ្ញុំសូមច្បាប់ក្រុមជនិកបុរាណៗ ខ្ញុំកំពុងអធិស្សានភ័ព

ឈប់ឈប់ ហើយទំនាកេមកពីកំបន់ដៃងីវ៉ាន់ប្រទេសនេះ កំពង់តែប្រចុលមក ទីនេះទាក់ទងនឹងអ្នីងនេះ។ ខ្ញុំធ្វើថាគាន់ជាតិយុជ្ជា... តែទូរស័ព្ទ សូមរក្សាមានដំបស់ អ្នកនៅបើមួយនាទី តែទូរស័ព្ទ។

¹⁷⁴ ជនជាតិយុជ្ជាមិនដែលអាចចាប់យកឲ្យឯធម្មយបស់ក្រុមដំនុំគ្រឿន្ទាន់ទីឱ្យ ជនជាតិយុជ្ជាបានប្រាប់ខ្ញុំជាប្រើនដឹងថា “បងប្រុស អ្នកមិនអាចកាត់ព្រះជាបីផ្លូវ ហើយប្រគល់ទ្រង់មកខ្ញុំបានទេ។” សាសន៍យុជ្ជាមានព្រះពេមួយ ហើយនោះជាព្រះយេហ៊ុវ៉ា។

¹⁷⁵ ហើយសាសន៍ដែលបានយកប់ខុសជាប្រើនរហូតដល់គាត់បានបង្កែវភាពមួយ ឃ្លឹបមួយ បើនឹងដោយមានចំណោះដឹង។ ខ្ញុំធ្វើថាគាត់—គាត់មានមួយ—តាំងនិតិវិកនៃ វាទាមិនមានព្រះបី។ មានព្រះពេមួយ ពេកាបីកសំឡួងបី។ បុគ្គលិកលក្ខណៈ បីនៅក្នុងមនុស្សម្នាក់។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកអាចទទួលបានសារនោះ ខ្ញុំបាន និយាយទៅកាន់ ហើយបាន នូវបនីលមេន...បងប្រុសជាប្រើនស្អាត់គាត់។ គាត់បាន និយាយថា “បងប្រុស ប្រាការហំ ប្រសិនបីអ្នកយកសារនោះទៅកាន់ជាតិយុស្សនេះ ជាមួយនឹងទីសំគាល់ និងការអេស្សាប្រែនោះ” បាននិយាយថា “នឹងមានជនជាតិយុជ្ជាមួយបាននាក់ទៅលើព្រះយេហ៊ុវ៉ាគ្រឿន្ទាប្រាប់អ្នកមួយនៅក្នុងម្នាក់ដែលបានស្អាត់ខ្លួន។” យើងទេ ថា តើវាប្រើប្រាយទេ។ តែទូរស័ព្ទ ខ្ញុំបាននិយាយ...

¹⁷⁶ នេះជាសារដែលយើងមាននៅទីនេះ។ ព្រះយេស៊ីវីជាព្រះយេហ៊ុវ៉ាបាន បើកបង្ហាញក្នុងសាប់ឈាម ឬ៖មកក្រោមស្តីមួល។ តែទូរស័ព្ទ ព្រះវិហិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាបាយិសុទ្ធ) មិនធ្វើថ្មាមដែរបស់អ្នក ដូចមនុស្ស មួយចំនួនគិតនោះទេ។ ឲ្យឱ្យទាំងមួលគឺជួច...អត់ទេ ព្រះជាម្នាស់គី... ខ្ញុំខិះប៉ែត លាតគ្រជាងវាសម្រាប់អ្នកមួយរយៈអុននេះ យើងទេ ថា មានព្រះត្រីឯកនៅក្នុង មួយ។

¹⁷⁷ ខ្ញុំជាប្រើប្រាយក្នុងមួយ។ ខ្ញុំជាប្រាប់ឯកការយ និងវិញ្ញាបាយ នៅក្នុងមនុស្សម្នាក់។ តើវាប្រើប្រាយ? ប្រាកដណាស់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំព្រះបានបង្កើតឡើងពី—នៃការសិកា ឈាម និងសរស់ស្ថាប្រសាទ ហើយនៅពេមួយ។ យើងទេ? អូគ្រប់យ៉ាងដែល អ្នកមើលគឺនៅក្នុងព្រើនកមួយ និងត្រីឯកនៅក្នុងមួយ។

¹⁷⁸ មានព្រៀងកម្មយោនេក្នុងទូកដា។ ជាន់ក្រាម បស់ដែលលួន ជាន់ទីពីសេម្រាប់សំត្ថិត្តិស្សបាប់ វគ្គហេរ៍ និងជាន់ទីបីសេម្រាប់ណាមួយ និងក្រមួគ្គសារបស់គាត់។ គ្រប់យ៉ាង!

¹⁷⁹ នៅក្នុងពាណិជ្ជកម្ម មានក្រមដំនឹងមួយ ទីសក្តារ៖ ជាកំនែនដីសុខ។ យើងព្យីឡើ?

¹⁸⁰ ហើយមានសម្រេចកាលបី។ ភាពជាប្រពេជាតា ភាពជាបុគ្រាស និងសម្រេចកាល នៃព្រះវិញ្ញាណាបីសុខ។ យើងអ្វីដែលខ្ចោះនៅម៉ោងនេះ? បើនូនចាប់បីនោះ...យើងមិននិយាយទេ “ព្រះបស់យើង” នោះជាសាសន៍ដែល ហើយសាសន៍យុងគា ដីដីនឹងនោះ។ បើនូននៅពេលដែលអ្នករាជធ្វើឲ្យគាត់ដីដីថាប្រពេជាយស្សីរោន់គឺជាប្រពេជាតិដែលបានរៀបចំឡើងដោយបានរៀបចំឡើង។ យើងព្យីឡើ? ហើយបន្ទាប់ការជាមួយនឹងទីសំគាល់ និងការអស្ឋារូដីមីបញ្ញាត់ថាប្រពេជាយស្សីរោនរៀបចំឡើងវិញ។

¹⁸¹ ហើយលោកដឹងណូនិត អដ្ឋារាជ នេះ...

¹⁸² បងប្បុសនៅទីក្រាយ ហើយក្រោនព្រះវិហារ ក្រោនៈ ក្រោសាលា នៅទីនេះក្នុងព្រះវិហារយើងនេះ ខ្ចោះនឹងបានយើងឡើតាក់ ហើយខ្ចោះបានប៉ែងប្រពេទ្ធនឹងក្នុងគាត់នៅខាងក្រាយនោះ។ គាត់បាននៅទីនោះដីមីស្សាប់គាត់អដិប្បាយនៅយើងប៉ុន្មាន។ ខ្ចោះគឺជាតុកគេនៅទីនេះ ប្រសិនបើតុកគេមិនបានទៅទេ ដើរបានជាតុកបង្កែវនៅលើសស្សិល។ យើងណាកំដោយ តុកគេនៅទីនោះដីមីស្សាប់គាត់។

¹⁸³ វាតុរវាយកំសំគាល់ បុរសនោះមកដូចខ្លួន គាត់ និងម្នាក់ឡើត (និងជាន់ទីយុងគា) កាលពីបុឆ្នាន់ខេមុន។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “បងប្បុស ប្រាកដហំ ខ្ចោះទទួលសញ្ញាប្រពេជាតិនៅលើ លោក បុប្រឈម ខ្ចោះខ្ចោះប៉ែងប្រពេទ្ធផីក្នុង។” ការអប់ចាប់ដែលអស់ដែលអាចជាកំចូលបែងទូកគាត់! បាននិយាយថា “ខ្ចោះបានដីព្រះគំពីខ្ចោះនៅក្រោម។” ហើយបាននិយាយថា “ជីវិតខ្ចោះនៅទៅនេរ!” គាត់បាននិយាយថា “តើក្រោបង្កែវនៅខែបុណ្យ?”

¹⁸⁴ ហើយនេះគឺជាតិកម្មយ។ បើមាន...ប្រសិនបើអ្នកខ្លះបានចែកឡើង អូកិនដី នៅយើងប៉ែងប្រឈមឡើត នៅពេលដែលយើងកំពុងអដិប្បាយជាមួយគ្នា។ គាត់បាននិយាយថា “នៅពេលដែលខ្ចោះបានទទួលបាករូបស់ខ្លួន...” តុល្យនេះ សូមស្សាប់ ពាង

ខាងសមច្បែច សម្រាប់ការអងិត្យានបស់អ្នក និងអ្នកដែលបានធ្វើយ សូមស្តាប់ការនេះ។ គាត់ប្រាប់ខ្ញុំថា មនុននេះនៅវីឡេះ។

¹⁸⁵ គាត់មកធ្វើខ្លួន គាត់និយាយថា “បង្ក្រុស ប្រាណាហំ” បាននិយាយថា “ខ្លួនមានការធ្វើដែលស្ថូលប់ទៅ” គាត់បាននិយាយថា “តើមានអ្នកអស្ឋារ្យដាននេះទៅឡើតន្ន់អ្នកដែលខ្លួនយក ព្រះគ្រឿសុជាប្រពេជាអង់សាស្ត្រាងដ្ឋានលីបន្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្លួន? ហើយខ្លួនធ្វើថា ខ្លួនបានកើតជាត្រីពីព្រះវិញ្ញាណណាប៉ុន្តែខ្លួនទីបន្ទាល់អ្នកសោះ។”

¹⁸⁶ ខ្លួននិយាយថា “បង្ក្រុស វាអារក្រក់ណាស់បើខ្លួននិយាយវា ត្រូវបានបញ្ជាផ្ទៃតម្លៃ ការសិក្សាបេស់អ្នក។”

¹⁸⁷ មើល ដូចខ្លួន—ខ្លួននិយាយបានថា ខ្លួនធ្វើលើករបៀបនៅក្រោមដែលទៅស្ថានសុគ័រៈ “តើអ្នកធ្វើដូចនេះទេ?” នៅក្បែងព្រះវិហារ “ទទួលនេះ នៅថ្ងៃនេះ ខ្លួនមិនបានយេងដោនៅថ្ងៃនេះ—ព្រះគ្មានធ្វើដូចខ្លួន តើអ្នកធ្វើទេ?” អារក្សរឿងបើយិញ្ញាប់ញ្ញោះ! វាមិនមែនជាមួយដែលអ្នកធ្វើទេ វិញ្ញាណបេស់អ្នកត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណទេដែលថា អ្នកជាបុគ្រាថុគ្រីនព្រះ ដោយបានកើតជាត្រី ហើយបានទទួលពិធីបុណ្យរួមមួងទីកន្លែងព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធបាន។

¹⁸⁸ គាត់បាននិយាយថា “បង្ក្រុស ប្រាណាហំ តើអ្នកគិតយ៉ាងណាចំពោះ ពួកពេនីកុស្ស?”

¹⁸⁹ ហើយខ្លួននិយាយថា “នោះហើយជាមួលហេតុដែលខ្លួនកំពុងដោះស្រាយជាមួយពួកគោះ នោះហើយជាមួលហេតុដែលខ្លួនខ្លួនខ្លួនបេស់ដែលអ្នកមិនបាន។” ខ្លួននិយាយថា “ជាមួយនឹងភាពជ្រើនសិយមួលបេស់ពួកគោះ និងអ្នកគ្រប់យ៉ាង ពួកគោទទួលបានការពិតជែលអ្នកមិនដឹងអ្នកចាំអស់។” ហើយខ្លួនកំពុងនិយាយជាមួយបុស៊ីអស្ឋារ្យបំផុតម្នាក់នៅក្នុងពួកគោះ នៅពេលនោះ។ បាន លោក។ គាត់គឺជាប្រជាពលរដ្ឋិតិវិធីបន្ថែមបែងចែកជាមួយអ្នកដែលស្ថាននេះ។ គាត់បានស្តាប់បច្ចុប្បន្ន ហើយការសុគត់ ការបេញ្ញាឃុំសុំ និងការសំរែរឿងវិញ្ញាណ ត្រូវនៅពេលដោយវាជូចត្រូចនេះដែលបានដែរ។ អារក្សគិតបានដែរ។ អារក្សគិតបានដែរ។ អារក្សគិតបានដែរ។

- 190 បើទេ បងប្រុស ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុមានបន្ទូលថា “លើកលែងពេមនុស្សកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណាពន្លេព្រះ មិនដូច្នោះទៅតែនឹងមិនយើញរាជាណាប្រកបស់ព្រះឡើយ។”
- 191 មិនមែនដោយសាមុកភិយាយទេថា “បាន ខ្ញុំធើជាតា បាន ខ្ញុំធើជានោះជានឹងនោះ។ ខ្ញុំធើវាតា បាន។” នោះកំពើវាតា វាគ្រួសកំពើជាបទពិសោធន៍ពិត្រាកដនៃកំណើតចិត្ត។ វាគ្រួសកំពើអូមូយរាងអូក និងព្រះ ដែលអូកដឹងថាអូកបានផ្តល់ជូនពីសេចក្តីស្មាប់ទៅការណ៍ដឹត។
- 192 បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហំ តើខ្ញុំអាចទទួលព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធបានទេ?”
- 193 ខ្ញុំបាននិយាយថា “គ្រាន់តែជាកំដើលី ហើយម៉ាន់ អរកលម៉ែន នៅទីនោះ ហើយគាត់បានទទួលពីបុណ្យរោមធមិកនៃព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។”
- 194 ធនជាតិយុជាមាត់ឡើតបានចាប់ធើមយ៉ា ហើយបំបែកកញ្ញាកំបើគុកបោរុបទៅនោះ ហើយបំមានអាមដីជានឹងនោះ។ តួកគេទាំងពីរបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហំ តើយើងទទួលព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធដោយរបៀបណា? អូកប្រាន់! ឆ្លាតបំជុត! ឱ្យបំជុតមាននេវាលើដើរដី!”
- 195 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “វិធីសាក់នៃការទទួលព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធគឺជាកំដើលីពីពុកគោះ។” ព្រៃវហើយ។
- 196 “ការជាកំដើលីនេះលើគោះ អាស្វាតាសមភាកំដើលីប៉ុល ដើម្បីចូរគាត់អាមមិលយើញ ហើយបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។”
- 197 តីលីពង្រីកអីប្រាយនៅទីនោះ ហើយធើបុណ្យរោមធមិកអូមូយបញ្ញនៅទីនោះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស។ ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធមិនបានយាងមកឡើយ ពីព្រោះពេកសមានក្នុងសោ។ វូចតាត់ចុះមក ហើយជាកំដើលីពីពុកគោះ ហើយពុកគោះបានទទួលព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។ តើវាគ្រួសទេ?
- 198 បុលបនៅក្នុងកិច្ចការទំនាក់ទំនាក់ បន្ទាប់ពីគាត់បានផ្តល់ការពីរូបគិត បីបីប្រាបាម នៅទីនោះ កំពុងមានការប្រជុំដី និងពេលវេលាដីលូ។ គាត់បាននិយាយថា “តើអូកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធទាំងពីអូកបានធើប្រួចទេ?” ដល់ក្រុមបានឯកស្រាវៈ។

¹⁹⁹ ពួកគេថា “យើងជាអ្នកដើរតាមរបស់យើងហាន។ យើងដឹង! អាប៉ែឡូសតីជាត្រូវធិប្បាយរបស់យើង តាត់តីជាមេដាក់ដើលបានពេបចិត្តដើរ ជាបុសន្ថាតបំផុត នៅក្នុងប្រទេស។”

²⁰⁰ តាត់និយាយ “តើអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធទេតាំងពីអ្នកដើរមក?”

តាត់បាននិយាយថា “យើងមិនដឹងថា តើមានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធប្រអគ្គ់។”

បាននិយាយថា “តើអ្នកបានទទួលបុណ្យរបស់មួយចិត្តខ្លួនដើររឿងបណ្តា?”

បាននិយាយថា “យើងបានទទួលបុណ្យរបស់មួយចិត្តខ្លួនយើងហើយ។”

²⁰¹ បាននិយាយថា “តាត់បានធ្វើបុណ្យរបស់មួយចិត្តខ្លួនម្មាប់ការពេបចិត្ត ដោយចាប់អ្នកដើរបើទ្រង់នឹងយាងមក បើព្រះយេស៊ូវគ្រឹស។” ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានរួចរាល់ ពួកគេបានទទួលបុណ្យរបស់មួយចិត្តខ្លួនព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឹស។ ហើយបុលបានជាក់ដែលបើពួកគេ ហើយពួកគេបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ដោយចាប់ផ្តើមនិយាយភាសាជាន់ទៅនិងបើកការដឹងបន្ថែម។ នៅពីជាការធ្វើតាមដឹងបន្ថែមដែលខ្ញុំដឹងបទគម្ពុរាយ។

²⁰² តើឡើរនេះ៖ មីលចុះ មិត្ត! វាប្រហែលជាមានភាពខុសពូកត្នោបន្ទិចបន្ទូចនៅទីនេះនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក ពីព្រះយើងណាយទំនាក់មួយរឿងទាំងអស់។ បុន្តែសូមជាក់វាថេញ កំព្យាយាមជាក់ការបេក្ខសាយរបស់អ្នក។ ចូរនិយាយនូវវីរីដែលព្រះគម្ពុរាយបានចំង់ គ្រាន់តែអារានតាមវិធីនេះ។

²⁰³ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “វីរីកំពមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹងគឺត្រូវជាក់ដែលបើពួកគេដែលស្រួលរកព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។”

²⁰⁴ តាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកនឹងជាក់ដែ—ហើយសុខិចព្រះប្រទានពេដល់យើង ហើយប្រទានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធមកយើងបានទេ?”

²⁰⁵ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំអាច។” ហើយយើងបានលួចដាក់ចុះបើតិន្ទិ ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋាន ហើយជាក់ដែលបើពួកគេ។ ហើយប្រហែលពីបីសត្តាប៉ុបន្ទាប់ពីនោះ ពួកគេទាំងពីនោះជាបានទទួលពិធីបុណ្យរបស់មួយចិត្តនៃព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ ហើយនៅពេលដែលបណ្តិត ដឹងហេដ នេះបានទទួលពិធីបុណ្យរបស់មួយចិត្តនៃព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធមក បាននិយាយជាកាសាដើរ។ បាន មែនហើយ។

- 206 ហើយបេសកកម្មសូដដៃបស់អ្នកបាននិយាយថា “យើងគ្មានកវន្ទនធសម្រាប់បុរសដែលអាចនិយាយភាសាជំទោនឡើយទេ”
- 207 ហើយតាត់បានមករកខ្ញុំហើយនិយាយថា “នរណាម្នាក់និយាយភាសាជំទៅ?”
- 208 “ហេតុអី?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ពួកគេគ្មានកវន្ទនធសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុទ្ធរោព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុមានព្រះបន្ទូលជាការដោះស្រាយ។ ហើយបានសុគត់ដោយនិយាយភាសាចិនស្អាល់។”
- 209 ពួកគេមិនអាចទទួលយកការបង្រៀនបស់បុំលបានទេ បុំលបាននិយាយភាសាប្រើនជាងពាក្យទៅដែលអស់នោះ។
- 210 ម្នាក់បាននិយាយមកខ្ញុំកាលពីម្ខិលមិញថា “ខ្ញុំចង់និយាយប្រាំពាក្យដោយការយល់ដឹង។”
- 211 បុំន្ទូកបង្រៀនបស់បុំលបាននិយាយថា “ទំនាក់លាក់លន់ ហើយហាមមិនធាយនិយាយភាសាជំទេ។” ហើយគេហាមមិនទ្វិលាយភាសាជំទេ!
- 212 ការនិយាយភាសាជំទេ គឺជាអំណោយដីទៅការបែកសំពួល ដែលជាកម្មសិទ្ធិនៅក្នុងក្រុមដំនុះ ផ្លូវនេះកើតូចកើនដែរ ដែលវាគ្រោះបែកទីនោះវិញ្ញាណពីដឹម្បីនោះជាការពិត។ មែនហើយ! នោះគឺជាការបង្រៀនព្រះគេហូវ។ វាគារដំណោយដីទៅការ ហើយអ្នកបង្កើតឱ្យដឹងអ្នកដើរ—អ្នកបង្កើតឱ្យដំណើតចិត្ត អ្នកបង្កើតឱ្យដំឡើងត្រូវបានបង្រៀន នៅពេលអ្នកព្យាយាមកាត់ភាពចញ។
- 213 ឥឡូវនេះ អ្នករាជទេវព្រោននៅបើឱ្យដឹងនោះ ពួកគេជាប្រើនមាន។ បុំន្ទូខ្ញុំកំពុងនិយាយថា “វាមានកវន្ទនធបស់វា។” វាគ្មោចជាស្អាកដើរមួយចុះ នៅពេលអ្នកទិញស្អាកដើរមួយចុះ អណ្តាត់ស្ថិតនៅក្នុងពួកគេ។ ហើយនោះមិនអីទេ។ ពេលអ្នកចូលទៅក្នុងព្រះកាយនៅព្រះគេហូវ ព្រះមានគុំងមូលបានរូបចំនៅខ្លួន៖។ ច្រដៃមានសេចក្តីស្រែឆ្នាំ ច្រដៃមានសេចក្តីកការ។
- 214 ប្រសិនបើខ្ញុំទៅក្នុងបស់អ្នក ហើយអង្គូយនៅខ្លួន ហើយអ្នកនិយាយថា “អ្នកអិប្បាយ មកចុះបិនាការជាមួយខ្ញុំ ខ្ញុំធ្វើថាអ្នកស្រួចឆ្នាំខ្ញុំ។” ហើយអ្នកមានសំណួន និងដំឡើង និងការកុំតិត និងសាប់មានបំពន់ និងនំណែង និងការដែង អ្នកបំឆៀងដែលអង្គូយនៅខ្លួន៖។ ហេតុអី ខ្ញុំធ្វើថា ខ្ញុំនឹងត្រូវបានស្ថាគមន៍

ចំពោះដំឡួងដូចជាថេចំពោះសំណុកដែរ។ រឿងតំបនយគត់ ខ្ញុំធ្វើថាចាប់នីងត្រូវបានស្តាគមនឹងដូចចំពោះមានសំណុកដែលខ្លួនទៅដឹងនៃនេះ។ រាជាំងអស់នៅលើក្រុង ហើយរឿងតំបនយគត់ដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើតីនិយាយម៉ា “សំបុចនំមួយមកចុះខ្លួនទេ?” ហើយខ្ញុំធ្វើដោយចិត្តបើកទូទាយ សេចក្តីស្រីស្រឡាត្រំរសសំអ្នកចំពោះខ្ញុំ អ្នកនឹងនិយាយម៉ា “ពិតិណាលាស់ បងប្រុសបស់ខ្ញុំ យកមួយដុំជំគូសមានេះចុះម៉ោង” តើវាត្រូវទេ? ប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយម៉ា “តើអ្នកនឹងបុចដំឡួងខ្សោយខ្លួនទេ?” “ប្រាកដណាលាស់ បងប្រុសបស់ខ្ញុំ ឈ្មោះនៅទីនេះ។”

²¹⁵ ហើយកល់ពាណិជ្ជនៃការប្រាសិន្តីដែលព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្សបានសុគត្ត ស្រប់ និងបានទោះនៅក្នុងដឹងដឹរយុទ្ធនេះបស់ប្រើដែលការប៉ារី រាជ្យការនៅលើ គឺ ហើយអ្នកធ្វើទំងអស់អង្គមុខភាព។ ហាលេលូយ៉ា! ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវការការ ព្យាពាល ខ្ញុំនិយាយម៉ា “ឥព្រះវិបីតាមីយេ សូមប្រាសុចុះដឹង” ហើយខ្ញុំចាក់រា នៅលើបានបស់ខ្ញុំហើយព្យាប័ណ្ឌជាតិតីដឹងជំមួយ... តទួរនេះ បើអ្នកចង់ព្យាយាយក្នុង ស្នើវត្ថុ ស្នាប់ទៅហើយ។ បាន លោក។ ហើយប្រសិនបើទំនាក់នាយនិយាយភាសា ធ្វើដៃ...

²¹⁶ ហើយ—ហើយបន្ទាប់មកបុរសនោះសរសរណ៍ទីនោះ តាត់មិនដឹងថាខ្ញុំ និយាយ...ខ្ញុំបាននិយាយភាសាដែលខ្លួនខ្ញុំ។ ហើយតាត់កំពុងសារសាស្ត្ររាជ នេះ អ្នកនឹងយើងព្យាថា រានីដែកចាយគ្រប់ជាតិសាសន៍។ ហើយលើសពីនេះ បុរសនេះបានទទួលអ្នកចម្លើកថ្លែកប៉ុន្មោះព្រះនឹងមច្ចំនូនម្នាក់នៅក្នុងស្ថាន សាធារៈ គីឡូមូទី កំសររកអំណោយទាន់នៃការនិយាយភាសាដែទេ។ មនុស្សជាមូលដ្ឋាន បានក្រឡាប់ចុះ។ ជីវិតគ្រឿស្សន នេះ—ក្នុងខេនេះ សូមក្រឡាចេះដែលទស្សន៍ដី ជីវិតគ្រឿស្សន ក្នុងខេនេះ នៅទីតំបន់បំប្រឈុណ ហើយមើលទៅបណ្តិតដីទៅការព នោះ បាននិយាយម៉ា “តើយើងត្រូវទទួលយករឿងនេះទេ? តើយើងបានបាត់បង អូមួយទេ?”

²¹⁷ លើថាក្នុំងារាកំប្រើន! អ្នកមានមនុស្សបង្កើលវានៅជីវិញដើម្បី ប៉ុន្តែ រាជាណ មកដល់កំន្លែងមួយដែលព្រះបានប្រាសានដល់ពិភពសាសន៍ដែលរាយដោរ ដី ជាមួយនឹងគិជីបុណ្យប្រមុជទីកនោះព្រះនឹងបិសុទ្ធបាន ចាក់រាជពេញជាមួយនឹង ភាពពេញលេញ និងអំណាច់ និងទីសំគាល់ និងការអស្សារ។ ហេតុដល់ដែល ខ្ញុំកាត់...ខាងពេនទិកស្អុ ត្រូវបានប្រឡងចេញនៅព្រះ ហើយបានដើរករឿង

ផ្សេងៗបែបនោះ ពេលដំណាចិនទាន់ទាំនោះទីផ្សេយទេ។ នោះហើយជាមូលហេតុ ដែលរួមកែតមានការនិយមប្រុលនេះ។ បើនេះនោះគឺជាការសេវាទីនៅក្នុងទេរាបពបស់ព្រះ និងព្រះបន្ទូលដ៏ទេរាបពបស់ព្រះ ហើយវាក្រោមកែតីទីផ្សេងសម្រាប់ព្រះដែលបានធ្វើដូចខ្លះ។ ហើយខ្ញុំធ្វើនៅមុនការបញ្ចប់នៃគ្រាកាន់កាប់ព្រឹត្តគ្រាបស់សាសន៍ដើម្បី ថា ព្រះនឹងចាក់ទៅលើអ្នកនិយមមួលដូន។

²¹⁸ អ្នករាជអាណាពានវានៅក្នុង សេចក្តីសង្គមបរស់អ្នករាជ ក្នុងខេនេះ ចេញផ្សាយ ខែសីហានេះ។ ចូរទៅទីមេីនបុរាណ តើគ្រឿងបុរាណមេគ្នាដឹងទីការនោះ ដោយរបៀបណា អធិស្ឋានឡើបុរាណម៉ាក់នោះដែកជិតស្ថាប់លើគ្រឿង ហើយ សាក្សីនៃព្រះវិញ្ញាបាលបិសុទ្ធបានមក ហើយបុរាណនោះបានជាសេស្តីយក្សាម្រាម។ ហាលេលូយ៉ា! ប្រាកដណាស់។ ព្រះបានទទួលការព្យាបាលដ៏ទេរាបជាក់លើគីតុនេះ! តាត់មានទំនាក់នាយជាក់លើគីតុនេះ! តាត់និយាយភាសានោះលើគីតុនេះ! តាត់មានអំណោយទានខាងវិញ្ញាបាលប្រាំបុននៅក្នុងរងកាយ ហើយអ្នក ព្រះបានស្នាតមន៍ចំពោះពួកគេម៉ាក់។ ហាលេលូយ៉ា! បាន មែនហើយ យើងនោះ! មែនហើយ យើងនោះ!

ហើយ...នៅបញ្ចប់សាសន៍ដើម្បី តើដួនជាតិយុជានឹងព្រះព្រម្យប់មកវិញ្ញេទេ?

²¹⁹ បាន មែនហើយ។ បចត្ចីជាប្រើន បងស្រី បងប្រុស មិនដឹងជាអ្នកណាមេ។ យុធមេល សម្រាប់ធ្វើមួយ “អ្នកដែលដងឃើញបានបន្ទូលបែកទុក គឺសត្វកណ្តាលសី” ជាដើម ឈើនោះ។ ហើយព្រះយេស៊ុក្រោដ្ឋានបន្ទូលដោយអង្គត្រដែកពីរបៀបដែល ពួកគេនឹងព្រះបែកចេញ និងអីឱ្យទាំងអស់។ អី ព្រះគីតុទាំងមួល ជានឹងយ៉ល និងគ្រប់ទីកន្លែង និយាយអំពីរ។ មែនហើយ ព្រះយេស៊ុក្រោដ្ឋានព្រះបន្ទូលថា “ពេល យើងបានបញ្ចប់សាសន៍ដើម្បី អ្នកដឹងថាគិតសល់ពេលហើយ។”

ខ្ញុំធ្វើចាម្មាក់ទៀតដោះសារយុធមេយុជាមួយរាយ:

6. តើអ្នកធ្វើថាគិតសល់សាសន៍ជាតិយុជា—ការអិលព្រម្យប់ទៀតការកំណើនរបស់ ជួនជាតិយុជាផីជាការសេវាមេចតាមទំនាក់នាយក្នុងគីតុ? យើងតូចាម្នកនឹងទៀត ពីទីកន្លែង តើទីកន្លែង តើទីកន្លែង?

²²⁰ បាន។ បាន លោក។ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់អ្នកនឹងមួយ ដែលជាបីធន់អស្សាយ បំជុត... ចង់ដឹងថាអ៉ាងណាក្នុងផ្លូវនោះ សូមមិលលើប្រពិទិន។ ចង់ដឹងថាអ៉ាង

បុំន្នានយប់នោះ សូមមើលនាថ្មីការ។ បើអូកចង់ដឹងថាគើតអករស់នៅថ្ងៃណា សូមមើលទៅការវិនិច្ឆ័ន់ដែលជនជាតិយុជានោះ។ នោះជាដាហង្វីកបែស់ព្រះ។

²²¹ ហើយមើលទៅ! រាល់យប់ រាល់ថ្វី ដែលទៅការបស់ព្រះអម្ចាស់បានមកដួប ខ្ញុំ ឆ្នាំ ១៩៤៦ នៅថ្ងៃមិថ្នីកើតិវិខសភានោះ ក្បីនិមិត រដ្ឋ តិណ្ឌាអាណាពាន នៅថ្ងៃដឹងដែលនោះសន្តិសញ្ញាសន្តិភាពព្រឹកបានចុះហត្ថលេខាសម្រាប់ជនជាតិយុជា ហើយពួកគេប្រជាធាតិដែលបានបង្កើតឡើងជាលើកដំបូងសម្រាប់ពីពេលដំបាន រយឆ្នាំ។ ហាលេលូយ៉ា!

²²² ហើយយប់នេះ ទងជាតិចំណាត់ជាងគេបំផុតគ្នាតិតកណ្តាគ ផ្តាយប្រាំមួយ របស់ព្រះបានជានីខោ។ ហាបេក្ខីរបីក្រងយេរូសាញិមជាលើកដំបូងគុងរយៈពេល ពីពេលដំបាន រយឆ្នាំមកហើយ ចាប់តាំងពីការចាប់យកបស់បានបីទូទៅទៅយ៉ា ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា “ពេលយើព្យីដើម្បីរចនាបញ្ហាប្រឈម” នាងនៅទីនោះ។ នៅទីនោះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “វិនាទក្រុងប្រែបង់បាន អ្នកនិយាយថា វិនិក្តិជិត មកដល់ហើយ។” ពេលយើព្យីបែននេះ ទីបំផុតជាបេលជាបានជិតមកដល់ហើយ។ យើងនៅចំចងបញ្ញប់នេះពេលជាតា។

²²³ កោមើលពីរបៀប “ការស្មើប់ខ្លឹម” អំពី ជានីយ៉ល ជាផើម អ្នកដឹងទេ នៅពេលព្រះយេស៊ូវត្រូវដោលបន្ទូល។ “នៅពេលដែលព្រះអង្គម្ចាស់ដើរស្ថាបន្ទូនីង យាងមក ទ្រង់នឹងទាយ—មួយពាន់ពីរយបកសិប់ថ្វី” ដែលមានរយៈពេលបី ឆ្នាំប្រាំមួយខោ។ ហើយនោះជាស្ថីដែលព្រះយេស៊ូបានអធិប្បាយ។ ទ្រង់យាង មកជនជាតិយុជាគំមួយ ហើយទ្រង់នឹងត្រូវកាត់ចោរ—ការលេបដែលសម្រាប់ ប្រជាជន។ “ហើយការស្មើប់ខ្លឹមនោះធ្វើឡើវិនាស” ជនជាតិ មួយបាយជាន បង្កើត មុស្តិមបស់អូមា នៅទីនោះ។ “ហើយគើនីងជាន់ជាន់ដោយក្រងយេរូសាញិ មហូតដល់” (ដី! ទាល់តែអី?) “ការការន់ការបែលស់សាសន៍ដទៃព្រឹកបានបំពេញ។” ហើយបន្ទាប់មក ទ្រង់នឹងត្រូវប់ទៅការន់សាសន៍យុជាមុងឡើត ហើយវាបានដែល ដែលសមរូមិធីម៉ាកដួងបាបីឱ្យ... នៅទីនោះ ទ្រង់បានត្រាស់ហោញកសាលន៍ ដែល ដើម្បីយកមនុស្សបេញសម្រាប់ព្រះនាមទ្រង់ កុនក្រម៉ាបស់ព្រះ។ សូម កត់សម្ងាត់ប៉ា។ បាន មែនហើយ។ ឬយីនបូន្មាននៃកាត់សុទ្ធគេតាចនជាតិយុជា ដែលក្រុរិយនៅទីនោះ។ ទាំងអស់នេះ... .

²²⁴ បន្ទាប់មក នៅពេលក្រុមដំឡើងបានលើកឡើង មួយសែន និងអារីយ៉ាបាន លេចមកក្នុងអីណាមេះ ១១ ហើយជាយអាំពីព្រះយេស៊ូវគិតីសុជល់ពួកគោ។ ហើយ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធបានយកពីសាសន៍ដៃទៀត ហើយការលើកឡើងទៅស្ថានស្តី សម្រាប់ក្រុមដំឡើង។ ហើយជនជាតិយុជាដែលបានចាកចេញពីទីនេះនឹងត្រូវបាន អធិប្បាយយេរោគបែលបីផ្ទាំកន្លែះ ដោយសារតាត់បាននិយាយថា “នៅមានចិត្តសិប សប្តាហ៍នៅវែតកំណត់លើកស្ថុបស់ទ្រង់ ហើយព្រះមេស្សីនឹងត្រូវកាត់ចេញ នៅចេន្ទោះពួកគោ។” ពេលទ្រង់យាងទៅ សាបនីដៃទៀតនឹងត្រូវបានផ្តល់កំន្លែង មួយ ហើយបន្ទាប់មកពួកគោមានពេលបីផ្ទាំកន្លែះឡើតដើម្បីត្រូវបានអធិប្បាយអាំពី ព្រះយេស៊ូវគិតីស្តី។

²²⁵ ត្រាកដណាស់ ជនជាតិយុជាកំពុងមក។ ហើយខ្ញុំធ្វើថា ពេលយើងទៅដែល ទីនោះទៅបានឡើងស្តីនូវលើកនេះ... អូ សូមអធិស្ឋាន! ពួកគោកំពុងអាណាព្យាគម្រោគមីនី នោះ។

²²⁶ ត្រាន់តែសេចក្តីថ្លែងការណើមួយបន្លែមឡើត បន្ទាប់មកខ្ញុំទទួលបានសំណួលខ្លួននៅទីនេះ ហើយនោះជាសំណុរាលទាំងអស់អាំពីវា។ នៅទីនេះខ្ញុំគិតថាគារអធិស្ឋាន។

²²⁷ មើលនេះ! បណ្តុះដែលហេដ បាននិយាយដោយលើនៅទីនោះនិយាយ ជាមួយ មួយបាយជាន់ ដ៏ឆ្លាត់...

²²⁸ ឥឡូវនេះ: សូមដើរត្រាយកុហស់អ្នកស្ថាប់ខ្សោយិត្ត។ មួយបាយជាន់ ខ្ញុំមាន ប្រេហែលពីមីននាក់នៃពួកគោមករកព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ នៅពេលដែលពួកគោ បានយើងទីសំណាល់ និងការអស្សារ្យនៅទីនោះក្នុងទីប្រឈរប្រើប្រាស់ នេះ...បុ មិនមែន ពីមីន សប្តាទាំងអស់គឺមីននាក់។ ខ្ញុំគិតថាមានមួយមីននាក់មក ព្រះភាគចំនួន គី—គី មួយបាយជាន់។ ហើយនៅពេលដែលពួកគោយរាយនៅទីនោះ ហើយខ្ញុំបាន និយាយថា “តើហេហាបណ្តាការម្នាក់របស់អ្នកនៅព្រះវិហារបិសុទ្ធដែលធ្វើឡើបុស នេះបានជាតិ?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើរូបព្រះលាមួយរបស់អ្នក ដែលកាំងពី ដើមកំណើត អាចធ្វើឱ្យបុរសម្ងាត់នេះទានសុខភាពល្អិញបាន?” គោននិយាយ ថា “ត្រានម្នាក់គីដំណោរមួយគោទេ! ត្រានហេហានៅព្រះវិហារទេ...ហើយត្រាន បុណ្ណាបាយទេ។” ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ត្រានបុរស្សោរណ៍អាចធ្វើបានទេ។ ហើយខ្ញុំ កំមិនអាចដែរ។ បីនែន ព្រះនៃស្ថានស្តីបានប្រាសច្បាស់ឡើងវិញនូវព្រះរាជបុគ្គា

របស់ត្រង់គីត់ព្រះយេស៊ូគ្រឿស្ស ដែលមានព្រះជនុស់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សស្តីថ្លៀប នៃ តើនិរាងានធ្វើឱ្យគាត់មានសុខភាពណុកតទ្ទាំវិញ្ញាងាន ដូចអ្នកយើងឯ្យគាត់ ឈរ។” បុសម្នាក់ដែលមានច្រាក់នៅក្នុងមួយនាទីដើម្បីដើរដែលធ្វើឱ្យ ធម្មតានិងជាសេស្តីយ៍។

²²⁹ ហើយលោកត្រូវទៅ ដែលហេដានប្រាប់ខ្លួនយ៉ាងនៅពេលយើងអង្គួយ នៅទីនោះក្នុងឡាតាំង គាត់បាននិយាយថា “អូ ខ្ញុំដឹងយ៍!” គិតពីវារា គាត់បាន និយាយថា ពួកម៉ឺបាយដាន នេះមកគាត់ហើយលោកនិយាយថាគាត់កំពុងនិយាយ ជាមួយម៉ឺបាយដាន នេះជាអ្នកប្រាសើដីខ្លាំង។ គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ លោក ហាតុកីចិចានជាលោកមិនប្រាស់បានសង្គម លោកម៉ឺបាយម៉ែង?”

²³⁰ តើឡើវនេះ៖ ចូរចាំចាម៉ឺបាយដានធ្វើលើព្រះ។ នៅទីនោះ—នៅទីបុរាណ្វិកដែល ដំ “បុង” មួយ “ដង” ព្យាយុចនោះ។ ហើយគេយកញ្ញាក់ស្តីដែលការឃើញបែប នោះ ហើយវាក់បន្ថីពេញប្រចេស។ ហើយកាប់ម៉ឺបាយដានឈប់ ហើយបុជាតារ ដើរបេញពីកំពុងនៃប្រាសាទ ហើយនិយាយ “មានព្រះពិត និងមានព្រះជនុម្ភេយ អង្គ ហើយ ម៉ឺបាយគាត់គីជាលោករបស់ត្រង់។”

²³¹ នោះជាក្នុងរបស់អីសំម៉ាន់រប់។ យើងឯ្យទៅ ហាការ ពួកគេជាក្នុងរបស់អ្នកបារាំងដែលចេញពីហាការ។ យើងឯ្យទៅ? ពួកគេធ្វើលើព្រះយេហែវិតិក ប៉ុន្តែពួកគេ គិតថាប្រះយេស៊ូ... (នោះគី... ត្រង់ជាប្រះប្រាស់លោប់របស់យើង ដែលបានបញ្ជាន ទៅកាន់ពួកសាសន៍ដើម ពីស្តីក្រោម។ អីសាក យើងឯ្យទៅ និងតាមរយៈសាក់)។ ហើយតើឡើវនេះ៖ ពួកគេបានផ្តល់ការឃើញបែប ហីសំម៉ាន់រប់ ហើយមកការនៃពួកម៉ឺបាយដាន។

²³² ហើយនៅឡើរបស់ ម៉ឺបាយម៉ែង អ្នកគីរការទៅមើល វាពិតជាអស្សាយណាស់ ដូចដំអស្សាយនៅទីនោះ។ ហើយអស់រយៈពេលពីរាន់ឆ្លាំមកហើយ មានសេស់ស មួយបានជាក់នៅទីនោះ។ ម៉ឺបាយម៉ែងបានសន្យាបានគាត់និងរស់ឡើងឯ្យនៅ ថ្ងៃណាមួយហើយគោរពបែបនេះនោះហើយយកឈ្មោះពិភពលោក។ ហើយកាប់—រាល់ពេលដែលពួកគេគ្រាន់តែត្រូវសំបុរាយនេះមួយពីមួយឡើត ដែលចាំនៅទីនោះ ដោយមានឆ្លាំស្តីៗក្រោង ឈរអង់ចាំម៉ឺបាយម៉ែងរស់ឡើងឯ្យនៅ ពីរាន់ឆ្លាំបានកន្លង ដូចទៅការឃើញពីពេលនោះមក។

²³³ ពួកគេធ្វើបើប្រាជេសិវា ពួកគេបាននិយាយថា ត្រង់គឺជាបោក។ នៅលើ ដង្គាប់អនុករុងយេរូសាណិមិត្តសំ មានទីសការបុរាណដៃមួយដែលបានសាងសង់ ឡើង ដែលសម្រាប់មុហាម៉ែដមក។ ហើយទីសក្តារ៖ ដីតុចម្លាយនៅទីនេះ គឺសម្រាប់ ព្រាជេសិវា យើង្ហានេ គេថា “ព្រាជេសិវាកិន្ត្រូវបានគេត្តាងទេ ពួកគេត្រូវបាន ឈាយបញ្ចូលត្រាងំអស់។” បាននិយាយថា “ត្រង់បានឡើងលើសេះហើយដី ចេញទៅទៅ។” យើង្ហានេ? តុទ្ទីនេះ ពួកគេ—ពួកគេធ្វើវារា

²³⁴ ពួកគេមានចំណុចក្រហមនៅថ្ងៃនេះដែរក្នុង ប្រជាធិបតេយ្យដែលទៅប្រើប្រាស់ អ្នកនឹងកត់សម្ងាត់។ ខ្ញុំដើរយ ពួកគេនឹងឈរនៅទីនោះរាប់ពាន់នាក់។

²³⁵ ហើយបន្ទាប់មកបណ្តុក ឯងហេដិជាបាននិយាយថាគាត់កំពងុយនៅទីនេះ ហើយគាត់បាននិយាយថា “តុទ្ទីនេះ ហេតុអីបានជាអ្នកមិនបានបង់ហេដិជាបានសំ ដែលស្ថាប់ទៅហើយទូលប្រាជេសិវាដីនេះដីនេះនិងវិញ ជាប្រាជេសិវាដីនេះដីនេះនិងវិញ?” តុទ្ទីនេះ គាត់គឺជាអ្នកប្រាជុំ ហើយគាត់ចេះពីរប៉ែ បងការកំពងុយបស់គាត់។

²³⁶ បាននិយាយថា មុហាម៉ែជានិយាយថាគាត់ (មនុស្សនាត អ្នកមានការអប់រំ នៅទីនេះនៅអាមេរិក បានទទួលការអប់រំនៅទីនេះ) គាត់បាននិយាយថា “លោកម្នាស់ដើរយ តើព្រាជេសិវាកិន្ត្រូវដែលប្រាសីឡើងវិញបែស់អ្នកអាចធ្វើអីសម្រាប់ ខ្ញុំ ជាងហេដិដែលបានស្ថាប់របស់ខ្ញុំបានធ្វើទៅទៀត?” បាននិយាយថា “ហេដិ ដែលស្ថាប់របស់ខ្ញុំបានសន្យានឹងខ្ញុំ និងមានជីវិបន្ទាប់ពីសម្រាប់ខ្លួចប៉ែ។” នោះ ហើយជាអីដែលព្រាជេសិវាកិន្ត្រូវបែស់អ្នកបានធ្វើ។” មែនហើយ គាត់មានផ្ទុម្ភយ។ បាននិយាយថា “តុទ្ទីនេះ ពួកគេទាំងពីរបានសរសេរស្ថៀរកម្មយ។ អ្នកធ្វើបើវីរីដែលព្រាជេសិវាកិន្ត្រូវបានសរសេរ ខ្ញុំធ្វើថាលោក មុហាម៉ែដើរយ បានសរសេរ។ ពួកគេទាំងពីរ សន្យានឹងគាំទៅ។” បាននិយាយថា “តើព្រាជេសិវាកិន្ត្រូវបែស់អ្នកអាចធ្វើអីបានទៀតសម្រាប់ ខ្ញុំ លើសជាងមុហាម៉ែដើរយ បស់ខ្ញុំអាចធ្វើទេ?” មែនហើយ ឬសុនោះ នៅក្នុងការពិត ដែលសាមញ្ញ វាតីជាការពិត។ គាត់បាននិយាយថា “ចាំមួយគ្រឿង លោកម្នាស់។” គាត់បាននិយាយថា “មុហាម៉ែដែលបស់ខ្ញុំមិនដែលបានសន្យានឹងខ្ញុំដូចជាប្រាជេសិវាកិន្ត្រូវបែស់អ្នកបានធ្វើទេ។ ប្រាជេសិវាកិន្ត្រូវបែស់អ្នកបានធ្វើទេ។ ប្រាជេសិវាកិន្ត្រូវបែស់អ្នកបានសន្យា...ពួកគេថា ‘ត្រង់បានសំឡើង ឡើងនៅជាមួយអ្នកគ្រប់ពេលវេណា រហូតដល់ទីបញ្ហាប់នេះដែលដី ហើយ ទីសំគាល់ និងការអស្សាយដូចត្រាងំដែលគាត់ធ្វើ អ្នកក៏នឹងធ្វើដែរ ផ្តាក់ដល់ទី

បញ្ចប់នៃដែនដី។ អ្នករាល់ត្រានឹងប្រាសម្បុកដំដី ហើយប្រាសមនសូស្សាប់ខ្សោស់ ឡើងវិញ ហើយសម្ងាត់មនសូយដៃ ហើយដោរអារក្សបញ្ហា” បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានសិក្សាតីគ្រឿស្សាន យ៉ាងប្រុះចំកែ” បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ សូមធ្វើខ្ញុំ យើងប្រាសរាល់ត្រាជាក្រោនព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើចារេដៃបានរស់ពីសុគត្ត ឡើងវិញ ប៉ុន្តែក្រើតឱន្តោះ មួយបាយដែលបានសន្យានឹងយើងឯីដែលនេះ ទេ គាត់ក្រោននៃតែសន្យានឹងយើងនូវវិភ័បន្ទាប់ពីការស្សាប់។ ហើយនោះគឺជាអ្នកដែលបង្ហាញអ្នកបែងច្រៀង ហើយចៀងសរាងឯកជាមួយ បុរសនោះនិយាយថ្មី ពួកមួយបាយដាននិយាយយុទ្ធម៌។

²³⁷ ដូចជាអង់គេដាននិយាយថាគាត់បានយុបីយុយំ។ បាននិយាយថា “បង្រួសប្រាណហាំ ខ្ញុំបានគិតពីអ្នក។” ហើយគាត់បានប្រញប់ប្រញល់មកទីនេះ ហើយចូលទៅក្នុងនោះ ហើយខ្ញុំបានដាក់ដែលឈើគាត់។ ហើយពិធីបុណ្យប្រមុជទីកន្លែងព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធបានមកចំពោះគាត់។ ហើយឥឡូវនេះគាត់ថែមទាំងយើងប្រាការនិមិត្ត និងអ្នកទាំងអស់។ ឥឡូវនេះសូមឱ្យអ្នកខាងមួយបាយដានជូបគាត់! គាត់ជាមនសូយដែន!

²³⁸ ខ្ញុំនិយាយថា ព្រះយេស៊ូវបស់យើងបានរស់ពីសុគត្តឡើងវិញ ទ្រង់មានព្រះនូវរស់សញ្ញាប់ចេះ។ ហើយច្រៀងក៍ធ្វើដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ ដែលច្រៀងបានធ្វើនៅពេលនោះ ជាទីសំគាល់ និងការអស្សាប្រុប់យ៉ាង។ ហើយអ្នកជាមនសូមុលដ្ឋានកំពុងអង្គូយជីញ្ញប្រាយមនុស្សលីខ្សោយ ហើយបាត់ធ្វើកសំខាន់នៃព្រះគម្ពីរ។ នោះពិតជាក្រើមក្រោនធនាស់។ ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស ជាប្រព័ន្ធដូចនេះព្រះដែលបានរស់ឡើងវិញ អាចនិយាយជាការសាងទៅកាមរយៈអ្នក ទ្រង់អាចបកប្រើបានដែលមិនស្អាត់កាមរយៈអ្នក។ ហើយទាំងអស់នោះគឺជាអ្នកនៃទ្រង់។

²³⁹ ហើយធ្វើឲ្យយកធ្វើកនេះបច្ចុប្បន្នពីទ្រង់ហើយទុកធ្វើកនោះបច្ចុប្បន្នពីទ្រង់ វាគ្មេចជាកាត់ខ្ញុំពាក់កណ្តាលជាតី ហើយយកគ្រឿគាតំ និងធ្វើឲ្យបស់ខ្ញុំចុះ ហើយនិយាយថា អ្នកបានទទួលខ្ញុំហើយ នៅពេលដែលធ្វើកនេះអ្នកនឹងមិនទទួលបាន។

²⁴⁰ អ្នកក្រោចទូលខ្ញុំយ៉ាងពេញលេញដែ... ហើយនោះជាបោតផលដែលខ្ញុំជាអ្នកអធិប្បាយដំណើងលួពេញមួយរូប ដែលធ្វើចាយីរ៉ោងទាំងអស់ដែលព្រះ

មានបន្ទូលគឺជាសេចក្តីពីទាំងអ្នែក អាម៉ែន! ច្បាយសិរីលួយដល់ព្រះ! ខ្ញុំមានអាមេណ៍ការពេញដោយជំនួយត្រូវរាន់ទៅ បាន មែនហើយ។ ខ្ញុំធ្វើវា!

7. ម៉ាចាយ ២៨:២៩ និយាយអំពី “ព្រះអាជិត្យកំពុងដងីត ព្រះចំនួននឹងមិនផ្តល់ពន្លឹះនាងទៀត ហើយជាយនឹងឆ្លាក់ពីលើមេយ។” តើការនេះនឹងកើតឡើងមុនបុរាណការសំឡើងវិញ បុមុនពេលព្រះយេស៊ូវយាងមក-លើ... សោយកង្ហៈលើដែនដី?

²⁴¹ ចំពោះជំនួយដែលបានរបស់ខ្ញុំ តម្លៃនេះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំគិតថាគាត់កំពុងនិយាយអំពីម៉ាចាយ២៨ នៅទីនោះ។ តម្លៃនេះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលអំពីជាយ និងអ្នីរដែលឆ្លាក់ ខ្ញុំធ្វើចា នោះគឺនៅមុនពេលនៃគ្រាថ្នូនដែននាមការបែងដែនដី។

²⁴² តម្លៃនេះ ខ្ញុំមានគំនិតគ្មានឱ្យរស់សំណើចម្លាយនៅទីនេះ ដែលអ្នកជាប្រើននឹងមិនយោប់ស្របជាមួយខ្ញុំអំពីរឿងនេះ ហេតុអ្នី ខ្ញុំស្របជាមួយនឹងមនុស្សបានសំម្រេចនូវនៅដែលបានពួកបារោងត្រូវដែលយើងបានផ្តល់ការតែងតាំង យើងឡើទេ ខ្ញុំមិនធ្វើបារក្សាមជំនួយដែលកាត់គ្រាថ្នូនដែននោះទេ ខ្ញុំធ្វើបារក្សាមជំនួយ...មើល ខ្ញុំ... វិដីពេមួយគឺដែលខ្ញុំបារោងត្រូវដែលគ្មានឱ្យស្ថាបីគឺជាយស្របមាលានៃគម្ពិសណ្ឌាបានសំបុរាណបានហើយ អ្នីគ្រប់យ៉ាងគឺជាស្របមាលានៅទីនោះ។

²⁴³ តម្លៃនេះ សូមក្រឡកមើលទៅក្នុងគម្ពិសណ្ឌាបានវិញ។ ពេលយើងគ្រោះការចាយការចុះ នោះនៅស្រុកអេសីបា មែនទេ? ហើយព្រះជាម្នាស់កំពុងនាំក្លូនបានសំឡើងចំពោះការចាយការចុះ កើតិវិញ? ហើយអេស្រុកអេលបិនដែលទទួលគ្រោះការចាយការចុះក្នុងគ្រឹងក្នុងសំណើនោះ កើតិវិញ? ហើយព្រះអាជិត្យមិនដែលរាល់តែគ្នានូមុសមក គ្នានូអេលនៅទីនោះ គ្នានូចំនោះនៅទីនោះ គ្នានូពុំពេននៅទីនោះ គ្នានូធ្វើកបនោះ គ្នានូការសេម្រាប់សុទ្ធគោនៅទីនោះ ហើយអ្នីរដែលពួកគោមានក្រុំបានក្រោឡុកនៅក្នុងសំណើនោះ កើតិវិញ? វាគារប្រធោតនៃប្រុមជំនួយដែលនឹងកើតឡើងមុនគ្រាថ្នូនដែននោះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលចា “ពេលរឿងទាំងនេះបានបែងដែលជីវិះ កើតឡើង ចូរដើរការប្រាស់ប្រាស់បែងដែលជីវិះបានបែងដែលជីវិះ” យើងឡើទេ?

²⁴⁴ ខ្ញុំដើរចាប់ចំណាំ ព្រះអាណិត្យ និងធ្វាយ...បន្ទាប់មកពុកគេបាននិយាយថា... ទៅមួយហើយអានវា បាននិយាយថា “ហើយបុរសទៅទៅព្យាននៅក្នុង...ហើយ ធ្វាក់មកលើពុកគេ... ព្យាយាមសម្ងាត់ខ្លួន ហើយមិនអាចធ្វើបានទេ និងអ្វី ទាំងអស់” ខ្ញុំដើរចាប់កើតឡើងមុនគ្រាលក្នុងទន្លេ។

²⁴⁵ តើឡើងនេះ៖ មើល ទុកដែនបានមកដល់។ នៅពេលមានទុកដែននា នៅ ក្រោមជំនួយឡើងទេ។ តើឡើងនេះ៖ សូមចាំបាច់ គ្រាន់តែជាក្រោមជំនួយមុនគ្មាយដែលត្រាន ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធផ្សែងការតែគ្រាលក្នុងទន្លេ។ មានពេលអ្នកធ្វើសតាំងប៉ុណ្ណោះដែល ផ្សែងការតែ។

²⁴⁶ អូ ខ្ញុំអាចឈុបអ្នកដែលពិបាកនៅថ្ងៃនេះ៖ បន្ទិច។ តើអ្នកនឹងធ្វើលីឱ្យខ្ញុំបីនាទីឡើង បានទេ? អ្នកដែលជា—មនុស្សដែលត្រូវបានលើកឡើងហេបៗ ពួកសំណាល់? តើវា ត្រូវវេទេ? ត្រឹមត្រូវ...ខ្ញុំមាននីយប៉ាវា—វាគាត់កុនក្រោម។ តើឡើងនេះ៖ សំណាល់បាន នៅសល់។

²⁴⁷ តើឡើងនេះនៅពេលដែលស្ថិតិកាត់បេញ្ញនៅក្នុងម្រាប់សំណែនមួយ អ្នក និយាយអំពីវា។ នាងជាក់ទំនិញចេញ (ត្រូវទេ?) របស់រហ៍។ ហើយនាងជាក់ គឺរបស់នាងចុះលើពីរនេះ។ នាងធ្វើការធ្វើសង្គមបកនៅដែលប្រុកកាត់លំនាំ មែនទេ?

²⁴⁸ អូបងប្រុស ពិតជាអ្នកធ្វើបានណូម៉ែន! តើអ្នកណាដាម្នូករាជីសិស? ព្រះជាអ្នក រាជីសិស! តើវាត្រូវទេ? វាមិនមែនខ្ញុំនិយាយ វាតីជាថ្មែងដែលនិយាយ។ ហើយ ត្រូវដោកតែក្នុងអ្នកណាដាមែលទ្រង់នឹងរាជីសិស។ តើវាត្រូវទេ?

²⁴⁹ តើឡើងនេះ៖ មានស្រីព្រហ្មចាប់ផ្តើមបានចេញទៅជូនកុនកំហៈ។ តើវា ត្រូវវេទេ?

²⁵⁰ តើអ្នកជា “ព្រហ្មចាប់”? ព្រហ្មចាប់វិមាននីយប៉ា “បិសុទ្ធបិសុទ្ធបិសុទ្ធ”។ តើវាត្រូវទេ? អ្នកជាស្រីព្រហ្មចាប់? វាគាមួយនូវស្រីដែលមិនដែលប្រូវបានគេបែងពាល់ នាងជា ព្រហ្មចាប់។ តើអ្នកដែលបិសុទ្ធ ដូចជាប្រែងអូលីព្រហ្មចាប់? វាមាននីយប៉ាត្រូវបាន គេចោរចោររហូតដល់វានៅព្រហ្មចាប់ វាបិសុទ្ធ។ តើមាសព្រហ្មចាប់ធ្វើ? វាគាល់ពេល ដែលធ្វាក់ចុះទាំងអស់...វាបានផ្សែងការតែកំដោ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាង ហើយនិងចេញទ្រនុវិញ

ការកសំណាល់ទាំងអស់។ តើវាគ្រេរទេ? ជាតិដៃក និងសារធាតុ ដែរីក និងអ្នីង ធ្វើឡើតគ្រេរបានស្មុបចេញ វាគិតនៅក្នុងភាពព្រហ្មចារី។

251 ឥឡូវនេះ៖ មានដប់នាក់បានទៅជួបក្នុងកំណៈ។ ព្រះយោប៊ែលាកប្បត្តិ ដូចខ្លះៗ ត្រូវហើយ? តើមានមនស្សប័ន្ទាននាក់យល់ស្របនឹងការនោះនិយាយ “អាម៉ែន” ក្រោមដំនីនិយាយថា “អាម៉ែន”—អីដឹង ដប់នាក់បានទៅជួបក្នុងខ្លះៗ ឥឡូវនេះ៖ មើលបុះ ពួកគេទាំងអស់សុទ្ធដែលបិសុទ្ធបាន មែនហើយ ដើម្បីបានបិសុទ្ធបួកគេគ្រេរមេនា “ព្រោកជាបិសុទ្ធបាន ក្រោមដំណាក់ដាក់សម្រាត់មួយគត់ ស្រីមជំបិសុទ្ធដែលបានគីជាការបំបាត់បានបិសុទ្ធបាន តើវាគ្រេរទេ?

252 ឥឡូវនេះ៖ មើលបុះ ពួកគេទាំងដប់នាក់គ្រេរបានព្រោកជាបិសុទ្ធបីន្ទុ បីន្ទុ ប្រាំនាក់មិនមានប្រែងនៅក្នុងចោរដោរបែងបែងសំពួកគេទេ ហើយប្រាំនាក់ឡើតមេនប្រែងនៅក្នុងចោរដោរបែរពួកគេ។ តើវាគ្រេរទេ? តើវិប្បុសកំណាគឺអ្នី? ឥឡូវនេះមិនមែនជាការបិសុទ្ធខេ គីព្រហ្មចារី។ ក្រោមកំណាគីខ្សោយ វិញ្ញាណបិសុទ្ធបាន។

253 ឥឡូវនេះ៖ ប្រសិនបើខ្លឹមិយាយធ្វើនេះទេ...ហើយបើចាប់បន្ទិច ខ្លឹមិនចែងនិយាយបែបនេះទេ។ ឥឡូវនេះ៖ អ្នកអភ់ទោសខ្លឹមិ ហើយកំនែត្រាយពីព្រះវិហារ។ ខ្លឹមិត្រាន់តែនៅក្នុងអនិភាគនៅទីនេះ៖ ដើម្បីព្យាយាមផ្តុយអ្នក។ យើងទេ? ឥឡូវនេះ៖ មើល ខ្លឹមិបង្ហាញអ្នក។

254 មិនមានក្រោមដំនីនេះហើយដែនដើរស់នៅបានបិសុទ្ធលើតែទេ ជាងណាសាពិនេះនៅក្នុងការបោះឆ្នែនបែងបែរពួកគេហូលក្រឹម ហូលឯណាសនិងពួកគេ។ តើវាគ្រេរទេ? ពួកគេធ្វើបើកបិសុទ្ធនៃការបោះជាបិសុទ្ធ មិនមែន...សូម្បីត្រូវបិសុទ្ធបែងបែរពួកគេពាក់ចិត្រោន និងអ្នកដោយ។ ការបោះបិសុទ្ធ និងការបោះជាបិសុទ្ធ ត្រប់វិជិះ ពួកគេធ្វើ។ អង្គការបិសុទ្ធ អ្នកចង្វាប់ទាំងអស់ នៅ៖គីជាការបោះឆ្នែនបែងបែរពួកគេ ពួកគេធ្វើ។ បិសុទ្ធ! ស្រីអុកសែកដែននិងសំព័ន្ធដែន។ បុសិនិត្យលើកដែនអារ៉ាឡើងទេ ការកប្រើបានពួកគេ។ អ្នកចប់យ៉ាង សូម្បីតមិនប៉ែះ...ដកបាន ដឹកស្រាត ណាមួយ...ត្រានអ្នីសោះ យើងទេ។ បិសុទ្ធ! អ្នកមិនអាចសែនៅក្នុងជាងនេះទេ។

255 បីន្ទុព្រះវិហារណាសាពិនេះដែលនោះ៖ ប្រសិនបើបុសណានិយាយភាសាជែទ ក្នុងព្រះវិហារ តាត់និងក្រេរគោលច្បាប់ចេញពីទ្វារ។ ហើយពួកគេបាននិយាយថាបួកគេ និងមិនសូម្បីតែអង្គុយជាមួយមួយ។ ឥឡូវនេះ៖ វាគារពិត។ បើមិនធ្វើសាកម្មដែន

ទៅ ដីងហើយ។ ស្មោះយល់អ្នង។ ពួកគេស្ម័គ្គតាំងរបស់វា។ ពួកគេថា “វា ជាអារក្ស!”

²⁵⁶ ប្រាំនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ...ពួកគេដែលប៉ានាក់ជាប្រើប្រាយថានៅ ប្រាំនាក់មានប្រាត្រាដែលមានប្រែងនៅក្នុងចង្វែង ហើយប្រាំនាក់ឡើតគឺសុខ្នៃកែបិសុខ្នៃបុំនូវពួកគេត្រានប្រែងទេ (ពួកគេត្រូវបានពេញជាបិសុខ្នៃដោយត្រានព្រះវិញ្ញាណាបិសុខ្នៃ)។

²⁵⁷ “មានសាក្សីពាមអង្គនៅលើដែនដីគី ទីក ឈាម ព្រះវិញ្ញាណារា” យុំហាន ៥:៧... យុំហានទី១ ៥:៧ ជាចាង បាននិយាយថា “មានសាក្សីពាមអង្គដែលធ្វើបន្ទាល់នៅស្ថានសុគ្រែត់ គីជាប្រាក់វិបិតាំ ព្រះបន្ទូល១ និងព្រះវិញ្ញាណាបិសុខ្នៃ១ តែទាំងពាមង់នេះរួមមកកំទៅទេ។ បុំនូវមានសាក្សីពាមអង្គនៅលើដែនដីគី ទីក ឈាម និងវិញ្ញាណាកិចិនមែនគំរូយេទេ បុំនូវពួកគេយល់ស្របជាមួយ។”

²⁵⁸ តើឡើនេះ៖ អ្នកមិនអាចមានព្រះវិបិតាដោយត្រានព្រះរាជបុគ្គាទេ។ អ្នកមិនអាចមានព្រះវិញ្ញាណាបិសុខ្នៃដោយត្រានព្រះវិបិតា ព្រះរាជបុគ្គា និងព្រះវិញ្ញាណាបិសុខ្នៃឡើយ។ ពួកគេគឺមួយ។ អ្នក...ពួកវាមិនអាចបំបែកបាន។

²⁵⁹ បុំនូវ អ្នកអាចត្រូវបានរបៀបសុចិត្តដោយមិនចាំបាច់របៀបិសុខ្នៃ។ ហើយអ្នកអាចត្រូវបានរបៀបសុចិត្តដោយមិនចាំបាច់មានព្រះវិញ្ញាណាបិសុខ្នៃ ត្រូវស្អាតស្អែក សែននៅដោយបិសុខ្នៃ ហើយមានទម្រង់នៃការគោរពព្រះ ហើយបងីសែដអំណាច់នៃការព្យាបាល និងការនិយាយជាការាសាជទេ និងអំណោយទានដីអស្សុរូបស៊ប្រោះ (និងគ្រាប់ត្រាននៅខេះនោះ)។

²⁶⁰ មានស្រីប្រាយបានវិដែលឈ្មោះដំបូងបែស់អ្នកដែលមានប្រែងនៅក្នុងចង្វែង របស់ពួកគេ លើកតម្លៃសេចក្តីជីវិ៍ ធ្វើលើកតម្លៃសំគាល់ ការអស្សុរូប ការទស្សនាយ និងអ្នកទាំងអស់។ ហើយទាំងប្រាំនាក់នេះត្រូវបានកាត់ចេញពីសំណាក់ត្រូវបានយកទៅ។

²⁶¹ ហើយពួកគេដែលនៅសេល់នៅពួកប្រាយ ហើយនិងមិនបាត់បង់ឡើយ បុំនូវនឹងផ្លូវកាត់គ្រាបុក្សុដែនទោ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “និងមាន...”

²⁶² ហើយពួកគេបាននិយាយថា—ពួកគេថា “ផ្តល់ឱ្យយើងនូវប្រែងរបស់អ្នកខ្លះ មក យើងចង់បានព្រះវិញ្ញាណាបិសុខ្នៃតុប្បរីនេះ។”

- 263 តម្លៃវនេះ អ្នកណាក៏ដីនដើម្បី ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ សាកវិ ៥ និង យ៉ាកុប ៥:១៤ ទាំងអស់ដីន—ដែលវាតាំងរាយខ្សោយធម្មានបិសុទ្ធ។ តម្លៃវនេះពួកគេ បាននិយាយថា...នោះហើយជាមួលហេតុដែលយើងមានប្រាង តាំងរាយខ្សោយធម្មានបិសុទ្ធ តម្លៃវនេះ: “ប្រាងនៅព្រះវិញ្ញាណ” ព្រះតម្លៃបានចែង។
- 264 តម្លៃវនេះ អ្នកទាំងនេះមានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ ហើយទាំងនេះពួកបានរបៀបិសុទ្ធ។ ទាំងនេះពួកបានពេញបិសុទ្ធ បុរីនឹងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ដោយ ធ្វើបេបាតកភូត និងគ្រប់យ៉ាងនៃអំណាចបែសព្រះ។ អ្នកបែបយ៉ាងដែលព្រះមាន បន្ទូលអំពីទីនេះ ពួកគេមានវាតាយធ្វើប៉ុក។ ទាំងនេះពួកបានគេយកទេដី។
- 265 ហើយអ្នកទាំងនេះបាននិយាយថា “ផ្តល់ឱ្យយើង ឱ្យពួកយើងដឹង តម្លៃវនេះ។”
- 266 បាននិយាយថា “យើងគ្រាន់តែមានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីចូលជាមួយ” ហើយពួកគេ បានទៅឆ្លាយនៅក្នុងការលើកទេដី។
- 267 ហើយពួកគេបាននិយាយថា “ទៅទីពួកដែលលក់ឱ្យអ្នកដី:” ពួកគេ ថា ហើយពួកគេបានទៅពួរយាមអធិស្ឋានការឃុំនៅ ដើម្បីទទួលបាន ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ប៉ុន្តែនាការកំកាប់បសសាសន៍ដែលគ្របានបញ្ចប់ ហើយ ការយកបៀវងកំកើនទេដី។ ហើយច្រោះមានបន្ទូលថា “ពួកគេគ្របានបានៗទៅក្នុង និងដឹកខាងក្រោម ជាកំន្លែងដែលនឹងមានការយ៉ាសាក និងសង្ឃ័ត្រាន។” ប៉ុន្តែ នៅថ្ងៃសៀវភៅវិញ្ញាណលើកទីទី ពួកគេនឹងឆ្លាយជាបៀវងដែលពេញបៀវង ប៉ុន្តែ មិនមែនជាក្នុងក្រោម មិនមែនជាអ្នកដីសតាំង។ នោះជាសំណាល់នៃពួកស្រី។
- 268 តើអ្នកដីសំណាល់? បំណែកដែលគ្របានកាត់ ដែលសល់។ ប្រឡងទំនិញ ដូចត្រូវ។ តើវាគ្រោរទេ? អ្នកទៅកាត់សម្បៀកបំពាក់ពីក្រុណាកាត់កាលីកុ ហើយអ្នក បានលាតក្រុណាកាត់កាលីកុមួយដុំដំ ហើយកាត់វាបេញ។ វាគារការងារបែសអ្នក ដែលជាកាត់កុ។ វាគារកិច្ចការបែសព្រះ ដែលច្រោះជាកាត់កុ។ ច្រោះកាត់នាងភ្លាម។ តើវាគ្រោរទេ? ហើយតម្លៃវនេះ: ក្រុណាកាត់នៅសល់នៃកាលីកុនេះ: ដែលបានសល់នៅ ទីនេះគឺគ្រាន់តែជាកាលីកុណុដូចនៅក្នុងសម្បៀកបំពាក់ដើរ។ តើវាគ្រោរទេ? ប៉ុន្តែវាគារការង្វើសិសបែសព្រះ។ ព្រះនឹងសិសក្រុមដំនាំបែសព្រះ ព្រះកំណាត់ទុកជាមួន អំពីក្រុមដំនាំបែសព្រះ ព្រះច្រោះបានកំណាត់ទុកជាមួន ចាត់ការក្រុមដំនាំបែសព្រះ

ជាមុន ហើយទ្រង់ដកក្រោមដំនាំនោះចេញ! ហើយអ្នកដែលនៅសេសសល់ត្រូវបានទុកចូលផ្តល់ការត្រាងុទ្ធផទនាយ

²⁶⁹ ហើយនោះហើយជាកន្លែងដែលអ្នកបានចូរគីឡូដាក់ដាក់បាន លាយខ្សោះ ដោយគិតថាកុនក្រោមបានចែកនៅទីនោះក្នុងគ្រាងក្នុងផែននាយ មិត្តម្នាក់បាននិយាយមកខ្ញុំថា “ខ្ញុំមិនអាចបានប៉ះអ្នកបានទេ បងប្រឈសប្រាណហំហោ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានយើងក្រោមក្រោមទីនោះទៅបានស្ថិតី។ ហើយនាគារបានហៀវីកចេញពីមាត់បែស់វា ដើម្បីធ្វើសង្គមជាមួយក្រុងក្រោម។ ហើយមួយសេនបូនមិនបូន ពាន់នាក់នោះគឺក្រោមឈរនៅប៊ូក្រឹតិ៍សុណាយ។”

²⁷⁰ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អូ អភ់ទេ។ អភ់ទេ។ អភ់ទេ។ អភ់ទេ។ អភ់ទេ។” អ្នកទូលបានវា លាយខ្សោះត្រូវក្រោមនៅស្ថិតី។ ចំណោកជួរដីស្រីដែលនៅសេសសល់មិនមែននាយទេ...មិនមែនជាតិក្រោម សំណាល់នៅទីនោះ ហើយការបៀតបៀន (ចក្រកព្យីម) នៅពេលដែលអ្នកធ្វើកាតូលិកនឹងបង្គុបង្គុម ហើយពួកគេនឹងបង្គុបង្គុមអំណាចរបស់ពួកគេមួយគ្នាបានមួយព្រះវិហារដៃជា។

²⁷¹ ហើតុង ពួកគេយល់ត្រូវ...វាតីនោះប៊ូក្រឹតិ៍សុណាយកាលពីយប់មិញ្ញា ក្រោមដំនាំមេគុម្ភិស្សកំពុងព្យាយាមបង្គុបង្គុមមេគុម្ភិស្ស និងបានទីស្តី និងក្រោមដំនាំទាំងអស់បែស់ព្រះគិតិស្ស កំពុងព្យាយាមមួយមួយជាមួយនឹងកាតូលិក ហើយលើនៅមួយអាសន់ដម្ចាមួយ។ តើបីស្សិតនិយាយយ៉ាងណាពេលគាត់ត្រូវបានកាត់ទេសនៅយប់នោះ ដើម្បីភ្លាយជាក្នុងមួយនឹងកាតូលិកនៅលើ ក្នុំកំពុងលិករួមរាយនៅលើ និងក្រោមទាំងអស់នោះ! ហើយពេលនោះមកដល់ការបៀតបៀននឹងកំពុងទេស ពេលនោះ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនឹងយោងចុះ ហើយមេគុម្ភិស្ស និងបានទីស្តី និងមនុស្សទាំងអស់នឹងនិយាយភាសាជីវ សរសើរម៉ឺងព្រះជាម្នាស់ ហើយប្រាសាម្នាកដដីអាយដា ហើយទាយទីសំគាល់ និងការអស្សាយទាំងអស់នឹងមកដល់។ អ្នកនឹងការបៀតបៀននឹងមេគុម្ភិស្ស ហើយអ្នកដែលនៅសេល់នឹងក្រោរទុកនៅទីនោះ ដើម្បីផ្តល់ការត្រាងុទ្ធផទនាយ ហើយនៅចុងបញ្ហាប់ នៅពេលដែលពួកគេយើងក្នុំអ្នកដែលបានកំពុងទេស ពួកគេនឹងក្រោរចុះទៅគ្រាងក្នុងក្រម។

²⁷² បន្ទាប់មកមីលុយ។ អ្នកនិយាយថា “ទីនោះ បងប្រឈស ប្រាណហំ តើអ្នកចង់ប្រាប់ខ្ញុំថានឹងមាន... តើ—តើមនុស្សដែលនឹងនៅទីនោះនៅឯការដៃនិងរំលែកខ្លួន បណ្តុះដែលបូរិយាយ? ” ពួកគេនឹង...ក្នុងក្រោមនឹងមិនដែលក្រោរបានដំនាំរំលែក។ អភ់ទេ បាន។

នានេនៅក្នុងព្រះគ្រឿស។ តើអ្នកចូលនៅក្នុងព្រះគ្រឿសដោយរបៀបណា? “ដោយព្រះវិញ្ញាណាតែម្មយ យើងទាំងអស់គ្មានទទួលបុណ្យជួមុជីកក្នុងរូបកាយតែម្មយ។” តើវាគ្រួច?

²⁷³ តើម្បរវនេះ មិន មើលនៅទីនេះទេ ព្រះគ្រឿដាននិយាយថា “ការដំនឹងដំរោះក្នុងបានកំណាត់ ហើយស្ថៀរការក្រុះបានបើក” តើវាគ្រួច? ស្ថៀរការបស់មនុស្សមានបាប។ “ហើយស្ថៀរការម្មយឡើតក្រុះបានបើក” ដែលជាស្ថៀរការនៃជីត ហើយមនុស្សគ្រប់រូបក្រុះបានដំនឹងដំរោះយ៉ាងដូច្នេះ។ តើវាគ្រួច? ហើយអ្នកណាតាមការកំណើត? ព្រះយេស៊ូ និងពួកបិសុទ្ធ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ព្រះអង្គយាងមកបង្រី តើនរណាតាមបញ្ហាបុសបស់យើងរាល់គ្នា មានសក្ខិចចាមរៀម។” ហើយបាននិយាយថា “មួយមីនាទាក មួយមីនាទាកំមកជាមួយទ្រង់ ហើយបង្រីទ្រង់នៅក្នុងការដំនឹងដំរោះ” នៅទីនេះ ព្រះយេស៊ូប្រង់យោងក្រឡ្យប់មកវិញ្ញាតាស្វ័ច និងមហាក្សត្រ ពិធីមិនុលការបានបញ្ចប់ ហើយទ្រង់បានរៀបអភិសក។ នេះជាស្វ័ចនិងម្នាស់ក្បាតិយនេនទីនេះ។ ហើយមានចង្វារដែលបានរៀកជាបិសុទ្ធ ព្រះមានបន្ទូលថា “ឈរនៅខាងស្តាំបស់ខ្ញុះនៅទីនេះ។” នោះហើយជាស្ថៀរការក្នុងបានបើកបាប ឬបូលទៅខាងឆ្លងឆ្លងបស់ខ្ញុះ។ នេះជាគិច្ចរបស់តួកគេដែលបានសរុបស្ថៀរការដីវិវីតបស់ក្នុងរៀម។

²⁷⁴ អ្នកនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាកាបហំ ឈ្មោះបស់ខ្ញុះក្នុះបានសរសរសទីនោះ ខ្ញុះនឹងទៅ!” ចាំបន្ទិច! យុជាស អីស្សាវិយ៉ត ក្នុះបានរៀកជាបិសុទ្ធ។ ផ្លូវបងប្រុសនៅឯ៍ ភ្នាក់ទៀនទៅម្បរវនេះ ខ្លាស់ ដូច្នេះអ្នកអាចយល់បានរឿងនេះ អ្នកយើងទេ។

²⁷⁵ យុជាស អីស្សាវិយ៉ត វិញ្ញាណាបស់គ្រឿដានគឺជាដោយប្រជាធិបៈព្រះគ្រឿសនូវចំនោះ។ អ្នកដឹងទៅ ព្រះយេស៊ូជាត្រាបេរពេជ្រាប់ព្រះជាម្នាស់ បានមកពីព្រះជាម្នាស់ហើយក្រឡ្យប់ទៅក្រព្រះជាម្នាស់វិញ្ញា យុជាសជាក្នុងនៃការវិនាសបានមកពីនៅក ហើយក្រឡ្យប់ទៅក្រវិញ្ញា ព្រះយេស៊ូបានយកមនុស្សមានបាបដែលបំប្រើត្រូវទៅជាមួយ “បសិនបីអ្នកជា! បើ! បើ! យើអ្នកជាអ្នកព្យាបាលដីទេ: ចូរធ្វើនេះ យើអ្នកជាអ្នកនេះ: ចូរធ្វើនេះ: ចូរធ្វើនេះ: ចូរធ្វើនេះ:” (សូមមេីល សំណុរាលិខិត្តកម្មភាព គុសនៅលើព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។) “ចំនោះ”

អស្សាស្របានកន្លងដុតទៅហើយ។ បើមែននោះ សូមបង្ហាញខ្ញុំការនេះ។ បើ! បើ! សី! យើឱព្យូទ័រ?

“វាដាការពិតទាំងអស់” ព្រះបានមានបន្ទូល។

²⁷⁶ តិច្ឆួននេះមីល។ យុជាស អីស្តីរឿយុត ត្រូវបានរាប់ជាសុចិត្តដោយសារ សេចក្តីដំឡើ ហើយបានធ្វើហើយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឹសុ ហើយបានទទួលបុណ្យ ព្រះមុជទីក។ ព្រះគីឡូនិយាយថា “ព្រះយេស៊ូវ—ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើបុណ្យ ព្រះមុជទីកដីល់ពួកសិស្ស សិស្សរបស់ទ្រង់។” ត្រូវហើយ។

²⁷⁷ សារករើបាន១៧:១៧ មុនពេលដែលទ្រង់អាចបញ្ជីពួកគេចេញ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “សូមយោងគេចេញជាបិសុទ្ធមិនព្រះបិតាដីយាមរយៈសេចក្តីពិត។ ព្រះបន្ទូលគឺជាសេចក្តីពិត។” ហើយទ្រង់គឺជាប្រះបន្ទូល សូមវិភ័យមុនពេលដង្វាយ ធ្វើនត្រូវបានធ្វើឡើង។ ក្នុងនំយាយផ្សេងទៀត “ជាការរើលជាមុន ព្រះវិបិតា ឈាយ ដែលបានបង្ហរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានព្យាករបស់ទាំងនេះជាបិសុទ្ធបាន”

²⁷⁸ ទ្រង់ប្រទានអំណាចដល់ពួកគេប្រសាំងនឹងវិញ្ញាបាមក្រក់ ហើយគឺ ចេញទៅ ហើយដោលអារក្សរបញ្ញា តើវាគ្រូរទេ? ហើយពួកគេបានព្យាបាល អ្នកដំឡើ តើវាគ្រូរទេ? ហើយពួកគេត្រូវបានបំការិញ ព្យាករបិសុទ្ធមិនព្រះជាមុនប៉ុណ្ណោះ ព្រះបាននិយាយថា “សូមវិភ័យអារក្សបុំចុះចូលនឹងយើងដោរ។”

²⁷⁹ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “កំព្រឹកអរគ្រោះអារក្សបុំចុះចូលនឹងអ្នក បីនែន ឲ្យ អាសប្បាយ ដោយសារឈ្មោះរបស់អ្នករាល់ខ្លាគ្រូបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅ តើ ស្ថានសុគ័រ។” តើវាគ្រូរទេ? ហើយយុជាស អីស្តីរឿយុតបាននៅជាមួយនឹងពួកគេ ជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ដែលបានហេរចេញ ព្យាករបិសុទ្ធ ហើយឈ្មោះរបស់គាត់បានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅ តើវាគ្រូរទេ? សូមរាន ៣៩៧១០ ហើយមើលថា តើវាគិនត្រឹមគ្រូរប្រយោងម៉ែប៉ា ទ្រង់បានហេរពួកគេម្នាក់។ ហើយ យុជាស និងពួកគេម្នាក់ ចុះនៅទីនោះ។ ទ្រង់បានចាត់គេចេញ ប្រទានអំណាច ប្រសាំងនឹងវិញ្ញាបាមក្រក់។

²⁸⁰ តិច្ឆួននេះមីល! ចាត់រវាងការពារការនៅក្រោមបែងក្នុងក្រមុជ បីនែនពេលយុជាស ឡើងមកខាងនៅព្រះវិហារនោះ ជាអ្នកចាត់បែងក្នុងក្រមុជ ដោយធ្វើការជាមួយ

គ្រួគម្នាល..ព្រះយេស៊ូវា បុន្ញនៅពេលដល់ថ្មីបុណ្យទី៥០ តាត់បានបង្ហាញពណ៌របស់គាត់ តាត់បានបង្ហាញពីអ្នវិធីដែលគាត់ជាតាំង និងជាមួយ—ជាមួយនឹងភាពសមរម្យគ្រប់គ្រាន់អំពីគាត់ តាត់បានបង្ហាញខ្លួនគាត់ ហើយព្យាករលើដើម្បី ស្ថាយ ដើម្បីបំពេញតាមទំនាក់ទាយ។ ហើយវិញ្ញាបាលរបស់យុទ្ធសាសន៍នៃក្រាក់ឡើង ហើយធ្វើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឿស្ស។ ដូចច្រោយស្ថិវោនព្រះបន្ទូលថា “អាក្រុងវិជ្ជៈ ហើយបង្ហាញបំព្យិទ័រ” ឡើងនឹងយាងមកតាមវាកើយបង្រៀនការរាប់ជាបិសុទ្ធ តី ដូចជាជីវិតីបិសុទ្ធដែលរារាងចិត្តបាន។ បុន្ញនៅពេលដែលរាយកដល់ពីពីបុណ្យ ផ្សមុជទីកន្លែងព្រះវិញ្ញាបាលបិសុទ្ធ និងអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាបាល តាត់នឹងបងិស់រាយ។ តាត់នឹងបង្ហាញពណ៌របស់គាត់រាល់ពេល។ មានវិញ្ញាបាលមួយនេះ...²⁸¹

²⁸¹ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ប្រយ័ត្ន!” ម៉ាចាយ២៤ អូនឡើត។ វិញ្ញាបាលទាំងពីនឹងស្រាវជ្រំត្រាងុកដល់រាយបញ្ជាក់អូកនឹងកាំង...” តើវាក្រុងទេ? កំណែដែលលិនៅក្នុងការការិតធម្មុកនឹងកាំង... កើតុវិញ្ញាបាលសិទ្ធិជាមួយព្រះ។ ត្រូវហើយ។ កំមានទម្រង់នៃភាពជាភ្លោះ ហើយបងិស់រាយការបេស់រាយ។ ការម៉ែន! អូកទាំងអស់ត្រាមានអារម្មណ៍ណូទេ? [ក្រុមដំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អដី។]

នៅពេលដែលយើងទាំងអស់ត្រាទៅដល់បានសូត្រ
តើថ្ងៃនោះនឹងមានភាពកើកយ៉ាងណាត!
នៅពេលដែលយើងទាំងអស់ត្រាយើញព្រះយេស៊ូវ
យើងនឹងប្រចាំង និងពំស្រកពីដៃយុប្បះ។
នៅពេលដែលយើងទាំងអស់ត្រាទៅដល់បានសូត្រ
តើថ្ងៃនោះនឹងមានភាពកើកយ៉ាងណាត!
នៅពេលដែលយើងទាំងអស់ត្រាយើញព្រះយេស៊ូវ
យើងនឹងប្រចាំង និងពំស្រកពីដៃយុប្បះ។

²⁸² ហាលេលូយ៉ា! គោះលូយ៉ាឡើត។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលស្រឡាញ់ ឡ្វ់អស់ពីចិត្ត? លើកដៃឡើងនិយាយ “សារីរីកឡើងព្រះអម្ចាស់” ក្រុមដំនុំ និយាយបញ្ជាប់ពីបង្រួមប្រុសប្រាណហាំ—អដី។ “ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដើរីហើយ ដំណឹងលូយ៉ាឡើងស្រួច។ សូមជួយទូលបង្គំចូរើជាអូកបញ្ជីរបស់ព្រះអង្គ។” ហាលេលូយ៉ា! ហាលេលូយ៉ា! តើអូកស្របាយ្យទេ? [“អាម៉ែន។”] ត្រូវកម្លើរព្យាក់គេ...

²⁸³ ស្រីម្នាក់បាននិយាយមកការខ្ញុំពេលម្មយ...ក្នុងប្រុសម្នាក់ តាត់ប្រហែលដាកំពុងស្ថាប់យ៉ាវេះ តាត់គ្រាន់តែស់នៅតាមផ្លូវ។ តាត់ឡើងមកទីនោះ។ ហើយបងស្រីលួច្ចាប់មកព្រះវិហារនៅទីនេះ៖ នាងកំពុងស្រកទៅការខ្លួនៗ។ ខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយ បងប្រុសនៅឯណាបាននិយាយមកខ្ញុំ... តទ្ធផ្លាស់ តាត់គឺជាក្រុងរដ្ឋនៃនៅសាលាដ៉ម្ខាតិទីនេះនៅឯព្រះវិហារ ឬទីស្ថិតិម្លេយ។ តាត់បាននិយាយថា “បីលលី ខ្ញុំកំពុងវិកាយនឹងការអធិប្បាយ របស់អ្នក រហូតដល់ស្រីនោះបានផ្តើមយំ និងប្រើប្រាស់ អគ្គិភាពព្រះយោច្ចោះ! សារីនឹងព្រះអម្ចាស់! ហើយម្អាចម្អាល” បាននិយាយថា “បុសម្នាក់បាននិយាយថា” (បងប្រុស សីវិជិ) “ក្រុក ‘សារីនឹងព្រះជាម្នាស់! អាម៉ែន!’” ហើយខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយអំពីការបាត់បងសិទ្ធិកំណើករបស់អ្នក ឬសារបានលក់សិទ្ធិកំណើករបស់គាត់។ ហើយខ្ញុំកំពុងតែបន្ទាត់ ហើយពួកគេបានត្រីម៉ែត្រីសកបន្ទាត់ ហើយបាននិយាយថា “អូបូ” បាននិយាយថា “ដែល—ដែលគ្រាន់តែធ្វើឱ្យគ្រើជាក់លើខ្ពស់ខ្ញុំ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំចំណិនបាន!”

²⁸⁴ ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រសិនបើអ្នកបាននៅដែលបានស្ថិតិ អ្នកនឹងត្រូវជាក់ដល់ស្ថាប់។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាកដជាកំស្រកនៅស្ថានស្ថិតិទាំងយប់ទាំងឡ្វ់។” ហើយក្រុងហើយ បងប្រុស។ អូ បាន ហូងហើយ!

អូ ខ្ញុំចែងយើងព្រៃង មីលចំពោះព្រះកំក្រចេង
នៅទីនោះដើម្បីព្រៃងជាងរហូតនៃព្រះគុណន៍
ការសង្គ្រោះរបស់ត្រេង
នៅតាមផ្លូវនៃសិរិទិណុអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំលើកសំលែងរបស់ខ្ញុំ
មិនខ្សោយពីអតិតាកាល ផ្ទះចុងក្រាយ វិកាយជានិច្ច។

អូ ខ្ញុំចែងយើងព្រៃង មីលចំពោះព្រះកំក្រចេង
នៅទីនោះដើម្បីព្រៃងជាងរហូតនៃព្រះគុណន៍
ការសង្គ្រោះរបស់ត្រេង
នៅតាមផ្លូវនៃសិរិទិណុអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំលើកសំលែងរបស់ខ្ញុំ
មិនខ្សោលពីអតិតាកាល ផ្ទះចុងក្រាយ វិកាយជានិច្ច។

²⁸⁵ អាម៉ែន! មិនអីទេបងប្រុស នៅឯណាបានពាយក។ ឡើងទៅទីនោះ ហើយវាគារបស់អ្នក យើងព្រៃង។

សំណុរានិងចម្លើយបើលោកបុរី KHM53-0729

(Questions and Answers on Genesis)

លំនាំ សណ្ឋាប់ត្រប់និងគោលិទ្ធិនៃផ្ទកក្រែមជំនួយ

សារដៃលើឡើងដោយបងប្រឈរ William Marion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្អាច់ថ្ងៃពុធទី 29 ខែកញ្ញាឆ្នាំ 1953 នៅពេងខោសច្ចាណាបក់ នៅ ដំបូរីសានីល តុល្យាកាណាសារ សហគ្មានមីកិក។ កាលបរិច្ឆេទនេះនឹងដោយការង្វៀងងារកំពុងក្រឹមប្រព័ន្ធដោយ សម្រួលបែកពីខ្លួនអាត់ចែក ចម្លើយ និង ភាពពីរក្រុងការបែកអង់គ្លេស។ ការបក ក្នុងការសារដៃលើឡើងដោយបងប្រឈរនេះ គឺជាប្រព័ន្ធឌីជីថាមីនិត្យ និងប្រព័ន្ធឌីជីថាមីនិត្យ ដែលបានចែកចាយជាអ្នកចាយ និងជាអ្នកចាយបានចែកចាយ។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំក្នុងដែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេហេបចត្រូនិក បុរកប្រើ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG